

கஸ்கி

KALKI 1.10.1967

40 காசு

ஆயுள் இன்துரள்க உங்கள் குடும்பத்தைப் பாதுகாக்கிறது

வாழ்வின் லாபமான பகுதிகள் பலவற்றை இயன்ற அளவில் உங்கள் குடும்பம் அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை இருக்கிறது உங்களுக்கு. உங்கள் ஆயு மகன் உவர் கல்வி பெறவேண்டும்-ஆசை மகளை தக்க இடத்தில் மணமுடித்து மகிழவேண்டும்-கடைசிக் காலத்தில் நீங்களும் உங்கள் துணைவியாரும் துன்பமின்றி நிம்மதியாக வாழவேண்டும் என்றெல்லாம் விரும்புவது இயற்கையே.

ஆயுள் இன்துரள்க இவையனைத்திற்கும் உறுதியளிக்கிறது நீங்கள் இருப்பினும் இவ்வாறு போயினும் உங்கள் குடும்பத்தைப் பாதுகாக்க உத்தரவாதமளிக்கிறது ஆயுள் இன்துரள்க. எனவே, இன்றே எல்.ஐ.சி. முகவர் (ஏஜென்ட்) ஒருவருடன் கலந்தரவோசியுங்கள். உங்கள் வருங்காலத் தேவைகளுக்குகந்தப் பாஸ்சியினை நீங்கள் தேர்த்தெடுக்க உங்களுக்கு உதவுவார் அவர்.

ஆயுள் இன்துரள்க போல
ஆதரவு தருவது எதுவுமே இல்லை

കൾകി

விபரதௌடதீதம்

பெயர், பரந்த 16 - அட்டை 1

தனிமனிதனின் சிவபெரு...	3
வறட்டி போசக வெண்ணம் வந்தது...	7
ராஜாஜிவின் கருத்துக்கள்	9
என்ன செதி?	10
பள்ளபாடு பரிமலிக்கிறது	14
யாரோ இவர் வரவே?	17
இப்பத்தியல் கதைகள்	28
கல்லுக்குள் சுரம்	30
ஊர் வம்பு	36
பாதுவாக	38
வெள்ளத் திவா	47
மணக்கேவலம்	45
பக்களால் பக்கம்	54
அருள்: புனித நினைவுகள்	57
எய்திருந்தோ வந்தவன்!	58
உலகின் படம்	74
வட்ட மேலாறு	80

1. "ஊர்ஜி"யில் செலவினத்தும் கனதுகவிஞர் உயர்ந்த பொருள்கள் அளிப்பும் கருவியும் பொருள்களும் அருவியும் கருவியும்.

புதுவரை கல்லைப் பார்த்துத்தான் புதுவரை கல்லைப் பார்த்துத்தான் புதுவரை கல்லைப் பார்த்துத்தான்

யாவதும் விதம்புவது

[illegible]

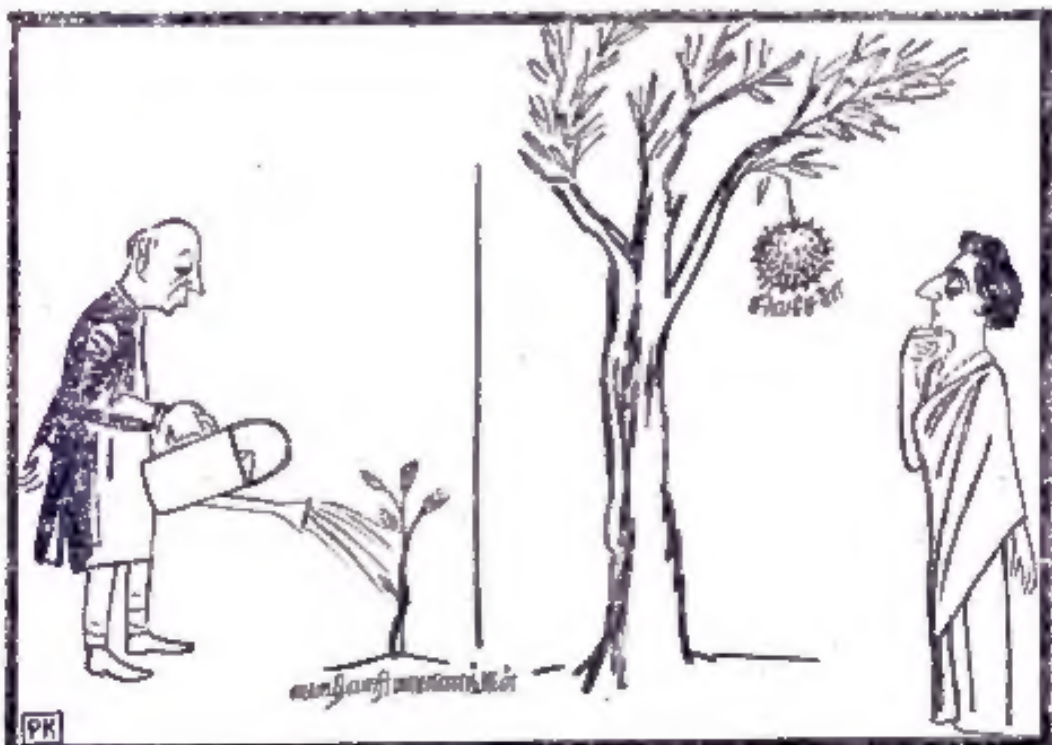
சுகந்த பாக்தத்யாள்

அரசோகா ககந்த பாக்ருத்தூன் அரசோகா ககந்த பாக்ருத்தூன் அரசோகா ககந்த பாக்ருத்தூன்
 அரசோகா ககந்த பாக்ருத்தூன் அரசோகா ககந்த பாக்ருத்தூன் அரசோகா ககந்த பாக்ருத்தூன்
 அரசோகா ககந்த பாக்ருத்தூன் அரசோகா ககந்த பாக்ருத்தூன் அரசோகா ககந்த பாக்ருத்தூன்
 அரசோகா ககந்த பாக்ருத்தூன் அரசோகா ககந்த பாக்ருத்தூன் அரசோகா ககந்த பாக்ருத்தூன்
 அரசோகா ககந்த பாக்ருத்தூன் அரசோகா ககந்த பாக்ருத்தூன் அரசோகா ககந்த பாக்ருத்தூன்

பக்க வாத்தியம்!

விஷக் கனி

தனிமனிதனின் சீலமே தேச வாழ்வின் ஆதாரம்

நாட்டு விவகாரங்கள் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமானால் தனி மனிதர்கள் நேர்மைபுள்ளவர்களாக வேண்டும். பல துளிகள் சேர்த்ததே மழை. மக்கள் ஒவ்வொருவரின் தவறும் சேர்த்ததே நாட்டின் நல்லாழிவு. 'பொது மான சௌகரியங்கள் செய்துகொண்ட பின் நல்லவனாகிவிடுப்பேன்' என்று கூறுவதில் பொருளில்லை. ஒவ்வொருவரும் தனது சௌகரியத்துக்காகத் தவறான வழியில் சௌகரியம் தேசத்தின் சீலம் தழைக்காது.

தேசத்தில் விவகாரங்கள் கரிவாக யிருக்க வேண்டுமாயின் நாட்டு மக்களின் நடத்தை நல்லபடியாக யிருக்க வேண்டும். கமான் வீதியில் எல்லாக் கல்லகையும் இலைத்து நிறுத்தும் மைய மான கல் ஒன்று உள்ளது. நாட்டு வரையில் சகை அம்சங்களையும் அவ்வாறு இலைக்கும் கல் நன்னடத்தையே. அது இல்லாவிடில் கமான் வீதியை இடித்து விழவேண்டியதுதான். தனி மனிதர்களின் சித்தத்தால்தான் நாட்டின் சீலம் உண்டாகும். அதுவே தேச சுபிட்சம் என்று விரிவுக்கு மையக் கல்லாகவினங்க வேண்டும். மக்களின் நடத்தையை உயர்த்துவது நமது அரசியல், பொருளாதாரம், பாதுகாப்பு யாவற்றையும் உயர்த்துகிற உபாயம்.

அக்டோபர் இரண்டாம் தேதி காந்தி ஜயந்தி. காந்தியடிகள் அரசியலிலும் ஆன்மிகத்தை நினைநாட்ட விரும்பினர் என்று அடிக்கடி சொல்வதற்கு. இந்தக் காரணம் அரசியல் வேறு அறதெறி வேறு என்று அவர் சுதந்தரத்துதான். தனிமனிதனின் நேர்மை என்ற நம்பகமான அத்திலாரத்தின் மீதே அவர் அரசியலை எழுப்ப விரும்பினார். வறண்ட பாலைவாசியிட்ட இந்தாட்டு அரசியலும் நிருவாகமும் மீண்டும் பசுமை கண்டு வளர வேண்டுமாயின் தூய நடத்தை என்ற பருவ மழை தாடு முழுதும் பொழிய வேண்டும். பருவ மழை

என்பது பல தூறுகள் ஒன்று சேர்த்ததே. தனிமனிதர்களின் தூய்மை அவ்வளவும் சேர்த்தே இந்தியப் பாலைவனத்தைச் சோலையாக்க முடியும்.

சடுமைவாக உழைக்க வேண்டும், விவாபாரம் உட்பட எல்லாத் துறைகளிலும் நேர்மைவாக இருக்க வேண்டும் என்ற விழிப்பு இந்திய மக்களுக்கு ஏற்பட வேண்டும். சீலம் என்பது சத்தியமும் மனத் தூய்மையும் மாட்டு மனம். இறமைவான உழைப்பும் அதில் அடங்கும். அரசியல், பொருளாதாரம், நிருவாகம், கல்வி, கலாதாரம், மற்ற அனைத்துக்குமே தனிமனிதர்களின் சீலம் அவசியம். ஒரு தேசத்தை ஆக்குவதோ அழிப்பதோ அதில் உள்ள தனிமனிதர்கள்தான். ஒரு காலத்தில் சீலமுள்ள வர்களாக இருந்தோம். ஆனால் இப்போது நமக்கு என்னவோ வந்துவிட்டது. அது என்ன என்று ஆராய்ந்து பார்ப்பது சாத்தியமாக யிருக்கலாம். ஆனால் இந்த ஆராய்ச்சி வேறும் கால விரயமே. மதுபடியும் விரைவில் தல்வ சேய்க்களைப் பெறுவதே நாம் செய்ய வேண்டியது. அதன் பின் அரசியல், நிருவாகம், பொருளாதார நிலைமை எல்லாம் தானே சீராகும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. நாம் ஐந்திதவோ, நிறில் துவரோ, முல்லைமோ, பார்லிவோ எம்மதத்தினராலினும், ஐந்தித மதத்தி னேயே உப்பிரிவைச் சேர்ந்தவராலினும் தல்வர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பதும், சடுமைவாக உழைப்பதில் ஆர்வம் கொள்ள வேண்டும் என்பதும் நம் அனைவருக்கும் பொது.

கத்திலும் விஷயங்கள் உருவாகும் விதத்தைப் பார்த்தால் அவதம்பிக்கையே தோன்றுகிறது. ஆனால் இந்த அவதம்பிக்கையை நம்பிக்கையால் வெல்ல வேண்டும். நம்பிக்கையுடனிருப்பதே நமது கடமை. ஆண்டவன் அருள் மழை பொழிந்தால் இந்த நம்பிக்கை பவன் தரும். மக்களின் நடத்தை தல்வ

ஒருவரின் மார்பும், உடலாலும் புத்தியாலும் செவ்விற அஃம் உலகுப்பிழை நயவ அரவிய லும் நகை நிறுவாஅலும் நயவ பொருளாதார லும் பிறவையிப்பதற்குக் காரண யனைவைக் கட்டலாம். செட்டத்தை நயவதாலும், சோம் போதித்ததைத் தை உழைப்பாலும் மார்பும் போது தொடக்க காலத்தில் சில திலாகம் கிடை செய்வது போன்ற உணர்வு ஏற்படும். செவ்விறான மனம் பானதவில் செவ்வறு போவ சிரமமாயிருக்கும். ஆனால் கிரைவி யேயே நம்மன் ஒரு மகிழ்ச்சி பொங்கும். இதனால், செவ்விற காரியம் கலப்பாலது மட்டுமின்றி இவ்விதாலையும் மாறும். அது நமக்கு ஒரு நிறைவையும் தரும். எல்லா மதத் தையும் சேர்த்து அடிப்பார்கள் இதைவே அங்கப்போது நோன்றி உணர்ந்தி வந்தனர். ஆனால் இக்காரியம் மிகவும் கடினமாகவுள்ள இன்று நமக்கு மிகவும் தெனவப்படும் அந்த ஆன்ப சக்தி வாய்ந்த மகான்கள் மிகவும் குறைந்து போய்விட்டனர்.

"மக்கள் யாவரும் பழம்பொருளின் நோந் தகையே; அவர்களுக்கும் ஆண்டவனுக்கு விடைவே மாலத் திரை ஒன்றே உன்னது" என்று மகான்களிய எங்கொளையாகக் கூறினர். இது ஒரு மகத்தான சக்தி வாய்ந்த சித் தாக்தம். இதை மக்கள் சரியான முறை யில் புரிந்து கொண்டால் கவலவும் வாயும் விடும் பழம் பெறுவார்கள். ஆனால் இச் சித்தாக்தம் கிரைவிவேய வாய்க்குறையாக இருந்தி, வேறும் அறிவு வாதத்துக்கு உரிய விடையாகி விட்டது. வாழ்க்கைக்கு உதவா மல், ஆராய்ச்சிப் பொருளானதும் அதனை ததின் ஐவசக்தி போய்விட்டது. அங்குட வாழ்க்கைக்கு உதவியாக மக்களின் காரியத் திச் சரூபத்துத் அத்தவதம் 88 உபநிஷத் திச் 6, 7 மந்திரவகலி அடங்கியுள்ளது. எவன் எவ்வா வந்துக்கொளும் தனக் குப்பேயே இருப்பதாஃப் பார்த்திருந்ரு, எவன் தன்ன எவ்வா வந்துக்கொண்டித்தும் இருப்பதாஃப் பார்த்திருந்ரு அங்குக்கு வதவிடலும் வெறுப்பு இவ்வீ.

இப்போதிச் எவ்வாவதையும் தானுக் கான ஒருவன் பழகிக் கொண்டு விட்ட பின் மோகத்துக்கும் சோகத்துக்கும் இடமெது?

நாம் மத ஆன்பாக்களோடு இப்படி ஓர் ஒத்தமை அடைந்த பின் தக்கம் தானாகவே நதிக்கொடும்.

உபநிஷத் காலத்துக்குப் பிறகு பக்தி மார்க்கத்தைக் கட்டிய புகழ் ஆசாரிகளின் நோவதிகள். நம் நாட்டில் மட்டுமின்றி, திப்பு, கிறித்துவ, இஸ்லாமிய மதங்களி லும் நோவதிகள். மக்கள் எவ்வோரும் சோதரர்கள்; அவர்கள் அனைவருக்கும் பிறர் ஆண்டவன்; அவன் நமது அன்புக்கும் விவாதத்துக்கும் கர்த்தர் கொவர்த்துக் கிருன் என்று அவர்கள் உபதேசித்தனர். ஆண்டவன் மக்களின் இதயத்திலேயே இடம் கொண்டு அன்பையும் சந்நிதத்தையும் சகலியமாக மொழிகிருன் என்று அவர்கள் கூறினர்.

ஆண்டவனின் இந்தக் குறிய வேறு பெயர்களிலும் சொல்லார்கள். இந்திய மொழிகளில் மனச்சாட்சி என்பது இதைத் தாம். இக்கூறிக் போட்டு இதனிடம் சரண் புட வேண்டுமென பக்திமான்கள் உபதேசித்த

னர். இவர்கள் உண்மையான கரிய மார்க் கத்தைவும் போதித்தனர். ஆண்டவன் வர்க்காளே இதை கிடை பின்பெறுமாறு சொல்கிறது: "என்விடத்திலேயே சித் தத்தை வைத்துப் பணி செய். அப்பணியை எனக்கே அர்ப்பணம் செய், அதன் பவன் கலிச் நீ சார்ந்திராமல் என்வமொக்கிவிடு. வேறு செய்பும் பொது என்வவே மனத்தில் கொள்வாய். இவ்விதம் செய்தால் என் அருளால் எல்லாத் தடங்கல்களையும் சிரமம் கிளையும் தாண்டி விவாய்."

கவரன் என்றும், அவ்வா என்றும், உபநோவா என்றும் வேறு பவ பெயர்களிலும் அழைக்கப்படும் அவனிடம் பிரார்த்தித்து, எவ்வாக் காரியங்களைவும் அவருக்குச் சமர்ப்பணம் செய்வதே உலகத்தில் எல்லா மெய்யடிவார்களும் போதித்த வழி. இவ்று தாகவமான ஆயுதங்களில் உலக நாடுகள் போட்டியிடும் போதும், இவன் மத்தியில் மக்களுக்கு ஆய்வு சக்தி என்ற ஆயுதத்தைத் தந்து பவன் ஸட்டுவதற்காக ஓர் இயக்கம் நடந்து வருகிறது. மனத்தைத் தூயதாகி, எவ்வாச் செய்கின்றவன் நோமையிபடுத்து வதன் வழியே ஆய்வு பவன் ஸட்டுவது இயக்கமாகும். நன்னெதிகள் என்ற கவத்தை மக்களுக்கு மீண்டும் பூட்ட விருப்பும் இவ் வியக்கத்துக்கு 'மாரக் லி-ஆர்மமென்ட்' என்று பெயர். காத்தியடின்கள் பெரானும், என்னுடைய பெரனமான ராஜ்மோதன் காத்தி இயக்கத்துக்குப் பொறுப்பிபற்றிக்கு் கிருர். துப்பது கொடி மக்கள் கொண்ட பாரதம் என்ற பெருப்பலகளிலை உதக்கத்தி லிருந்து எழப்பி, உழைப்பிலும் உண்மையி லும் சரூபத்துவதற்கு ராஜ்மோகன் தன்மை அர்ப்பணிக்கத் கொள்புகுகிருர். எவ்வா நாடுகளுக்கும் பொதுவான ஆண்டவன் இப் பணிகளுக்கு அரி அளிப்பானாக! ராஜ்மோதன் வெற்றிபெற்றால், இந்தியா அதுனுடைய பொருளாதாரத்திலும் அரசியலிலும் உண் குழப்பங்களைக் கடத்து, தேவிய வாழ்வில் புலரையாடிவிட்ட ஒழங்கினைதையும் கடத்து துயராலியாக வினக்கும், சிக்கலும் எழும் கிளமும் குழியன் முன் பணி போக மறைந்தே போகும்.

"மாரக் லி-ஆர்மமென்ட்" இயக்கம் தன் னுடைய பெயரையும், புகளையும் தனது இவ்விதத்துக்கு மெனாகக் கருதாமலிருக்க வேண்டும். இது எவ்வா இயக்கங்களிலும் ஏற்படும் ஓர் ஆபத்து. அவை தனி மூதாபன மாஃப் பெயரெடுக்க முற்பட்டாலோ, உலகாவத மக்களின் ஆதரவில் நடத்தப் பெற்றாலோ இந்த ஆபத்து ஏற்படத்தான் செய்யும். தரும் மறுமலர்ச்சிக்காலவுள்ள இயக்கம் ஒரு ஐனியோ கட்டுவோ அல்ல. அது மக்கள் நயவழிப்படுத்தும் ஒரு பொது இயக்கம். அனதப் பற்றி அரசியலும்கிடையும், சமயத் தலையாலும் எவ்வித ஐயமும் கொள்ள இடம் தரவாவது. இப்படி துயம் கொள்வதானவேயே அது தனி ஐனியாகிவிடும். ராஜ்மோதன் காத்தியை உலகம் மறந்து விடலாம். ஆனால் அவரது பணி வெற்றி பெற்றால் இந்தியா எழக்கி பெறும்; சித்தன்-சொல்-செயல் வாழ்ந்திலும் உலகமும் துய்மை பெற்றும் கருமையாக உழைக்கவும் உமாதானத்தை ஏற்படுத்தவும் உதவும்.

— எழுத்தி 'சுவாஸ்திய' இல் எழுதினது

வறட்சி போச்சு; வெள்ளம் வந்தது!

சென்ற ஆண்டு நாட்டில் மழையின்மை கால் பெரும் இன்னம் ஏற்பட்டது. நாடு முழுவதிலும் உலகடி தெருக்கடி உண்டாகிற்று. குறிப்பாக கோரன் பயங்கரப் பஞ்சம் தலைநீர்த்தாடிவது. வானம் கண் நிற்க வேண்டும் என நாடு முழுதும் பிரார்த்தித்தது.

வானம் கண் நிறுந்தது. ஓரநீரில்லா மாகச் தெவலக்கு அழகமாகவே கண் நிறத்து விட்டது. கிணவு? அநாஸ்திகுடி போய் அதியெருடி என்ற கொடுமை ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் இந்த ஆண்டு தேசமெங்கிலும் பல ஆறுகள் கடைத்துக் கொண்டு வெள்ளங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. கங்கை,

கோதாவரி, கர்ணா போன்ற பெருநதிகள் பல இடங்களில் 'ஆபத்து மட்ட'த்துக்கு அநீசமாக உயர்ந்திருக்கின்றன. வறட்சியில் முதலிடம் பெற்ற கோரலேயே வெள்ளக் கஷ்டமும் உக்கிரமாக ஏற்பட்டுள்ளது. கஷ்ட நிவாரணப் பணிகளும் நடைபெற்று வருகின்றன.

வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தைச் சொல்ல வேண்டுகிற இக்கூ. அது நம் கடமை. பிரதமரும் மற்றத் தலைவர்களும் இக்கடவையில் நயமை வகித்து வேண்டுமோர் விடுத்துள்ளனர். அதற்கு நாம் செலிசாய்த்து, இறைவனிடம் நம் பிரார்த்தனைகளை அளித்தால் அவனும் செலிசாய்ப்பான்.

பிரதமரும் தி. மு. க.வும்

பெருந்தன்மை என்பதை அரசியல்வாதி களிடம் கண்டு விட்டால் நமக்கு உண்டாகும் திறையே தவிர்வதே. திரு அண்ணாதுரை அவர்கள் மாற்றுக் கட்சிக்காரர் விஷயத்திலும் பெருந்தன்மையைக் காட்டுவதா வேயே சிறப்பான பாராட்டும் பெற்றிருக்கிறார். தி. மு. க. விஷயமாகப் பாரதப் பிரதமர் ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி அவர்களும் இப்பெருந்தன்மையைக் காட்டியுள்ளனர். மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம்.

சமத்துவச் சொந்தத்துக்கு ஸ்ரீமதி இந்திரா களிடம் தி. மு. க.வைப் பற்றிப் பயர் பல சத்தெவக்கிகள் விளம்பிக் கேள்வி கேட்டனர்.

பர்மா, சிங்கப்பூர், மலேசியா, சமும் முதலிய இடங்களில் தி. மு. க. கிணைச் சொல்லியிருப்பதைக் கண்டு அந்நாட்டினர் பிரிவினை சக்திகள் வலுப்பதாலே பொதுவில் ஐயம் கொண்டுள்ளனர், இதைவொட்டித்தால் பிரதமரிடம் விழு எழுப்பப்பட்டது. அப்போது அவர் தி. மு. க. தனது இந்தியப் பிரிவினைக் கொள்கையைக் கைவிட்டு விட்டது என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி அவர்களை சத்தெவத்தை நீக்கியுள்ளார். மாற்றாதிருள்ள நமது அம்சக்கிளைப் புரிந்து கொள்ளு, எடுத்துச் சொல்லும் பண்பு அங்குக்கு மேல்மேலும் வளமுமாக!

ஒரு மாமரத்தில் நின்றபடி பழங்கள் பறக்கின்றன; விதைகள் உண்டாகின்றன. நன்றாகக் காய்க்கிற ஒரு மாமரத்தில் முத்தூறு நாறாது மாகுகொட்டைகள் உண்டாகின்றன. அங்கு உண்டாவதற்குக் காரணம் மீண்டும் மரம் உண்டாக வேண்டும் என்பது தான். ஆனால் அத்தனை கொட்டைகளும் மரமாகி விடுகின்றனவா? அப்படி ஆனால் உலகில் வேறெதற்கும் இடமே இராது. ஒரு கொட்டை முயிவத்து நல்ல மரம் ஒன்று உண்டாகும் போதும். மற்றவை அத்தனையும் வீணாகப் போனாலும் பரவாயில்லை.

அப்படித்தான் நாம் இந்தியைப் பெரும் வீணாகப் போவிட்டாலும் இத்தம் இக்கூ. நம்மில் வராவது ஒருவன் - ஒரே ஒருவன் - பூரணத்துவம் அடைந்தால் போதும். கோடி கோடி சீரம் உண்டாவதற்குப் பதிலாக அது ஒன்றே போதும். அந்த ஒன்றே நமக்கு எல்லாம் சக்தி. அந்த ஒரு சக்தியை சிறுக்குப் பண்ணுவதற்காகத்தான் இந்தனை வாயம், இந்தனை துக்கம், இந்தனை வியாதிகள், உறியடி என்று ஓர் உத்சவம் உண்டு. அப்போது நமக்கு மரத்தில் பத்து, இருபது போர் ஏற வருகிறார்கள். எல்லாரும் ஏறவிட முடியாது. பலரும் ஏறி ஏறிச் சறுக்கி விழுகிறார்கள். கடைசியில் ஒருவன் உச்சிக்கு ஏறிவிடுகிறான். அந்த ஒருவன் ஏறாவதற்குத்தான் இந்தனை பிரயாசை. பல போர் சறுக்கி விழுந்தது அத்தனாகத்தான். அப்படி, நம் இந்தனை போர் ஒருவன் பூரணத்துவம் அடைந்து விட்டால் போதும். இந்தனை மதம், இந்தனை கோவில், இந்தனை பிரசாரம் எல்லாவற்றுக்கும் அது ஒன்றே வட்டியம்.

சுமரகோடியின் கருணாமோகி

யார் சொன்னது
லக்மே
டால்கம்
விலையுயர்ந்-
தது
என்று?

தூவித் தூவி
மகிழுங்கள்
மேனிமுழுதும்!

தூவித் தூவி
மகிழுங்கள் ஆகாச
தீர். மலர்த்த மாரி
பொழியட்டும்
மெய்குளிர.
தாளெல்லாம் தேசக்
கதை சொல்லும் நறு
மணம். விரும்பிய
மாத் திரத்திலு னாகக்
கெட்டும் விஸேஷம்.
லக்மே டால்கம். உரிமை
கொள்வீர்கள் உடலுர.
உபயோகித்து மகிழ்ச்சித்
சுழலிலே நினைக்க 'லக்மே
கரமான' நறுமணவகை
கள் தான்கு: லேவென்
டர், திரவான், வெட்டி,
வேர், சத்தனம்.

லக்மே
டால்கம்

Lakmé

- ★ “கோர்ட்டுக்கும் போங்கள்”
- ★ ஹிந்திப் பட எதிர்ப்பு
- ★ கூலம் மணக்கப் போகிறது!
- ★ கலைத்துக் கொள்கிறார்

க.கம. ஆதலால் கத்திப்படுத்தி அதன்
மூலக்கோ அங்குபடுத்தப் போவதாக முதல்
மத்திரி அறிந்தனர். அதற்குள் முதல் கட்ட
மேய்பெரிய இப்போதே தொடக்கத் தமிழக
அரசு முடிவாகியிருப்பது எல்லோருடைய
பாசாட்டியகையுள் பெற்றுள்ளது. அந்ந
நீட. க.கம. ஆதலால் கீழ்ப்படுத்தப் பித்
டதிலை முதலதய சர்க்கார் எடுத்து எவத்
நிறுத்தது என்முன். அதன் அமல்படுத்தப்
பயிர்வாத தாக்கம் மேற்கொண்டிருப்ப
தையும் நிறு குணத்தி அவர்கள் சொல்ப
படக் கிறி கிறுந்து பாசாட்டிக்குரியது.
பெருக்குச் சாண்டிவண்டியை பாசாட்டி
தமதாக்கிக் கொள்ள மத்திரி குணத்தி
வெருப்பிப்பெய் என்பதையும் புகழப்படுத்தி சித்
தகர். இச்சிறை பண்டி மேலும் வளர்வதற்கு

வடமொழிப் பேரறிஞரும், சென்னை சர்வ கலாசாலைவழிச் சம்பந்திநாதர் பேராராதிபாதர்

[illegible]

பரணியாற்றியவர்களுக்குக் கொடைக்கும் இந்தக் கொளவத்துவதம் செய்துள்ள பெரணியியல் அவர்களுக்கு முழு பாராட்டுக்கோடும் தம் வாழ்த்துக்களையும் அளிக்கும்.

பேர்தொடர்பு மருமியின் புதலியை அபகரித்துக் காதுவாயை வந்து பெயர் கொண்டு பராகத்தியைப் பரோகவரப் புகுத்துகின்றது. நாய்ச்சீனியாகக் காட்டி நயம் திருத்தலும் திருத்தியிலும் இங்கு இவ்வாறு நலங்களை அறிப்பதில் இன்னவற்ற குற்ற திரிதவி வட்டசார்க்களை நடைபெற்று வருகின்றது. அச்சை யொன்றுக்கு ரூ. 5 விலை அந்நாப்பினத்து அருட பிதாநகரத்தினாலும், தொண்ட அலுப்பினவர்க்கு வேண்டிய மூலவன்: ஸ்ரீ பி. ஸ்ரீ. கப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள், திருத்தியிலிருந்து நோய், நன்மியம் தரவதா, துண்ட மாவட்டம்.

You'll be safe with NEW INDIA

Whatever the special risk or liability confronts you, there's a NEW INDIA policy to take care of it.

NEW INDIA is the leader in all types of General Insurance famous for prompt and liberal settlement of claims.

Protect yourself - Insure with NEW INDIA

The New India Assurance Company Limited

Registered Office:

New India Assurance Building

MAHATMA GANDHI ROAD

FORT, BOMBAY-1

ராம்தீர்த் பிரஹ்மி ஆயில்

(வெபெஷல் இம். 1)

(சிஜிஸ்டர்டு)

உத்தம உதிரியகதையும், பொருளையும் தடுத்த சேத்திற்றது ஒரு நிறதனதையும் பண்பண்பையும் அனிக்ரம் ஓர் ஒப்பற்ற உத்தம கதையும், பல உயர்ந்த மூலிகைகளைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது. மூலிகைக்குக் குளிர்த்தி யளித்தது, ஞாயன் சத்தியை அதிகரித்தது, உண்மையிலும் அருகிக் குறையும் தனிக்வினையும் போக்கி தீர்ந்தது யான நித்திரைகளை அனிக்வித்தது.

யோகாசனப் படம்

என்கை யோகாசனப் படத்தில் காட்டியுள்ளவாறு ஆனனிகளை மூலதப்படி செய்து வந்தால் நீங்கள் உடல் வலிவு பெற்ற ஆரோக்கியமான வாழ்வீர்கள்.

விலை ரூ. 3. (தயவு செய்து உட்பட)

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM
DADAR - BOMBAY-14

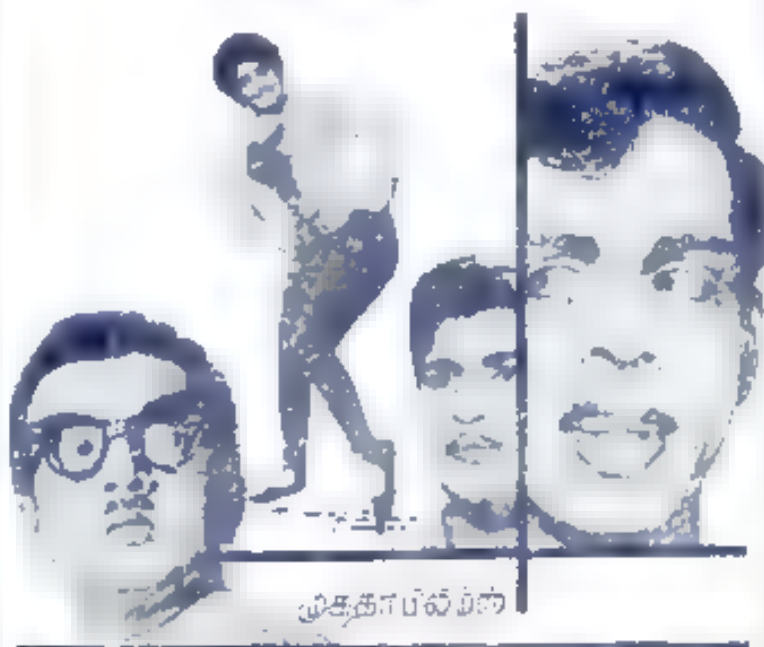
மதராக் ஐப்பே: 23, கந்தலியம்ப தாங்க்கன் தெரு, மதராக் - 3
பேண்: 34258

ராமது சென்னை ஆரேலில் யோகாசன வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன

சென்னை

காமதேனு, பூர்வீகா, மகாபாஜா, சயானி

மத்யம தென்னிந்தியா நகரம்

நஞ்ஜத் தல் நந்தத் தல்

சென்னை நகரம்
சென்னை நகரம்
V சிவசுப்பிரமணியன்
V ராமசாமி

(சென்னை நகரம்)

5.2.4.4

“நீரட்டம் ஒரு பகுதியிலுள்ள மக்களின்

மோழியையும் பண்பாட்டையும் மற்றப் பகுதிகளைக் காண மக்கள் அடுத்து தெரிந்து புரிந்து கொள்ளுபதே நமக்கிடவே ஒருவரையொட்டு உணர்ச்சி உண்டாகிறது. மற்ற மொழிக்காரர்களுக்குத் தமிழ் கற்றுத் தடுத்தித் தெய்வகத்தின் மோழியைத் தனி நாளில் பரப்பி வருவதன் மூலம் இந்தப் பணிக்குத் தனி பங்கைச் சேலுத்தி வரும் தியகி தமிழ்ச்சேவகத்தைப் பாராட்டுகிறோம்.” என்று ஒரு நிமிஷம் தாமதம் செய்யாதே ஆண்டு மேலாகி விடும் “உட” மகனார் பேராசிரியர் கவி நினைவாக வெளியிட்டு கவகமாக யோ வந்தனார் மத்திய அமைச்சர் திரு கே. என். இராமசாமி.

“தியகித் தமிழ்ச் சேவகத்தார் ஆண்டு நேரமும் ஒவ்வொரு தமிழ்ப் பெரியார் பெயரின் மூலம் வெளியிடப்படுகிறது. தமது எழுத்தின் மூலம் நேரம் பணியும், சேவையும் பணியும். இவ்வியல் பணியும் புரிந்து தமிழ் மக்களிடையே புதிய விழிப்பு உற்பத்தியை உயிர்” என்று வந்தார்.

சங்கத் தயைவர் திரு கே. வி. வெங்கடாசலம், “வாரத்தோறும் தடைபொறும் தமிழ் இவ்வியல் தொடர்ச் சொற்பொழியும் மற்ற மொழிக்காரர்களுக்குத் தடுத்தும் தமிழ் அடியும் சங்கத்தின் பணிகளில் குறிப்பிடத் தக்கவை” என்று. “இந்து பணிகளையே இவை போன்ற வேறு தமிழ்ப் பணிகளையும் செய்வதற்கு இட தேவையென இவ்ரு பெரிய தடையாக இருப்பதால், சங்கத் துறைச் சொந்தமாக ஒரு கட்டிடம் கட்டப்படும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். இதற்குத் தமிழ் மக்கள் தங்களிடமிருந்து எல்லா உதவிகளையும் செய்ய வேண்டும்” என்றும் அவர் கேட்டார். தொடர், “உட” மகனார் அறிமுகம் செய்து பெரிய திரு என் இதை திரையம், “தனி மனிதராக வாழ்வதைத் தொடர்வி, ஒரு பெரிய கதாபாத்திரம் வந்தே தொடர்வியல் கவி, பணை வளர்த்துவிட்ட பெருமையாக உயிவார்” என்றார்.

விழாவை போட்டி, திணித் தந்தியை பாரத நாடக சபையின் “சம்பவாதி விடக விட” என்றும் சொல்லித் தவகையை நாடகத்தை அன்புதமைய தடுத்திருக்க.

நூற்றாண்டு வைபவம்

நாடக மேகை சங்கரதாஸ் கவாமினில் தாற்றுண்டு விழா மேய்டெம்பர் 9, 10 இரண்டு நாட்களும் நான்காவது கவியாண மண்டபத்தில் அறிவிக்கையாக நடாடப்பெற்றது. கவாமின்களுக்கு அஞ்சிச் செலுத்தத் தமிழுத்தின் நாடக தடிதப் பெரும்கள் வெளியுக்களிலிருத்தெய்வம் வந்து குருமி பிடுத்தனர். தொடக்க கரை வந்தவியவார் கவர் திடுதி நிருகம். அனத்தாராயணன், திரு ம. பொ. விவாசலம் எம். எம். ஏ., தாற்றுண்டு விழா மலையர் வெளியிட்டார், அஞ்சி திரு என். ஏ. கத்தரம் கவாமினில் “சேதி அரும” நாடக நூல் வெளியிட்டார். கவாமினில் “பயங்க்கொடி” நாடகத்தை மதுரை தமிழ்த் நாடக தடிதர் சங்கத்தாரர் சொத்தக் குரவில் பாடி தடித்தாரக.

திரு ஏ. கே. சங்கரத்தின் வரவெற்புரை யுடன் தவகையின் பற்றிய சபையான கவி வங்கு தடைபெற்றது.

நாடக ஆசிரியர் கத்தாரமி முதலியார் உருவப்படுத்த திறந்து வைத்தார் திரு எம். தி. ஆர்.

“செத்துக்கிண வினா நாடக மோண்டலைய் பண்படுத்திப் பிடுக்கிவரும். கவியைப் பிர சாரத்துக்குப் பண்படுத்தும்செய்தி ஒரு கவி. நமது நாட்டில் தேவியப் போராட்டக் கவகத்திற் நாடகக் கவி தெரிந்தோர் இவ் வாய்க்கொ பிரசாரக் கவியாகப் பண்படுத்த தயாராக. நாடகக் கவியின் மூலம் புது சந்தையம், மக்கள் மனத்தின் மாற்றம், கொழியல் குறக்கேற்றம், அரவியல் குறக்கேற்றம் ஆவியற்றுகொ செத்துக்கிண எழுத்தக் கவித் தன்சொரு மாற்றத்தை ஏத படுத்த எழுதும்...வினாய்ப்பு அபெரகன் தாங்கம் வெளியும் ஒவ்வொரு படுத்தும் குயர்வார் ஈவாதிர்வ விதம் நாடகக் கவி வளர்க்கிக்கு கொடுத்த உதவ வேண்டும். பகத் தவாசிவாணிகள் ஒரு வகுத்தின் வகையைத் தொகையை நாடகக் கவி வளர்க்கிக்கு கொடுக்கிறார்களே, அபெ அளவு தொகையைத் தமிழக அளவு கொடுக்கத் தவாராக இருக்கிறது...” இப்படிச் கூறி நாடகக் கவிஞர்களை விவாய்க் அடுத்தி வினாத்தமையகி சொத்தார் தம் மதிப்புக் குயர்வாத அமைச்சர் கண்ணு அவர்கள்.

திருவான்மியூரிப்புள்ள கலாக்ஷேத்திரத்தின் இயக்குநர்களில் ஒருவரான ஸ்ரீ சங்கர மேனன் அவர்களின் மணிவிழாவையொட்டி அவருக்கு நம் அகம் கனிந்த நல்வாழ்த்துக்களை அளித்து, அவரது நெருங்கிய நண்பர் ஸ்ரீ கி. சந்திரசேகரனது கட்டுரையை வெளியிடுகிறோம். - ஆசிரியர்

பண்பாடு பரிமளிக்கிறது !

கி. சந்திரசேகரன்

இத்தியாயோ பேசுகின்ற நாம் பார்க்கிறோம்; எத்தனையோ மனிதர்களுடன் பழகவும் வாழ்ப்புக்கள் பெறுகிறோம். சிலர் விழித்துக் கொள்ளாமையே நம் உயிர்வாழ்வில் தங்கியிருக்கின்றார்கள். மற்றும் சிலர் சில காலம் பழகுவதற்குள் வெகு நாட்கள் தொடர்பு கொண்டாற்போல் நம் நிகையில் பதிந்து விடுகிறார்கள். இதற்கு, அவர்கள் அங்கு உலாவிப் பார்த்து நம் பிற காரணம் காண முடிவுக்குத் தராமல் வருகிறோம்.

தற்போது ஸ்ரீ சங்கர மேனன் தீர்க்கதரிசிகள் அவருடைய சொன்னார்கள் எவ்வளவோ தெரிவிக்கிறார். ஆனால் அவர் அவராகவே இருப்பது தான் அவரிடம் சட்டென ஓர் மனக்குகை மதிப்புக்குக் காரணமாக விடக்கூடியது. எல்லா களத்திலும் தீர்க்கதரிசிகள் போலேயும், பண்பாட்டின் சொன்னார்கள் இருக்கின்றார்கள். குலவிடம் பரிமளிக்க முடியுமா என்று நினைக்கவேண்டுகிறது.

சேகரன் தொத்தின் தனிச் சிறப்பு இன்னும் அங்குள்ளவர்களில் பண்பாட்டும் பண்பாட்டின் தோடாடைய அறவே விட்டு விடுவார்களாகக் கத் தெய்வத்திற்குப்படிதான். அதிலும் எல்லாம் நம், பிற்பாடு பரிமாண அருள்பாணங்களும் கத்தினால் விட்டுப் பழகினால், சிலவற்றும் தவறியும் அதிதிகாரம் ஒப்புகளிலும் தாராளமும் - மொத்தத்தில் குருப்பாணலில் வெளிமாதும் அமைதியும் அன்பும் சேகரன்தின் பழம் சம்பிரதாயங்களாகும். குருப்பாணல்க்கு தனியாக விட்டுப் போன இருப்பதும் அவர்கள் தொன்று தொட்டு வரும் நாகரிகத்தை விடாதவர்கள் என்பதை உணர்ந்திடுவதற்கும், ஸ்ரீ சங்கர மேனனின் விடுவோட்டுக்குள்ளத்தில் எவ்வாறு பெயர் பூண்டது, அவர் தகப்பனார் சம்பந்திதற்குப் பயிற்சியில் தோர்ந்தவர், மூன்று பிள்ளைகளில் சரீராய் கடைக்குட்டி, ஆனால் நுழைக்காரன் குழந்தை. நம்ப மூடியாத சிறு வயதில் கவனப்படுத்திய மடிவில் அமர்ந்து அவள் சொல்லிக் கொடுத்த மரியாதை நாமாய்ந்த மகாபாரதக் காதல்கள் வாழ்ந்த விடாமல் தூணில் உள்ளதைப் போலவே குரபகமயச் சொல்லும். அத்திறமைமையக் கண்ட தகப்பனாருக்கும், மூத்த தமையாருக்கும் பெருமை இன்னவையுள் எப்போது எப்போது இம்மையம், படிப்பில் தோர்ந்திருப்பது அராதாரணமாக மாறுபாடும் சொல்லும் ஆற்றலும் உண்டு. இதனால் ஆபம் சம்பந்தித மரியாதை இசைக்கியவர்களுக்குத் தோர் அவருடைய நாலில் கவனக்கொண்டும் காலியத் துறங்குக்கும் மெற்கொள்களும் வெள்ளமேனப் பொருளினதைக் கண்டவர்களுக்கு அவரிடம் சிறிது பொருளமையே ஏற்படுவது கனம்.

இத்தொன்றில் Physiology and Marine Biology என்ன ஆராய்ச்சித் துறையில் செல்லுமா என்பதை நினைக்கின்றோம், மொத்தமாகக் குறுக்கிட்டு அவர்கள் தாராளம் இருந்த காலம் அவர் வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டது. பெல்காட் அம்மைமார் இயற்பதற்கு மூல் பரிசுரிக்கடம் இயன்ற சிறை, தெரியக் கல்வி வலுக்கொண்ட அடிக்கொள்கைத் தயாரிக்க அவருடன் இருந்தார். ஆனால் அவருடைய நெருங்கிய சீடரான ஸார்து அருள்மேல் எப்போதே அத்திட்டத்தை உருவாக்கி வெற்றி கண்டார், தன்னை உயரத்திலாவதற்கு யாரை நியமிப்பதென்ற போதில் பவமா விருக்கையில், குடகம மாண்டு சிறு தள்ளையை அழிக்கும் சத்தி பெற்றிருந்த அருள்மேல் அவர்கள், ஸ்ரீ சங்கர மேனன் விதிப்பாராத காலம் சம்பந்திதவர்கள் கண்ணம் ஆசிரியரே என்ற அறத்தை வரவேற்கக் கொடுத்தார். அவர் இன்று தீர்க்கதரிசில் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. அகற்றி மூல் உயரத்திலாவதற்குத் தொழில் கொஞ்சமும் பிரவேசமற்ற ஏதாவதைத் தீர்மானித்தால்தான் எதைத் தந்து ஆச்சரியமேலில், சங்கர மேனன் நாமே தமது பொக்கியதைகளில் சந்தேகங்கள் பெற்றிருக்கும், ஸ்ரீ அருள்மேல் சொன்னதைத் தட்டாமல் பதில் ஏற்படுத்தி மனத்தைத் திட்டிப் படுத்திக் கொண்டது அதனையும் ஆச்சரியமாகும். ஏற்கனவே கல்வி கற்கிக்கும் முறையில் பவ்வாததால், அருள்மேல் காட்டிய

கத்தை விடாதவர்கள் என்பதை உணர்ந்திடுவதற்கும், ஸ்ரீ சங்கர மேனனின் விடுவோட்டுக்குள்ளத்தில் எவ்வாறு பெயர் பூண்டது, அவர் தகப்பனார் சம்பந்திதற்குப் பயிற்சியில் தோர்ந்தவர், மூன்று பிள்ளைகளில் சரீராய் கடைக்குட்டி, ஆனால் நுழைக்காரன் குழந்தை. நம்ப மூடியாத சிறு வயதில் கவனப்படுத்திய மடிவில் அமர்ந்து அவள் சொல்லிக் கொடுத்த மரியாதை நாமாய்ந்த மகாபாரதக் காதல்கள் வாழ்ந்த விடாமல் தூணில் உள்ளதைப் போலவே குரபகமயச் சொல்லும். அத்திறமைமையக் கண்ட தகப்பனாருக்கும், மூத்த தமையாருக்கும் பெருமை இன்னவையுள் எப்போது எப்போது இம்மையம், படிப்பில் தோர்ந்திருப்பது அராதாரணமாக மாறுபாடும் சொல்லும் ஆற்றலும் உண்டு. இதனால் ஆபம் சம்பந்தித மரியாதை இசைக்கியவர்களுக்குத் தோர் அவருடைய நாலில் கவனக்கொண்டும் காலியத் துறங்குக்கும் மெற்கொள்களும் வெள்ளமேனப் பொருளினதைக் கண்டவர்களுக்கு அவரிடம் சிறிது பொருளமையே ஏற்படுவது கனம்.

இத்தொன்றில் Physiology and Marine Biology என்ன ஆராய்ச்சித் துறையில் செல்லுமா என்பதை நினைக்கின்றோம், மொத்தமாகக் குறுக்கிட்டு அவர்கள் தாராளம் இருந்த காலம் அவர் வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டது. பெல்காட் அம்மைமார் இயற்பதற்கு மூல் பரிசுரிக்கடம் இயன்ற சிறை, தெரியக் கல்வி வலுக்கொண்ட அடிக்கொள்கைத் தயாரிக்க அவருடன் இருந்தார். ஆனால் அவருடைய நெருங்கிய சீடரான ஸார்து அருள்மேல் எப்போதே அத்திட்டத்தை உருவாக்கி வெற்றி கண்டார், தன்னை உயரத்திலாவதற்கு யாரை நியமிப்பதென்ற போதில் பவமா விருக்கையில், குடகம மாண்டு சிறு தள்ளையை அழிக்கும் சத்தி பெற்றிருந்த அருள்மேல் அவர்கள், ஸ்ரீ சங்கர மேனன் விதிப்பாராத காலம் சம்பந்திதவர்கள் கண்ணம் ஆசிரியரே என்ற அறத்தை வரவேற்கக் கொடுத்தார். அவர் இன்று தீர்க்கதரிசில் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. அகற்றி மூல் உயரத்திலாவதற்குத் தொழில் கொஞ்சமும் பிரவேசமற்ற ஏதாவதைத் தீர்மானித்தால்தான் எதைத் தந்து ஆச்சரியமேலில், சங்கர மேனன் நாமே தமது பொக்கியதைகளில் சந்தேகங்கள் பெற்றிருக்கும், ஸ்ரீ அருள்மேல் சொன்னதைத் தட்டாமல் பதில் ஏற்படுத்தி மனத்தைத் திட்டிப் படுத்திக் கொண்டது அதனையும் ஆச்சரியமாகும். ஏற்கனவே கல்வி கற்கிக்கும் முறையில் பவ்வாததால், அருள்மேல் காட்டிய

**விஞ்ஞானிகளின் கண்ணாடியில்
வலியை சதி வேகமாக
விவளியேற்ற**

ஸைக்ரோஃஸ்பன்ட் 'ஆஸ்ப்ரோ'

**இப்பொழுது முதன்முதலாக இந்தியாவில்
வழங்கப்படுகிறது**

வலிநோய் எங்கும் பரக்கி, 'ஆஸ்ப்ரோ' ஆஸ்பிரின் சுற்றி வலியைப் பத்திய ஆஸ்பிரின் செலுத்துவது விஞ்ஞானிகள் வலியை வேகமாக விவளியேற்றுவதற்கான புதிய வழியை உணர்வித்தது என்ற ஆதாரம் புதிய ஆஸ்பிரின் அப்படி 'ஆஸ்ப்ரோ'.

இங்கிலேட்லாண்ட் என்சுப்லாண்ட் புதியபுத்தாவிடுவதற்கு செலுத்துவது நல்லது. 'ஆஸ்ப்ரோ' இன் உணர்விலே உணர்வு செலுத்துவது வேகமாக விவளியேற்றுவதற்கான புதிய வழியை உணர்வித்தது. இங்கிலேட்லாண்ட் புதியபுத்தாவிடுவதற்கு செலுத்துவது நல்லது. 'ஆஸ்ப்ரோ' இன் உணர்விலே உணர்வு செலுத்துவது வேகமாக விவளியேற்றுவதற்கான புதிய வழியை உணர்வித்தது.

இதன் விவரம், தற்போது, இங்கிலேட்லாண்ட் புதியபுத்தாவிடுவதற்கு செலுத்துவது நல்லது. 'ஆஸ்ப்ரோ' இன் உணர்விலே உணர்வு செலுத்துவது வேகமாக விவளியேற்றுவதற்கான புதிய வழியை உணர்வித்தது.

இதன் விவரம், தற்போது, இங்கிலேட்லாண்ட் புதியபுத்தாவிடுவதற்கு செலுத்துவது நல்லது. 'ஆஸ்ப்ரோ' இன் உணர்விலே உணர்வு செலுத்துவது வேகமாக விவளியேற்றுவதற்கான புதிய வழியை உணர்வித்தது.

புதிய ஆஸ்பிரின் அப்படி 'ஆஸ்ப்ரோ' செலுத்துவது நல்லது.

இதன் விவரம், தற்போது, இங்கிலேட்லாண்ட் புதியபுத்தாவிடுவதற்கு செலுத்துவது நல்லது. 'ஆஸ்ப்ரோ' இன் உணர்விலே உணர்வு செலுத்துவது வேகமாக விவளியேற்றுவதற்கான புதிய வழியை உணர்வித்தது.

இதன் விவரம், தற்போது, இங்கிலேட்லாண்ட் புதியபுத்தாவிடுவதற்கு செலுத்துவது நல்லது. 'ஆஸ்ப்ரோ' இன் உணர்விலே உணர்வு செலுத்துவது வேகமாக விவளியேற்றுவதற்கான புதிய வழியை உணர்வித்தது.

**புதிய ஆஸ்பிரின் அப்படி 'ஆஸ்ப்ரோ' இப்பொழுது விசுட்க்கும்
அறிவிக்கப்படும் வலிவோஸ்ப்ரோ.**

புதிய

ஆஸ்பிரின் அப்படி 'ஆஸ்ப்ரோ'

'ஆஸ்ப்ரோ'

**அறி வேகமாக
வலியை வெளியே
இழுத்துவிடுகிறது**

இதன் விவரம், தற்போது, இங்கிலேட்லாண்ட் புதியபுத்தாவிடுவதற்கு செலுத்துவது நல்லது.

யாரோ இவர் யாரோ ? 'சோ'

அத்தியாயம் 9

எல்லோரும் உறங்கிவிடவே, 'நகை
எய்த' இருட்ட இதுவே கவிதாவுக்குத் தூய்
பம்' என்று முடிவு செய்தான் எதிராஜ்.
அந்த முடிவை அறிவாமல், பாபம்,
ராஜாஜத்தினம், கிரிதா, முத்து மூலமும்
நன்றாகத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தனர்.

"சிங்காரம், எல்லாரும் நம்மாத் தூங்கு
வருங்க. வா, நெக்குலையைத் தேடு
வோம்!" என்று சிங்காரத்தை அழைத்
தான் எதிராஜ்.

"அண்ணே! அது எங்கேயோ ரகசிய
மான இடத்திலே இருக்கிறது. கொஞ்
சும் திராண்டாகவே தேடுவோம்!" என்
றான் சிங்காரம்.

"போடா முட்டாள்! வெடிக் கை
யத்தை நழுவி விட்டுத்தான்! வாடா!
மாடிவிலை போல்ப் பார்ப்போம்!"
என்று அவன் கையைப் பிடித்து
இழுத்தான் எதிராஜ்.

"மாடிவிலைதான் இருக்குதுன்னு
என்னுள்ளே நீச்சியம்?" என்று கேட்
டான் சிங்காரம்.

"ரகசிய அறைப்பேதான் அந்த
நெக்குலையே இருக்கிறதா? சோன்
னியே?" என்னான் எதிராஜ்.

"அப்படித்தான் சொல்லக்கூடுக.".

"சொல்லிக்கொடுக்கிறது இன்னுடா
அந்தம்! உனக்கே சந்தேகமா இருக்
குதா?"

"சே! சே! என் வளர்க்கும் நெக்
கிலை இந்த ஐட்டுவே எங்கேயோ
இருக்குதுன்னு நம்பிறேன். ஆறு தீ
என் மாடியிலே தேடலாம்னு சொல்லை?
இதே இருக்காதா?"

"உனக்கு மூளையே இங்குடா சங்
காரம். நம்ம மாடிக்கெல்லாம் அடிக்கடி
போக முடியுமோ. முடிவாதோ
தெரியலை. அதனாலே இப்ப சான்ஸ்
கிடைச்சிருக்கிற போதே அங்கே தேட
லாம்ன்றேன். சீனென்னு எப்ப வேண்டு
றாலும் சத்தர்ப்பம் கிடைக்கும்.
தேடிக்கலாம்."

"சரி, அண்ணே! உன் இஷ்டம்,
வா!" என்று சிங்காரம் அழைக்க,
எதிராஜும் அவனுமாக மாடி வேறில்
சென்று நகைகளாகத் தேட ஆரம்பித்
தார்கள்.

ஒரு மூக்குக்கு விடாமல் தேடி
வும் ரகசிய அறை எங்கே இருக்கிறது
என்று கண்டு பிடிக்க முடியாமல்
தவித்தான் எதிராஜ். "சே! என்ன
தான் ரகசிய அறையாக இருத்
தாலும் இவ்வளவு ரகசியமா!"

என்று நினைத்து அலுத்துக் கொண்
டான். அசோக் வேறு நெடுவே வந்து
இங்குக்கிள் பார்த்து உறுமிக் கொண்டு
நின்றது. சிங்காரம் அதைக் கட்டிப்
போடச் செய்த முயற்சிகளும் தோல்வியி
லானது. பல முறை முயன்றும்
ரகசிய அறையைக் கண்டு பிடிக்க ஒரு
விதமான யோசனையும் தோன்றாமல்
போக. "இன்று இவ்வளவு போதும்"
என்று முடிவு செய்தான் எதிராஜ்.

தூங்கிவிட்டு கொண்
டிருக்க ராஜாஜத்தினம், கிரிதா, முத்து
மூலமும் ஒங்கொருவராகத் தூக்கம்
களைத்து எழுந்திருக்க ஆரம்பித்தனர்.
முதலில் எழுந்தது கிரிதாதாம். தான்
ஏன் இந்த நேரத்தில் இப்படித் தூங்கி
விட்டோம் என்று அவன் கித்திப்பதற்
குள், தன் தந்தையும், முத்துமூலம்
நன்றாகத் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதைப்
பார்த்து விவப்படைத்தான். இதற்குள்
ராஜாஜத்தினத்திற்கும் விழிப்பு வந்து
விட்டது.

முடிந்தால் அது வழிய கிரிதாவுடைய
பார்த்தது. "நல்லாத் தூங்கிட்டேன்
இங்கே? நதி.....நதி.....!" என்னமோ
தெரியலை. இவ்வினு கண்ணை இழுத்துக்
கிட்டே தூக்கம் வந்திச்சே!" என்னான்.

"என்னமோ தெரியலாப்பா! நானும்
தன்னாத் தூங்கிட்டேன். இப்பத்தான்
முழிக்கவிட்டேன். ஏன்? டாக்டரைப்

"ஆமாம்! அது வைபட்டமின்தான். இருந்தாலும் அதைச் சாப்பிட்டாகக் கொஞ்சம் தூக்கம் வரும்."

"ஏன்! அது தூக்க மாத்திரனாயா?"

"அப்படிச் சொல்ல முடியாது. அது ஒரு மாதிரி மாத்திரை....." என்று இழுத்தான் முத்து.

ராஜாதினம் குறுக் கிட்டார் :
"இதெல்லாம் நமக்குப் புரியும்படியான சொல்றதுக்கு டாக்டராவே மூடியுமா? இங்கே, அவர் சொன்னதான் நமக்குப் புரியப் போறதா? ஏதோ பொத்தத் திலே நாய் சாப்பிட்டா வைபட்டமின், தாம சாப்பிட்டா தூக்க மாத்திரை!"

மிரிஜா முத்துவிடம். "டாக்டர், நீங்க இங்கேயேதாவே தங்கப் போய் தியக்!" என்று கேட்டாள்.

"எனக்கே என்ன செய்வதென்று புரியலை."

"ஏன்?"

"எவ் அளவிலெவ்வுட் எதி ராளையும் 'கவலை' பண்ணிக் கிட்டுச் சொல்றேன்" என்று கூறி முத்து பரிதாபமாக எதிராளைப் பார்த்தான்.

"உங்க இஷ்டம். டாக்டர்" என்று ஆரம்பித்த எதிராஜி. "ஆஜி நான் இங்கேயே இருந்தா அசோகனைக் கவ விச்சுக்கச் செளகரியமா இருக்கும்" என்று கூறி முடித்தான். அப்படிச் சொல்லும் போது அவன் கண்களின் திட்டுகளையொழி பார்வை முத்துவை ஊடுருவிச் சென்றது. "சொன்னதை சொல்லாம் மறந்தால் - நீ தொலைத் தாய்" என்று எச்சரிப்பது போல. மீறத் முத்து யோசிக்கவே இல்லை. ராஜாதினத்திடம். "லார், எதிராஜி சொல்றதுதான் சரி. அவன் இங்கேயே இருக்கட்டும். அதான் அவனுக்குச் செளகரியமா இருக்கும்" என்று கூறி விட்டான்.

மிரிஜா உடனே. "நீங்க இங்கே இங்கே பென்றால் வேறு எங்கே தங்கப் போ நீங்க, டாக்டர்?" என்றகேட்டாள். "என் ரிடுகெதன் ஓருத்தன் இருக் கிறான். அவன் கூடத் தங்கிக்கறான்"

என்று கூறிவிட்டு முத்து எதிராளைப் பாரித்தான். "சரி தானே!" என்றகேட் றும் முறைவில். எதி ராஜும், 'அதனால்

தவறிக்கீ' என்ற முறையில் தலைமை அடைந்தான்.

ராஜரத்தினம், "ஏன் டாக்டர்? என்ன இது? எதுக்கெடுத்தாலும் அலிஸ்டெண்ட்விட்டே கேட்கிறீர்கள்?" என்று முத்துமையின் பார்த்தார்.

"மத்த அலிஸ்டெண்ட் மாதிரி வெல்லாம் இப்பை ஸார் இவன். எவற்றியத்தைப் பத்தி எங்கு எவ்வளவு தெரியுமோ, அவ்வளவு இவனுக்கும் தெரியும்."

"ஓமோ! ஆமாம், இவர் உங்க விட்டே ரொம்ப நாளைவே அலிஸ்டெண்ட்டா இருக்கார்?"

"இப்படியே. இன்னிக்குத்தான் சேர்த்தான்."

"இன்னிக்கா?" ராஜரத்தினம் ஆச்சரியப்பட்டார்.

"அதாவது வந்து... அவன் ஏங்கிட்டே சேர்த்து இன்னிக்கு நடத்த மாநிதரன் இருக்குது. அவ்வளவு நல்லா நினைவு இருக்குது. நேரே வந்தான். 'டாக்டர்! இனிமே நான்தான் உங்க அலிஸ்டெண்ட்' அப்படின்னான். அவன் சொன்னதுக்கு ஒத்துகிட்டு அப்ப தலையாட்டினேன். அதிலேருந்து அவன் சொல்றதுக்கெல்லாம் தலை வாட்டிக்கிட்டிருக்கிறேன்" என்று தன் நிலையை விளக்கினான் முத்து.

"எதிராளைப் பார்த்தால் தங்க மானவராததான் தெரியுது" என்றார் ராஜரத்தினம்.

"ஆமாம், ஸார்!" என்று ஆமோதித்தான் முத்து. "அவன் மனசு தங்கம். அவன் எண்ணம் எவரும். அவன் மார்ஸை ரத்தினம். அவன் சூழ்ச்சி எவருமில்லை. அவன் நடை முகமேதகம். ஆக மொத்தம் அவன் ஒரு ரெடிமேட் நெக்ஸெஸ் மாதிரி."

"டாக்டர்! என்னைப் பத்தி ரொம்ப அநாவசியமாப் புகழறது?" என்றான் எதிராஜ். அது அவனுடைய தன்னடக்கம் என்று எண்ணினார் ராஜரத்தினம். ஆனால் "அநாவசியமா" என்று யார்த் தவறில் எதிராஜ் கொடுத்த அழுத்தம் முத்துவுக்குப் புரிந்தது. "இதோடு நிறுத்திக் கொள்" என்ற எச்சரிக்கையே அது. முத்து, "அப்போ நான் வரேன் ஸார்" என்று புறப்பட்டான்.

"நிஜம்பி எப்போ ஸார் வரீறீர்கள்?" என்று கேட்டான் கிரிஜா.

"நான்கு வருஷம்" என்றான் எதிராஜ்.

"நான்கு வருஷம்" என்று கூறி விடைபெறுகிற முத்து.

முத்துமையின் நடையழகை ரசித்த படியே கிரிஜா நிற்க, எதிராஜ் முத்துவோடு வாய்த்துக் கொண்டான்.

"இதோ பாரு முத்து... நான் பாரு என்னென்ற விஷயத்தைப் பத்தி யார் கிட்டவாவது பேசினேன், தொலைக்கப்படுவான். நினைவே வைக்கக்" என்று முத்துவை எச்சரித்து அனுப்பி விட்டு எதிராஜ் உள்மே சென்றான்.

"இந்த விஷயங்களை வெல்லாம் உடனே ரவியிடம் சொல்லிவிட வேண்டும். அவன் நான் இந்தக் குழப்பத்தைத் தீர்க்க வழி யாட்டுவான்" என்று மவத்துக்குள் தீர்மானித்துக் கொண்டு ரவியின் வீட்டை நோக்கி விசைத்தான் முத்து.

அவன் விட்டை அடைந்த போது ரவி அலுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தான்.

உள்மே வந்த முத்துமையின் பார்த்த வுடன் ரவியின் முகம் மாறியது. மகிழ்ச்சி பொங்க, "என்னடா, டாக்டர் மெகநாதன்! போன காரியம் எப்படி? எல்லா எரையும் ஏமாத்திட்டியா?" என்றான்.

"எல்லா எரையும் ஏமாத்தினேன். நானும் ஏமாந்தேன்" என்று முத்து ராஜரத்தினம் விட்டில் நடந்ததை அனைத்தையும் கூறி முடித்தான்.

"யார்ரா இந்த எதிராஜ்?" என்று கேட்டான் ரவி.

"என்னுடைய அலிஸ்டெண்ட் டாக்டர்!" என்றான் முத்து.

"கிடக்கட்டும். என்னதான் சொல்றான் அவன்?"

"நான் அதாவது சொன்னது தொலைக்கப்படுவென்னுள்!"

"அவனைப் பத்திப் போலீஸிலே புகார் கொடுத்திட்டா என்னன்னு யோசிக்கிறேன்!"

"வேண்டாண்டா! அவன் என்னைத் தொலைக்கப்படுவான். டாக்டர் வேஷம் பேசுபட்டதுக்காகப் போலீஸிலே மாட்டிக் கொடுத்துடுவான். ரவி, நீ எனக்குச் சொசுசுதெல்லாம் பேசுறதா? இது வேறே எதுக்குடா? சத்தியமாச் சொல்றேன். நான் நன்றி மறக்காதவன். நீ சொசுசு தெல்லாம் மறக்க மாட்டேன். இதுவே பொதும். இதுக்கு மேல் வேண்டாம்" என்று அழமாட்டாக் குறை யாகக் கூறினான் முத்து.

"என்னடா, இப்படி நடுங்கறே? அவனுடைய உன்னை என்ன செய்ய முடியும்?"

"போலீஸிலே மாட்டி விட்டுடுவான்."

"அவனுக்கும் மாட்டிப்போனே."

"தங்க ரெண்டுபேரும் போலீஸிலே மாட்டிக்கிறோம். நீ நிம்மதியா இரு. எதிராஜுக்குப் போலீஸ் சொந்த விடு மாதிரி. நான் மாட்டிக்கிட்டா அன்

ஏதோ

“அது அவ செஞ்ச புண்ணியம்” என்று கூறிய முத்துவின் கண்களில் நீர் தளம்பியது. “ரவி, கிரிஜாவைக் கல்யாணம் செய்துக்காட்டி நான் சத்தியாகிரகப் போய்டிடுவேன்....” என்றான்.

“உஷ்ணே கமண்டலம் ஏந்திக் காண்பதை அணிந்து, சிலை முடி நீண்டு தவறலிலே புரள, ‘ஓம்! ஓம்!’ என்று ஜபித்துக் கொண்டு நீ சுத்திய சிலை விரும்புகிறாயா? உன்னை அந்தக் கோலத்தில் பார்த்து, வாழ்க்கையையே வெறுத்துக் கிரிஜாவின் மரவுரி தரித்து உன் பின் வந்து விட்டால் என்ன செய்யலாம்?” என்று உணர்ச்சி ததும்பப் பேசினான் ரவி.

“அப்ப அவனை உடனே கலியாணம் செய்துக்கொடுவேன்.”

“சத்தியாகிரக கல்யாணமா? — அது இருக்கட்டும். இப்ப ஒரு திருட்டைக் கிரிஜா விட்டுலே நீதான் நுழைய விடப்புகுக்கிறே. அவங்க விட்டு நெக்லஸ் திருட்டுப் போனா அதுக்கு நீதான் காரணம். இனிமே நீ அங்கே போகாட்டி எதிராஜுக்கு நல்ல சௌகரியம். திருட்டுக்கு உதவியெய்து தது சகிஷ்ணு பட்டால் தாராளமாகச் செய். நான் குறுக்கே திக்கலை. ஆனா, எப்படியாவது அவன் நெக்லேஸைத் திருடாம பார்த்துக்க வேண்டியது உன் பொறுப்பு. அதுக்கு நீ தினம் அங்கே போய்ட்டுலரதுதான் தியாயம்” என்று ரவி ஒரு பிரசங்கமே செய்து முடித்தான்.

“எனக்கு என்ன செய்யறதுன்னே தெரியலை ரவி. ஏதோ நீ இருக்கிற கைரியத்துவெதான் நான் திரும்பி அவங்க விட்டுக்குப் போகணும்.”

“பயப்படாதே. கைரியமாப் போ. தானிருக்கப் பயிமன்?” என்றான் ரவி.

“உனக்கென்னடா? இங்கே இருந்து கிட்டுப் பயிமென்னு கேக்கறோ அங்கே போனா இவ்ளே தெரியும்? அசோக்னா பையன் பெருன்னு திரைச்சோம். அது தாய். என்னைப் பார்த்தாலே முன்றக்குது. தான் தாய்க்குப் பயப்படறதா? எதிராஜுக்குப் பயப்படறதா?”

“எதிராஜி மிரட்டினுன்னு பதிலுக்கு மீட்டி.”

“தாய் குரைச்சா பதிலுக்குக் குரைக்கட்டுமா?”

“உன்னை வெக்கக்கிட்டு என்ன செய்யறதுன்னே எனக்குத் தெரியலை? முத்து. தூக்க மருந்தை நாய்க்குக் கொடுக்கிறதுக்குப் பதிலா ஏன்டா ராஜாத்தினத்துக்குக் கொடுத்தே?”

“உங்க அப்பா எனக்குக் கூட்டச் வேணும். டேப் சிகர்ட்ஸ் வேணுமான்னு உங்கைக் கேட்கச் சொன்னாரமே நீ ஏன் என்னைக் கேட்கலை?”

“நீங்கதான் உங்களை நான் ஒண்ணுமே கேட்கப்படாதன்னு சொல்லிவிடுக்கேனே! அதனுல்தான் இதையும் கேட்கலை!”

மாணம் இல்லையா? எங்கப்பா என்னைத் தொலைக்கப்படுவாரு.”

“எதிராஜும் தான் தொலைக்கப்படுவானே. ஏன் இப்படியெல்லாம் இவங்க உன்னைத் தொலைக்கக் கட்டறதிலேயே என்னு இருக்காங்க?”

“ரவி நடந்ததைச் சொல்லிட்டேன். நீதான் இதுக்கெல்லாம் ஒரு வழி செய்யணும். நான் பேசாம இனிமே ராஜாத்தினம் விட்டுக்குப் போகாம இருந்துரட்டுமா? எங்க ஊருக்கே திரும்பிப் போயிட்டீடுமா?”

“முட்டாளி! மூன் வெச்ச காரைப் பின் வெக்கலாமாடா?”

“மூன் வெச்ச காரைச் சேத்துலே வெச்சுருக்கோம்னு தெரிஞ்சா, பின்னாசே எடுத்து வெச்சுடறதுதான்டா புத்திசாலித்தனம்.”

“சேரு இருக்கிறதையும் தார் ரோடு மாநிரி செய்துடலாம். கவலைப் படாதே!”

“நீ ரோடு போடற உட்சணக் கைத்தான் பார்த்துட்டேனே. கார்ப்ப ரேஷன் ரோடு எவ்வளவோ தேவலை.”

“டேய், முத்து! நீ பயந்து அங்கே போகாம இருந்துட்டா என்ன நடக்கும்னு கொஞ்சம் யோசிச்சுப் பாரு. அப்புறம் கிரிஜா உனக்குக் கிடைக்கவே மாட்டா.”

“அவங்க வீட்டிலே அவங்களளாம். நாய்க்கும் தங்களுக்கும் வித்தியாசம் பார்த்திறதில்லென்று சொல்றாங்க.”

“அது இருக்கட்டும். முதது. எதி ராஜ்கிட்டேயிருந்து அந்த நகையைக் காப்பாத்தணுமே. அதுக்கு நீ என்ன செய்யப் போறே?”

“அவங்கிட்டே யிருந்து என்னைக் காப்பாத்தணுமே. அதுக்கு நீ என்ன செய்யப் போறே?”

“என்னடா, இப்படிப் பேசுறே?”

“பின்னே என்னடா? அந்த எதி ராஜ்கிட்டே. என்னாலே என்னடா செய்ய முடியும்?”

“ஒன்னும் செய்ய வேண்டாம். அவன் நடவடிக்கைகளை மட்டும் கவ னிக்கக்கிட்டேயிருந்து அப்பப்போ என் கிட்டே சொல்லு, போதும்.”

முத்து மௌனமாகத் தலைவை அசைத்தான்; கிரிஜாவை நினைத்தான். ‘இந்த எதிராஜைக்குப் பயந்து நம் காதலை நியாகம் செய்வதா? முடியலே முடியாது’ என்று அவனுக்குத் தோன் றியது. ஆனால் எதிராஜை நினைத்தால் ‘ஒரு பெண்ணுக்காகத் திருடலிடும் மாட்டிக் கொள்வதா? கடலே கூடாது!’ என்றுதோன்றியது. அவனது மனம் போராட்டத்தில் காதம் தாற் காலிகமாக வெற்றிபெற்றது. தயிற் றெதிராஜை நகையைத் திருடாமல் பார்த்துக் கொள்வது தன் கடமை என்பதை யும் முத்து உணர்ந்தான்.

“சரி, ரவி! என்ன நடக்கிறதுன்னு பார்த்து-லாம். கடவுள் விட்ட வழி” என்று கூறி உள்ளே சென்றான்.

அப்போது வாயிலில், ரவி சாப்! ரவி சாப்!” என்று கவத்த குரல் கேட்டு ரவி பதட்டத்தோடு வெளியே ஓடிவந் தான்.

விட்டு வாயிலில் ஒரு பட்டாணிவன் மோட்டார் ஈசக்கினிய் வந்திறங்கி நின்று கொண்டிருந்தான்.

ரவி அவனிடம் விளரந்து சென்று, “என்னய்யா இது. இங்கேயே வந் துட்டே?” என்றான் பதத்தோடு.

“வந்தா இன்னு! நம்பன் பணம் நிம்பாக் குடுத்தா - நம்பன் இங்கே இன்னுத்துக்கு வராங்?” என்றான் பட்டாணியன்.

“நான்தான் சொன்னேன். கண் டிப்பாக் குடுத்துவேன். தயவுசெய்து நீ இங்கே வராதே. யாராவது பார்த் தாங்கன்னு ரொம்ப அசெங்கமாப் போயி டும்.” என்றான்.

“மிஸ்டர் ரவி! நம்பன் இந்தத் தெருவிலே கொஞ்சம் வேவே மேவே

சின்ன

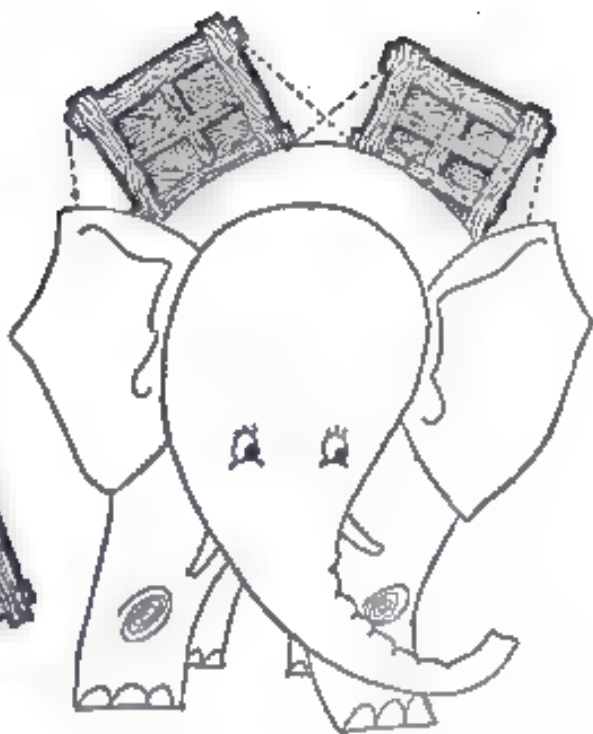
“என் மனைவி போன வருடம் எழுதிப் போட்ட பண்ணக் கொடுத்த கடிதங்கள் தான் அவை. சயல் வேலை, ஞாபகப்படுத்த ினும். போகச்சே தபால் பெட்டியிலே போட்டுட்டும் பேசுமிடே!”

வந்தான். நிம்பயிரு பார்த்தான்.... வேறே ஒன்னுமில்லே. பணம் சீக்கரம் கொடுத்தே. ஒன்னிலவே. இரண்டிலே னுபதாயிரம் ரூபாயா!” என்று கூறி மோட்டார் ஈசக்கினி ‘ஸ்டார்ட்.’ செய்து அந்த இடத்தைவிட்டு நகரத் தான் பட்டாணியன்.

“தன்னை யாராவது பார்க்கிறார்களா? முத்து இதைக் கவனித்து விட்டானா?” என்று ஒரு முறை கூறுமுற்றும் பார்த்த ரவி, யாரும் கவனிக்கவில்லை என்பதை அறிந்து திருப்தி அடைந் தான்.

‘கடன்பட்டார் நெஞ்சம் போல் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன்’ என்ற வார்த்தைகள் அவனுக்கு ஞாபகம் வந்தன. அதற்காக ரவி கலங்கவில்லை. ‘யதா ராஜா ததா ப்ரஜா’ என்பது சம்ஸ்கிருதப் பழமொழி. ‘அரசன் எவ் வழி, மக்கள் அவ்வழி’. என்பது தமிழ்ப் பழமொழி. கடனில் மூழ்கியும் சற்றும்கவலைப்படாத இந்திய அரசாங்கம் போலக் கலங்காமல் உள்ளே சென்றான், இந்தியப் பிரஜையான ரவி. (தொடரும்)

ரொம்பப்
பெரிதும் அல்ல
ரொம்பச்
சிறிதும் அல்ல

1 டன் எடை சாமான் ஏற்றும் பார்கோ D-300

சிறிய வண்டிகளிலே பெரிது, பெரிய வண்டிகளில் உடாதுப்பு, கருங்கச் சொன்னால் நடுத்தரமானதல்ல வண்டி பார்கோ D-300. இதில் சாமான்களை ஏற்றிச் செல்ல உட்கொள்ள வண்டி பார்கோ D-300 உட்கொண்டால் சம்பளம் மிகவும் குறைவு. பார்கோவைத் தெரிவிக்க உபயோகம் செய்யக்கூடிய பொருத்தமான வண்டி பார்கோ D-300. இது அபாயமான இடங்களில் பார்கோ, மட்டுமே பார்கோ, ஆகிய வண்டி ஆகிய ஏற்ற விறத்திற்கும் உபயோகிக்கலாம். நகரத்திற்கும் அகநகரத்திற்கும் ஆகியவற்றும் சாமான்களையும் குறைந்த செலவில் ஏற்றிச் செல்ல இயலாத வண்டி பார்கோ D-300.

சக்தி மிக 28.35 H.P. பெட்ரோல் என்ஜின் 3,112 மி.மீ. (123") WB அல்லது 3,366 மி.மீ. (133") WB ஆகிய இரண்டு வகையானவற்றைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம். உபயோகத்திற்கும் விறக்கும் சிறப்பைச் செய்ய பார்கோ D-300 வசதி.

* (இதில் ஆட்டோமொபைல் தாராளம்)

தவணை ஏற்பாடு:

சுந்தரம் ஸ்பைனான்ஸ் லிமிடெட்

மூலம் கவுப்பர்ஸ் மாதத் தவணைகளில் வாங்கலாம்

**மூல விலைக்கு
அளவு கூர்த்து அனுதுக:**

டி. வி. சுந்தரம் அய்யங்கார் &
சன்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்,
மதுரை - திருச்சி திருநெல்
கேசி - புதுக்கோட்டை - சேலம் -
கோயமுத்தூர் - திருவனந்தபுரம்
சுந்தரம் மோட்டர்ஸ் பிரை
வேட் லிமிடெட் மதுரை -
பங்களூர் - செந்திரபுரம் (A.P.)

■-௨77௦

சேபத்தியக்குதைகள்

சுருதிசாஸ்திரம்
தி. சி. சுவாமிநாதன்

குமுதத்தொடர் மீதத்
நெய்தல்களின் சூகசத்தவர்த
வதங்களை எழுதினார்
விவேகமும் உன்னதம்

மயமே பாய்

அந்த ஆண்டுக்கு ஒரு வருஷம் ஓர் வரிக் கணத்தில், ஒரு மயங்கல் வந்தது வந்தது. ஒரு நாள் ஒரு மரத்திலிருந்து ஒரு பெரிய பழம் ஏரிலில் விழவே, 'டொம்' என்ற சப்தம் கேட்டது. அதைக் கேட்ட மயங்கல் பயந்து போய் ஒரே ஓட்டமாக அளவிடத்தை விட்டு ஓடின. அப்போது அதே மரத்தின் கீழ் நில், "ஏன் இப்படிக்குடம் தெறிக்க ஒரு திரிசு?" என்று கேட்டது.

"ஐயோ! டொம் வருகிறது!" என்று அழைக்க கொண்டே மயங்கல் ஓடின. அதைக் கேட்டு நேரம் பயந்து போய் மயங்கலோடு சேர்ந்து ஓடியது.

சிறிது தூரத்தில் ஒரு குரங்கு வந்து, "ஏன் இப்படி ஒடுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டது.

"ஐயோ! டொம் வருகிறது!" என்று நூர், உடனே குரங்கும் பயந்து போய் அவர் கீழே சேர்ந்து ஓடியது.

இப்படியே ஒரு மான், ஒரு புறா, ஓர் எருமை, ஒரு காண்டாமிகம், ஒரு யானை, ஒரு கரடி, ஒரு சிறுத்தை, ஒரு புலி ஆகிய பல மிருகங்களும் 'டொம்' வருகிறது என்ற பதத்தில்லும் ஓடின. அவற்றைப் பார்த்த ஒரு பெரிய சிங்கம், "என்ன சமாசாரம்?" என்று விசாரித்தது.

"ஐயோ! டொம் வருகிறது!" என்று புலி சொல்லது.

"அது யார் அந்த டொம்? எங்கே இருக்கிறது?" என்று கேட்டது சிங்கம்.

"எனக்குத் தெரியாது!" என்றது புலி.

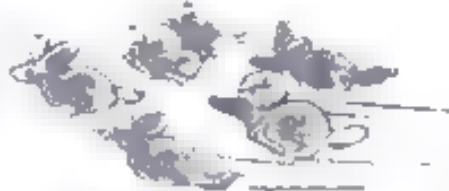
"தெரியாமல்தான் இப்படிப் பப்பாடு இருமா? நன்றாக இருக்கிறது! வா, முதலில் 'டொம்' என்றால் என்ன என்று பார்த்து வாய். உனக்கு இந்த விஷயத்தைச் சொல்லுவது யார்?" என்று சிங்கம் கேட்டது.

"சிறுத்தைதான் சொல்லது!" என்று புலி. சிறுத்தைவைக் கேட்ட போது, "எனக்குத் தெரியாது. கரடியான் சொல்லது" என்றது.

அப்படியும் கரடியைக் கேட்டது சிங்கம். கரடி யானையைக் காட்டிவது, யானை காண்டாமிகத்தைக் காட்டிவது, காண்டாமிகம் எருமையையும், எருமை புறாவையும், புறா யானையும், யானை குரங்கையும், குரங்கு தரிசுவையும், தரிசுவைக்கேயும் காட்டின. கடைகளில் மயங்கல்களைக் கேட்ட போது, "நாங்களே டொமரின் சப்தத்தைக் காதால் கேட்டோம். எங்களை நவாசுங்கள். அந்த இடத்தைக் காட்டுகிறீர்கள்?" என்று சொல்லின. எல்லா மிருகங்களையும் ஏரிக் கரைக்கு மயங்கல் அழைத்தும் சென்றன.

அந்தச் சமயத்தில் யந்திரை பழம் மரத்திலிருந்து 'டொம்' என்று ஏரிலில் விழுந்தது. விஷயத்தை அறிந்து கொண்ட சிங்கம், "இதுதான் டொம்! பார்த்தீர்களா? ஏரிலில் பழம் விழுந்த ஓளசு கேட்டுத்தான் இப்படியே பயந்து ஓடி சிறுக்கி திரிசு!" என்று சொல்லிப் புலியை மாகச் சிரித்தது.

மற்ற மிருகங்கள் அப்போதுதான் பழம் நீர்வி ஈரக்கவிட்டன!

மனதும் குங்குமம்

ஒரு காலில் காற்பாள் எப்படியென்றே சேரில் எப்போதும் பக்கம் பக்கமாக வளர் வீடு கயில் வந்தது வந்தார்கள். காற்பாள் நல்லவன்! சேரில் கொட்டவன். ஒரு நாள் காற்பாள் வெளியேருக்கும் போது வேண்டி விழுந்தது. அதனால் தன்விடம் உன்ன பணத்தை செய்வான் ஒரு மூட்டையாகக் கட்டிக் சேரிலின் விட்டுக்குக் கொண்டு போனான். "இந்தப் பண மூட்டையைப் பத்திரமாக வைத்திரு. நான் வெளியேருகும் போதுவிட்டு ஒரு மாதத்தில் திரும்பி வருகிறேன். வந்ததும் வாங்கிக் கொள்வீதேன்" என்று சொல்லி மூட்டையைச் சேரிக்குடம் கொடுத்தான்.

காற்பாள் போனதும் மூட்டையாக சேரில் அந்த மூட்டையின் உளர் பணத்தை செய்வான் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு அதற்குப் பதிலாக மணியைப் போட்டுப் பழையபடியே மூட்டையைக் கட்டி வைத்து விட்டான்.

ஒரு மாதம் வந்ததும் காற்பாள் வந்தான். சேரில்கும் மூட்டையை எடுத்துக் கொடுத்தான். அறிந்துப் பார்த்தால் உளர் பண மணியை இருந்தது.

"என்ன இது! பணத்தைவல்லவா உளர் விடும் மூட்டை கட்டிக் கொடுத்தேன்? மணியாக இருக்கிறதே!" என்றார் காற்பாள். சேரில் ஒன்றும் தெரியாதவன் போய் நடத்த. "அப்படியா? பணம் மணியாக

மாரி விட்டது என்று நினைக்கிறேன்" என்றான்.

சாய்பா மேற்கொண்டு எதுவும் பேசாமல் மணை மூட்டையை எடுத்துக் கொண்டு தன் வீட்டுக்குப் போனான்.

சில நாட்கள் கழித்துச் சாய்பா ஒரு பாடசாலை நிறுத்த அதில் வாரி வேண்டுமாயினும் சம்பளம் கொடுக்காமல் இவ்வசமாய் படிக்கலாம் என்று அறிவித்தான். சேரிகளும் தன் மனை அந்தப் பாடசாலைக்கு அனுப்பினார்கள்.

ஒரு நாள் சேரிக் வெளிப்புருக்குப் போக வேண்டியிருந்தது. அவன் சாய்பாவிடம் வந்து.

"என் பிள்ளையைப் பார்த்துக் கொள். ஒரு மாதத்தில் திரும்பி வந்து விடுவான்" என்று சொல்லி விட்டுப் போனான்.

சாய்பா உடனே வெளிப்புரு போய், ஒரு குரங்கைப் பிடித்து வந்து, "அப்பா! நான் இப்படி மாறிவிட்டேன்! அப்பா! நான் இப்படி மாறிவிட்டேன்!" என்று சொல்லும்படி அதைப் பறக்கினான்.

ஒரு மாதம் கழித்து வாரி திரும்பிச் சேரிக் மனைப் பார்த்தப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வந்தான்.

அற்ப விஷயமும் ஆபத்தும்

ஒரு மாதத்தில் ஒரு சிட்டுக்குருவி உடுப்புக்குள் நுழைந்தது. அதே மாதத்தில் வாய்ந்த வந்த ஒரு பச்சைப் பாய்வு இரண்டு மூட்டைகளைத் தின்றுவிட்டது. அதனால் மரம் உடைந்ததினால் குருவி, பறவைகளின் எண்ணியான ஈழுகிவிடம் போய், "என் மூட்டைகள் இரண்டையும் கொடியை பச்சைப் பாய்வு தின்று விட்டது. அதனால் நான் இரண்டு அழகிய குஞ்சுகளை இழந்துவிட்டேன். அந்தப் பாய்வை நீ தன்முக்க வேண்டாம்" என்று துயரத்தோடு முறைவிட்டது.

சிட்டுக்குருவி மிகச் சிறிய பறவைவளைய நாய் அதன் அடி உடை தட்டிவிடலையும் துரத்த வதையும் கண்டு ஒரு பொருட்டாயினே ஏதே விடவில்லை. "இவ்வளவுதான்? இந்த அற்ப விஷயத்துக்காக இவ்வளவு தூரம் ஆத்திரம் படுக்கிறாய்? உன் குஞ்சுகளை நீதான் மரது செய்துக் கொண்டே வேண்டும். மற்றவர்கள் பாதுகாப்பாளர்களாய் போ, போ!" என்று சொல்லி விட்டது கருவி.

"நீ பறவைகளின் ராணி என்பதற்குத்தான் உன்விடம் வந்து முறைவிட்டேன். நீயாவான்மிகச் சேவ்வளவாக நீகாத்து உன் உண்மையைச் சொல் மறுக்கிறாய். அற்ப விஷயத்தைச் சரிபண்ணாமல் விட்டு விட்டாய். அது பெரிய நாசத்தைவே உண்டு பண்ணி விட்டும். அம்மாதிரியே பெரிய விபரீதம் ஏதுவேறும் நடக்குமாயின் என்னைக் குற்றம் சொல்லுவாதே" என்று எச்சரித்தது.

தான். வறுப்பில் சாய்பா பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான். எதிர்ே மாணவர்கள் உட்கார்ந்திருந்ததோடு ஒரு குரங்கும் இருந்தது. சேரிகளின் மனை மட்டும் காண வில்லை.

"எங்கே என் மனை?" என்று கேட்டான் சேரிக்.

சாய்பா ஒன்றும் சொல்லாமல் குரங்கைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து சேரிகளின் முன்னால் விட்டான்.

"என் மனை எங்கே என்று கேட்டான் குரங்கைப் பிடித்துக் கொண்டு வருகிறாய்!" என்றான் சேரிக்.

உடனே குரங்கு, "அப்பா! நான் இப்படி மாறிவிட்டேன்! அப்பா, நான் இப்படி மாறி விட்டேன்!" என்று சொன்னது.

சேரிக் ஒன்றும் பேசாமல் வெளிப்புரு போனான். சாய்பாவின் பண மூட்டைகளைக் கொண்டு வந்து மரையறையாகக் கொடுத்தான். சாய்பாவும் சேரிகளின் மனைத் தன் விட்டிருந்த அழகுத்துக் கொண்டு வந்து அவன் முன்னால் விட்டான்.

கருவிக்கு அதைக் கூறிக் வாய்க்கெனக் கவன இருந்தது.

குருவி ஆத்திரத்துடன் திரும்பி வந்து ஒரு முக்கிய விஷயம் எவத்துக் கொண்டு பறக்கிவிடிக் மறைவாக உட்கார்ந்தது. பிறிதொன்ற மூட்டையையத் தின்பதற்குப் பச்சைப் பாய்வு வந்தது. உடனே குருவி வக்கிஷம் பாய்வின் அங்கியப் பறவையாக குத்திவிட்டது. பச்சைப் பாய்வு வேதனைவால் துடித்து, சிட்டு குரவித் தக்கரைவிக் தாங்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு சில அத்தின் முக்கிய விடிந்து, புகுந்து உன்னையம் துறைத்து விட்டது. சேரிக் அதிர்வடித்துக் கொண்டு எழுந்தது. பாய்வு மூக்கைக் குடைவரிட சேரிக் மிரண்டு போய்க் குளத்தில் குதிக்கது. அப்போது அந்தக் குளத்தில் டெத்த ஒரு நாசன தாம் - அகற்றிப் பார்த்துச் சத்தியம். உண்டு - சிவக்கைக்குண்டு பவத்து குளத்தை விட்டுப் பறந்து விட்டது. அது பறந்து சென்ற வேகத்தில் கழுநில உட்கை மொதமே, அதன் உள்மே விடுத்த ஈழ மூட்டை உடைந்துவிட்டது. கருவி மிகுந்த பொய்யானேத்தான், "நீ ஏன் உன் குளத்தை விட்டு வந்தாய்? இங்கே வந்து என் மூட்டையை எதற்காக உடைத்தாய்?" என்று கேட்டது.

"நான் என்ன சொல்வேன்? ஒரு சிங்கம் குளத்தில் குதித்தது. அதைக் கண்டு பறந்து வருகிறோது உன் மூட்டையையத் தெரிவாமல் உடைத்து விட்டேன்."

கழுகு சிங்கத்திடம் போய், "நீ குளத்தில் குதித்ததால்தானே ராஜா தூகம் என் கட்டில் மோதி மூட்டையைப் உடைத்தது? நீதான் குற்றவாளி" என்றது.

சிங்கமோ, "என் மூக்கில் ஒரு பச்சைப் பாம்பு விழுந்து குடைந்தது. மிரண்டு போய்க் குளத்தில் குதித்தேன்.. நான் எப்படிச் சூழலாளியாக முடியும்?" என்றது.

பிறகு பச்சைப் பாம்பைக் கழுகு குற்றம் சாட்டவே, அது சிட்டுக் குருவியின் மெல் பழையைப் போட்டு, குருவி தன் கண்ணைக் குத்தியதால் மரத்திலிருந்து வேதனையோடு கீழே விழுந்ததாகவும், அப்போது சிங்கத்தின் மூக்கை ஒரு பொந்து என்று நினைத்து உன்னை புகுந்து விட்டதாகவும் சொன்னது.

தவணையும் காசும்

ஒரு காசும் ஒரு தவணையைப் பிடித்துக் கொண்டது. அதை அவசியம் கவனிக்கொண்டு ஒரு கூரையில் போய் உட்கார்ந்து சொத்தித் தின்ன நினைத்தது. காசும் கூரையில் உட்கார்ந்ததும் தவணை சிரித்தது.

"ஏன் சிரிக்கிறாய்?" என்று கேட்டது காசும்.

"வேறென்னும் இல்லை. இதே கூரையில் இன்னொரு மூலையில் என் அப்பா இருக்கிறார். மகாபலசாமி. கோபக் காரர். நான் நான் கொடுத்தால் உடனே வந்து உன்னை ஒரே அழறலில் கொண்டு சாப்பிட்டு விடுவார்" என்றது.

இதைக்கேட்ட காசும், "இந்த இடம் சரியில்லை" என்று தவணையைக் கவனிக்க கொண்டு ஒரு காக்கை உடக்குப் பறந்து சென்று அங்கே உட்கார்ந்தது. அப்போதும் தவணை சிரித்தது.

"ஏன் சிரிக்கிறாய்?"

"வேறென்னும் இல்லை. இங்கே சிறிது தூரத்திலேயே என் மாமா இருக்கிறார். அவர் எங்கள் அப்பாவை விட நூறு மடங்கு பலசாமி. என்னுடைய குரல் கேட்டு அவர் வந்தால் உன் கதி அதுதான்."

கடைசியில் குருவியை விசாரித்தது கழுகு. குருவி பிச்சுறுமாய் சொன்னது:

"அத்பமான விஷயத்தைச் சரிபார்க்குமல் விட்டுவிட்டால் பெரிய ஆபத்து உண்டாகும் என்று அப்பொழுதே எச்சரித்தேன். நீ கேட்கவில்லை. உன்னுடைய அவட்சியத்தினால் உன் குஞ்சை இழந்து விட்டாய். அதற்கு என்னைக் குற்றம் சாட்டுவது எப்படி நியாயமாகும்? உன் குஞ்சுகளை நீதான் பாதுகாத்து கொள்ள வேண்டும். மற்றவர்கள் எப்படிப் பாதுகாப்பார்கள்?"

கழுகு பதில் பேச முடியாமல் தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு அவ்விடத்தை விட்டுப் பறந்தது.

காசும் பார்த்தது. அந்த இடமும் பாதுகாப்பானதல்ல என்று தவணையைக் கவனிக்க கொண்டு ஒரு விண்ணொளிரத்தில் போய் உட்கார்ந்தது. தவணையைச் சாப்பிடப் போகும் தருணத்தில், "காசுமே! உன் அலகு மழுங்கியிருக்கிறது. அதனால் என் உடம்பைக் கிழிப்பதோ கடிப்பதோ உனக்குக் கஷ்டமாக இருக்கும்; எனக்கும் கஷ்டமாக இருக்கும். இதோ பக்கத்தில் விட்கும்

கல்லில் உன் அலகைத் தீட்டிக் கொண்டு அப்புறம் என்னைக் கொத்தித் தின்னு, நீயும் கஷ்டமில்லாமல் பசிபாறலாம்; நானும் கஷ்டமில்லாமல் உயிராவிடலாம்" என்று சொன்னது தவணை.

காசுமும் அவ்வாறே தவணையைக் கீழே விட்டு விட்டுக் கல்லில் அலகைத் தீட்டித் தொடங்கியது. அந்தச் சமயத்தில் தவணை விண்ணிலுள்ள குதித்து விட்டது. காசும் அலகைத் தீட்டிக் கொண்டு வந்து, "தவணையே! மேலே வா! அலகைத் தீட்டி விட்டேன்" என்று சொல்லி அழைத்தது.

"என்னால் எப்படித் தவிரல் ஏது வர முடியும்? நீயே இங்கே வந்து சாப்பிடு" என்று சொல்லித் தவணை நீரில் மூழ்கியது.

நூதன் மனைவி!

மத்தியப் பிரதேசத்தில் விஸ்கெட் என்ற கிராமத்தில் அனுபது வயதுப் பணக்காரர் ஒருவர் மறுமணம் செய்து கொள்ள முற்பட்டார். இந்நேரத்தில் ஒருவர் பெண் தர முன்வந்தார். பெண்ணின் தகப்பனுக்குக் கிழவனார் 10,000 ரூபாய் பரிசுமே தந்தார். கலியாணம் நடந்தது. மணப் பெண் மூகத்திரை அணிந்திருப்பது பெண் விட்டுச் சம்பிரதாயமாதலால் கிழவர் தமது புது மனைவியைப் பார்த்தவெயிலில்.

விஸ்கெட்டுக்கு மனைவியானது திரும்பிய கிழவர் அவளது முகத்திரையை விவ்விப் பார்த்ததும் திக்குமுக்காடிப் போய்விட்டார். காரணம் அவர் கலியாணம் செய்துகொண்டது ஒரு பதினெட்டு வயது வாலிபையாக்கும்! கிழவருக்கு அவமானம் தாங்கவில்லை. தமது மனைத்தைக் காக்கச் சொல்லி அந்தப் பிள்ளையிடம் வேண்டிக் கொண்டு இந்நேரக்கு ரயில் கட்டணம் தந்து அனுப்பி வைத்தார். ஆனாலும் விஷயம் பரெவகமாகி, பிரபல மராத்திப் பத்திரிகையான 'கேசரி'யில் வெளியாகியுள்ளது.

-வி-

☎ 16 6000 110

மதராஸ், கிளிடாஸ் விவம்பர
கம்பெனியில் பணிபுரியும் திரு
டி. என். சுவாமிநாதனுக்கும்
சௌபாக்கிவதி விசுவாசுதி
கும் சமீபத்தில் சென்னை
யில் திருமணம் நெப்பசக
நடைபெற்றது.

வாய்க்கு மனதாக்கியே !

சுற்றுலாப் பந்த 'பூத்தி'

கொஞ்சன் கட்டும்பெரி புலியூரையும்
ஸ்ரீ ஜீ. ரகுராமன், பி. எஸ். சி.சி. அகா
டமீன் தரிசுதபாசி ஸ்ரீ ஆர். கோபால
நெடுஞ்ஹயி (ஒய் டிபெத் த
பெப்பு கமெகட்டர்) அமீகன்குரு
அப்படியத பூத்தி யெரு லிபர்ஹ
யாக சலித்தித் என்னுருதத்தி
நாடபெற்றது.

பிரபல இந்ருமணம்

சென்னை

Find all words about

சென்னை சிவகாமாட்சி சமீக்சிறு
தப் போர்டிங் பாக்டரி வே.
ரகவன் அவர்களின் குமாரி
செளபத்யேவதி பிரியம்வதாவுக்
கும், செவை பங்கி ஸ்ரீடி. எஸ்.
சங்கானின் குமாரரும், கைடா ஸ்க்
லெய்மனாத் தொழில் என்ஜினீய
ராக உத்தரவரும் என பிரதீபி
டி. ஸ்ரீராம் சங்கருக்கும் சமீ
பத்திக் சென்னை தேனும்பெட்டை
அபுடன்பட்டில் அநிமெனகாசக
வினாகம் ஈகட்பெற்றது. முகரீத்
தத்துக்கும், கார்பெதர்பிவாது
ஈகட்பெற்ற ஸ்ரீமதி எம். எஸ்.
கப்புவல்லுமியின் இனாக் கச்சேரிக்
கும், இரவு ஈகட்பெற்ற ஸ்ரீ எம்பரீ
கீதுரககககககககககககககககக
கும் (ஏனையவர ஈகப்பகககும் உத
வினககககும் விதுயம் செவதவரீ.
நிருமனாத் கத ஓட்டி நிறப்பாக
விதவத் கதன் ஒன்று கட்டப்
பெற்ற கத்துவரககன் கப்பாசிக்
கப்பட்டதும், கிருக்டிளரீ அனக
ருககும் தேவிகககககககககக
கெய்கெய் அன்பப்பகக கதர்பு
பட்டதும் கதப்பிட் செவ்மபகக

உயர்ப்படி மனநிலைகளை !

கவ்வுக்குள் நரம்

-அத்தியாயம் 38

பண்பின் சிகரம்

சிவானந்தம் இவசாகக் கிரித்துக் கொண்டு சர்தார் சொக்கலிங்கம் பிள்ளையை உற்றுப் பார்த்தான்.

"ரங்கமணி சொன்னும் திரிவணி கேட்கலாம்" என்று சிவானந்தம் நம்பிக்கையுடன்.

"ஊஹாம்... ரங்கமணி இதே விஷயத்தில் தவிர்ப்புமே மாட்டான். தவிர்ப்புதான் திரிவணி கேட்க மாட்டான்."

"இதில் பெயர்மேல் ஒரு புதிதான்... எதற்கும் பயன்பட மாட்டிவிடும்."

"அது கூட இப்போது முடிவாகி. ரங்கமணி ஊரில் இல்லை. சாக்லிங் மகாசபைக் கூட்டத்துக்குக் கலியாணச் சத்திரிவணின் திருமணம் பம்பாய் சென்றிருக்கிறார். அவர் திரும்பி வர இவ்வூரில் ஏழ்வுதான் இருக்கலாம். ஆகவே" என்று சர்தார்.

சிவானந்தம் மனம் சோர்ந்து விட்டான்.

"நான் எவ்வித நிலைமையிலிருந்தும் கூடாது. போலீஸ் தம் கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கும்" என்றும், சர்தார் சொக்கலிங்கம் பிள்ளை விரித்தார்.

"மீட்டர் சிவானந்தம், மகாபாரதத்தில் இப்படித்தான் ஒரு கூட்டம் வருகிறது. கொளவாடின் எதிர்த்துக் கண்ட செவ்வ கொளவாடின் பக்கத்திலிருந்து பிளாஸ்டிக் அணுஅணு கேட்டார் திரிமர்" என்று.

"அது யாதிச் சங்கலிடம் அழைத்தி கேட்டுவிடும்" என்று சிவானந்தம் சொல்லிப் புன்னையுடன்.

"திரிவணிக் கு எதிராகப் போர் நடத்தலாம்... மீட்டர் சிவானந்தம், எனக்கு இது மனக் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. என்ன செய்ய முடியும்? உங்கள் கடமையைச் செய்கிறீர்கள். தான் சங்கலிடம் கேட்டு ஒன்றே ஒன்றுதான். என்னதான் நாம் அடக்குமுறையில் இருக்கின்றோம் நாம் தாக்குவது நம்முடைய சிவோதாரத்தை தான் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. கொந்தும் மனத்தினால் வொரு நடத்து கொள்ள வேண்டும். அவ்வளவுதான்" என்று சர்தார்.

"எனக்கும் அதுதான் கலியாணம். இருந்தாலும் கடமை ஒன்றுக்கு இதுதான்" என்று கூறி விட்டுச் சென்றார் சிவானந்தம்.

கவ்வுக்குள் நரம்

ர.க.நல்லவனுமான்

மொனத்தம் காரில் ஏறிச் சென்ற பிறகு எந்தாரில் அவருக்குள் மோழையும், மீதுட்சிநாதனும் நுழைந்தார்கள். மொனத்தத்திடம் பேசுவது பற்றி அவர்க ளிடம் கதிதூர், எந்தார்.

"மொனத்தம் தன்வயத்தான். ஆனால் அவன் மனைவி கமலா ஒரு ராஜாநிபாதிசே. இவன் கம்மா இருக்காதும் அவன் விடமாட்டானே. என்னுட்கண்ட மறிலகிக்படப் போனவை அப்பவளவு தாரம் மிகுத்த தாயாகத் தாக்கத் தூண்டியவன் அவன்தான்" என்று மீதுட்சிநாதன்.

"தான் மறுதான் நடக்கும் ஊர்வலத்தைக் கூடக் கடுமையாகத் தாக்குப்படி கூறுவான்" என்றும்போழு.

"அவனைக் க-தற்கு கொண்டு வந்து விட்டால் ஒரு விபர்தரும் உட்காது" என்றும் மீதுட்சிநாதன்.

"அவனைக் குறைகூறி எவ்வப்போ போவானாயிடு" அவன் சொல்லுக்குத் தானம் போடுகிறேனே, இந்தச் சிவானத்தம். இந்த மடையநிவயக்கலா இருந்த வேண்டும்" என்று எந்தார், எரிச்சலுடன்.

"எப் இவன்பெட்டி தம்முடைய ஆனதான். அவர் நுகராம எவ்வ தடவத்தாக ஊர்க்காய் போடுகிறான் எவ்வத முன்சுட்டியே அறிந்து கொள்ளாயிடு" என்றும் மீதுட்சிநாதன்.

"தம்பனும் ஐக்கிரைதவாக இருக்கன். கபேசர் மைப் பத்திரிகை ஆரணக்கூடச் சொதனை போட வேண்டும் என்று கமலா சொன்னதாகக் கேள்வி.

அததப் பெண் பெய் எந்த வேண்டுமானாலும் செய்யும். ஐக்கிரைத" என்று எந்தாரித் தார் எந்தார்.

"வீரதே மாதரம்."

"வந்தே மாதரம்..."

"மாதரம் காந்திக்கு....."

"ஐ....."

"வேண்டியவனே....."

"வேண்டியவனே....."

கூடப் போய்விடுவது போல் ஊர்வலம் முன் செறிக்கொண்டிருந்தது. ஊர்வலத்தின் முன்புறம் திரிபெயரி மூலர்வைக் கொடியை ஏற்றி வந்த தான். பக்கத்தில் அந்த வதையும். தனித்தனம் வந்து கொண் டிருந்தார்கள். இட்டத்தட்ட ஊர்வலம் இருதெய்வேரி முனிசிபல் அலுவலகத்திலிருந்து ஐன் ஐன் ரயில் வண்டி நிலையம் வரை நீண்டிருந்தது! இவ்வளவு பெரிய கூட்டம், இதுவரை இங்கே

பரிசு தரவில்

கடிப்பதே இல்லை. காங்கிரஸ் கூப்பிட்டுத் தன் வர்கள் சுகாதாரதால் மற்ற இடங்களில் தொண்டியப் புரட்டித் தி. தெற்குமேலாகவென் இவையத்தையும் புருத்து விட்டது. கடை ஸ்தலத்தில் ஒரு கடைகட்டி நிற்கவாய்க்கினை, அங்கிருந்து கண்கவனத்துக்கு வந்துவிட்டார்கள். மக்களின் கண்ணத்தின் வெளி புருத்து விட்டது. கண்கவனத்தின் எழுப்பிய கொள்கையை காரி அறிந்தது.

விவானத்தின் மிதந்த மனம் கவியோடு இருந்தான். அவனுக்கும் கமலகாசத்திற்கும் தர்க்கம். கண்கவனத்தின் குடத்தின் விடக கூப்பாது : ஆரம்பத்திலேயே கிடைத்து விட்ட வெள்ளமும் எவ்வாறு அவன் திட்டம். ஆனால், விவானத்தின் அதற்கும் சம்பந்திக்கவில்லை.

"வெளி கொண்டு கூட்டத்துக்குப் போக்குக் கொடுத்து விட்டால் வெளி தானே அடங்கிவிடும். மக்கள் கிடைத்துக்கொடுக்க. பொறுப்பதானே கூட்டம் போகிறார்கள். கூட்டிவிட்டுப் போகட்டும். இதைப் போலத் தடுத்துக் கொள்வதற்குதான், மக்களின் கைகம் வெறு எய்யுதல் திருப்பியெனச் சொல்ல முடியாது" என்று காரிதான் சொன்னதும்.

"நீங்கள் இப்படித் தாராள மனத்துடன் இருப்பதானதான் கெட்ட வேலை வருகிறது. இந்த மாநிலமான எங்கெங்கும் வெள்ளம் மூடியேயேயே வெள்ளிவிட வேண்டும்."

"இப்போது இந்தக் கூட்டம் என்ன செய்து விட்டது! கச்சை கூட்டிக் கொண்டு தெரு வழியாகப் போகிறது. அச்சுப் போக்கை மறித்தால் கிடைத்ததால் தடையும். காரிதான் எழுப்பிவரையப் பார்த்துக் கொள்வதுதான் நம்முடைய கடனாகிய தலை. வினாவு மக்கள் அடித்துத் தும் புருத்துவதற்கு" என்றான் விவானத்தின் கண்ணிர்ப்படம்.

இப்படியும் கூட்டத்துக்குப் பின்னால் காரிச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். கூட்டம் நேரடி ஐயுறு போலீஸ் காரிகளும் சென்றனர். காரிச் சென்றால் போலீஸ் கூட்டத்துக்குள் பார்ப்பவர்கள் சென்றுதான் திராவித குழுக் கணவராகி. அந்தக் கூட்டத்துக்குள் புகாமணிகள் தேடினும். ஆனால் அவருக்கு எய்க்கற்கதான். அந்த மாடுகளும் கூட்டத்தில் புகாமணிகள் தேடி அவன் பார்ப்பவ அடித்தது.

விவானத்தின் காரி, "தும்புக் கைகள் கிராஸ்க் பக்கம் வந்ததும் இடது பக்கமாகத் திரும்பி ஐயுறுக்காரை வழிவாகச் சென்ற டவுனுக்குப் போகச் சென்றது. கண்கவன் டவுனுக்குப் போய்ச் செல்வதற்குக் கொள்கைத் தந்தி காரி அங்கு போய்ச் சென்று விட்டது. டவுனில் நின்று இரண்டுபோலீஸ் காரிகளின் இருந்த போலீஸ்காரர்களின் மேல் வாரியக் குட்டுவிட்டுச் சென்று பின்னாலாகி போலீஸ் பக்கத்தில் காண ஒருக்குப் புரத்தின் திருத்தினால் விவானத்தின்.

"தீ என்னுடு வந்ததே தவறு" என்றான் கமலகாசனையப் பார்த்து.

"ஏன்?" - கமலகாசனின் கேட்டான்.

"என்னை எதுவும் செய்யவியாட்டால். எந்தவாலது கொள்கைக் குழம்பிக் கொண்டு இருப்பாய்."

"தங்கம் குழம்பிக் தங்கம் கூடாது என்பதற்காகத்தானே உங்களைக்கு புறப்பட்டேன், தான் இங்கேயென்றும். ஒரு வேளை தங்கம் கொடுக்க வாய்க்கிக் கூட்டு விடுவோ என்னவோ?" என்று கமலகாசனின் சற்று மீட்டாயிடம்.

அப்போது ஓர் இரண்டியப் போலீஸ் காரன் விவானத்தின் வந்தான். "காரி, தும்புடைய கைகெட்டுக்கொள்ளும் கண்கவனத்திற்கு கூட்டுகிறீர்" என்று.

"என்ன கைகெட்டுக் கைகெட்டு? இந்த அங்கு அங்கே ஒரு போலீஸார்?" என்றான் கமலகாசனின் பார்ப்பாட்டம்.

"அங்கே கூட்டத்திலிருந்து மீறித்து விட்டிருக்கக் கூட்டப் போலீஸிடம்" என்று சொன்னதும்.

"கூட்டத்தில் அது முடியாத காரியம் உண்டா?"

"ஒம்? நீதான் போலீஸ் கூடையில் இங்கேயே. கூட்டத்தில் போலீஸ்கள் மாநில முதல்து அங்கே இருந்தும் கொண்டு போகவில்லை."

"வேண்டிவருகின்ற கைகெட்டுக்கூடல் போலீஸ் கூட்டிக் கொண்டு திரிவான்கள் (பு) பின்னால் அங்கு வரவில்லை) அவரை இந்தச் சம்பந்தத்தில் தெருவிக் கூப்பிடுவது காதலிய மிகையே!" என்று திரிவான்கள் சென்றால் போலீஸ்காரர்.

"உட்காரும் இருக்க வந்ததும் தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்" என்று சொன்னதும்.

காரிவரும், கமலி சத்தி மனப்பாத்துக்கும் முறைத்து சிறு சத விதிவழிக் கூட்டக்கு நத விதியை கடைத்து விட்டது. தான் ஒரு நத விதி கைகெட்டு புகாமணிகளும் இருந்த கடைகள் அந்தரப் அடைத்துக் கிடந்தன. கூட்டக்கு சத விதியை சென்ற கொண்டுத்த கண்கவனத்தின் போலீஸ் சத்திப் பின்னாலாகி போலீஸ் துக்குக் கேட்டது. சிறிது நேரத்தில் காரி கூடப் போகத் விதிக்குள் நுழைந்து, சத்திப் பின்னாலாகி போலீஸ் பக்கத்திலிருந்து விலகிக்கத்தகுந் நம்முக்குக் கொடுத்தது. "வந்த மாறாம்..." என்ற கொள்கை, சென்ற விதியில் கைகெட்டு, பக்கிவரும் சத விதிக்குள்ளும் புருத்தது. சிறிது நேரத்தில் காரிவரும் சத்திப் பின்னாலாகி போலீஸ் தேடுகிறது. கூட்டத்தில் மூன்றாவியில் வந்த திரிவான்கள் சத்திப் பின்னாலாகி போலீஸ் கை கூட பக்கம் காருக்குப் பக்கத்தில், விவானத்தின் திற்பதையும், காருக்குள் வரைய காண இருப்பதையும் பார்த்துக் கொண்டான்.

திரிவான்க்குப் பின்னால் வந்து கொண்டிருந்த வெளிகு. தூரத்தில் வரும்போதே விவானத்தின் காணக் கண்டுவிட்டால், கூட்டம் கூட்டத்தில் பின்னாலாகி மறைத்து கொண்டான்.

விவானத்தின் கை கூட்டம் காரி அங்குமிப்பது போலுமிட்டது. காரிவருக்கு முன்னாலாகி கமலகாசனின் பார்ப்பால், பதித்து துறாவைத் தங்கம் கைகெட்டுக் கொண்டு சென்றது. காரி விட்டுக் கிழை இருக்கி, பக்கத்தில் கிடந்த ஒரு பாரூக் கைகெட்டு மீது ஏன் தின்று கொண்டே கூட்டம்

உதய் பார்வைவரம் அங்கிலை. பாஷம், அவன் கண்ணுக்கு ரங்கவணி தென்படவே இங்கு. ஏமாற்றத்தால் அவன் முகம் வாடி விட்டது.

கட்டம் பிள்ளையார் கோயிலை தெருவி விட்டது. அப்போது கட்டத்திலிருந்த ஒருவன், பிள்ளையார் கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் தின்று கொண்டிருந்த ஒரு போலீஸ் வாரியின் மீது மூலக்கை கொடியவகை கட்டிவிட்டான். ஒரு கையின் கொடியை வந்திக் கொண்டு, வாரி மீது ஏற முயல்பவன். அதைப் போலீஸ்காரர்கள் அவன் இழுத்துக் கீழே தள்ளி விட்டார்கள். கொடியிலாடி அவன் கீழே விழவே, கட்டத்தில் குழப்பம் ஏண்டிது. போலீஸ் வாரியிலிருந்து கீழே விழுந்தவன் எழுந்து தின்று கொண்டு, "போலீஸ் அடக்குமுறை முடிக்....." என்று கத்தினான். பக்கத்தில் தின்று மட்டுமேயுடன், "போலீஸ் அட்டேயிசன் ஒடிக்....." என்று கூனிக் கொண்டு கையிலிருந்து கயிறைப் போலீஸ் வாரி மீது வீசி எறிந்தான்.

அவனாக ஏன் விட அசம்பாவிதமும் இல் லாமல் வந்து கொண்டிருந்த ஊர்வலத்தில் திடீரென்று சண்டையிட்டுத் தோன்றியது. ஏதார்ப்புத்துக்காகக் காத்திருந்த வாரியன் தொழுத்தனத்தில் இறங்கி விட்டார்கள். எழுந்திரும் மாதிரி அலமோதிக் கொண் டிருந்த மாரெருவம் கட்டத்துக்கு தடுவெ லையில் கைச்செய்தம், பேய்க் கூத்துத் தோன்றி விட்டன.

வகையாரையும் அமைதியாக இருக்கும்படி வேண்டியதை நிர்வாகி, கையின் கயர்த்திக் கட்டத்தை அமைதிப்படுத்த முயல்பவன். அவன் கட்டம் சொந்தநிலைத் தொடங்கி விட்டது. கட்டத்தைச் சமாதானப்படுத்தி அமைத்துச் செல்வ தீவிரமும் தீவிரமாக முயன்று கொண்டிருந்தார். ஆனால் முயற்சியில்லை. கட்டம் போலீஸ் வாரியை தெருவிலே வாரிக்குள்ளிருந்த போலீஸ் காரர்கள் வெளியே குறித்து விட்டார்கள். வாரியைத் தன் கீழாகக் கவிழ்த்துக் கட்டம்.

இதைக் கண்ட கமலவாசலின் கண்கள் தெருக்கைக் கவனி, பதறித்துடன் விரைந்ததன்மேல் பார்த்தான். அவன் போலீஸ்காரர்களுக்கு உத்தரவு இட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

தெருவில் மயங்காது விடத்த வாரியின் மீது ஒருவன் பேட்டிரோல் ஊற்றினான்..... பிள்ளையார் கோயிலுக்குள் எறிந்து கொண் டிருந்த தீப்பந்தத்தை வெருகுமவன் எழுந்து வந்து வாரிக்குத் தீ ஈட்டினான். வாரியின் மூரிரென்று தீப்பற்றி எரிந்தது.

"ஏன் கயிறா இருக்கிறீர்கள்? கட்டத்தை நோக்கி என் சொல்லுங்கள்" என்று அவசரப்படுத்தினான் கமலவாசலி.

"போது, அவசரப்படாதே. கட்டம், சாமான்யக் கட்டம்மே. தூக்கிரெந்தவர்க் துத்து கொண் வேண்டும்" என்று விரைந்தும் சொல்லி வாய் மூடுவதற்குள் கட்டத்திலிருந்து சரமாரிவாகக் கதகள் தவார்ப்புறமும் பறக்கத் தொடங்கி விட்டன. விரைந்ததில் மீட்டி, வந்தார் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்.

செய்திகள்

வண்டலியில் அரசாங்கப் பணம் அச் சடிக்கும் தொழிற்சாலைகளில், அனைவரும் பார்க்க வேண்டிய ஒரு விஞ்ஞானப் பொருள் உள்ளது. அது ஒரு தராசு. மலிரிஷியின் எடைமையின் கண்டு பிடித்தனிலும். அத்தன் நன்கு கவனம் செய்கிறார்களே அந்தத் தராசை.

சம அளவுள்ள பேப்பர்களைத் தட் டுக்கு ஒன்றுக் அந்தத் தராசில் போட் டால், அவை சரியாக இருப்பின், முன் தராசு. பிறகு இரண்டு பேப்பரை யும் எடுத்து விடுங்கள். ஒன்றில் உங்கள் கைவெழுத்தையே போட்டு அந்தத் தட்டுக்களில் வைப்பார்கள். உங்கள் கைவெழுத்துள்ள பேப்பர் அதிக அளவாகி விட்டதை அந்தத் தரா சின் மூன் காட்டுமே. -- ஜெபக

"சார், கட்டுக்கடங்காமல் கொள்ளி டது. தடிவாய் பிரயோகத்துக்கு உத்தரவு கொடுங்கள். கட்டத்தை கட்டவே கவித்தாக வேண்டும்" என்று இன்ஸ்பெக்டர் பரபரப் புடன்.

தடியாய் பிரயோகத்துக்கு உத்தரவு கொடுத்த மறுமணம் ஒரு பேயின் கை, கட்டத்திலிருந்து பறந்து வந்து விரைந்தத் தின் தகையால் பவிராகத் தாக்கியது. அந்த இடத்திலேயே தகைய இரு கைகளாலும் தாங்கிக் கொண்டு கண்கள் மயங்கித் தரை யில் சாய்ந்தான். அதைக் கண்ட கமலவாசலி டதை பதைத்தான்.

"ஏன் நிதிநிர்வாகி? கட்டுத் தள்ளுங்கள். கட்டம் நயமமெயில்லாமல் கொண்டு விடுங்கள்" என்று அவசரத்துடன் இன்ஸ் பெக்டரைப் பார்த்து கத்தினான் கமலவாசலி.

கட்டம் கட்டுக்கடங்காமல் வெதியாட் டம் ஆத் தொடங்கி விட்டது. எண் செய்கிறோம் என்பதை தெரிவாமல் மக்கள் அறிவை இழந்து செயலில் இறங்கிவிட் டார்கள். திரிபுணியும், தீவிரமும் செய்வ தறியாது திகைத்தார்கள். இதற்குள் போலீஸார் தடியால் அடிக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள். இதனால் கட்டத்தின் வெதி இன்னும் அதிகமாகி விட்டது.

மேலாக விதி முறையுடன் ஒரே பண்கரைக் கூச்சலும், அவற்றைமாக திறந்துவிட்டன. போலீஸ் அடிக்கத் தொடங்கியதும், கட்டத் தின் பீதியிலும் தெரிவாய் உத்தரவுத் தொடங் கினார். கட்டத்தின் தெரிசலில் அவசரப்படுப் பவர் கீழே உருண்டனர். அந்த நேரத்திலும் தீவிரம், "வந்தி மாதரம்.... கதகியமா

விருக்கம்... அப்படியே விருக்கம்..." என்று கூவிச் சொல்லுகிறார். கூட்டுமோ எதை வும் சட்டை செய்வாமை சிறந்த தொடங் கிறது. வெறி கொண்ட கூட்டத்திலிருந்து போன்காரர்களை நோக்கிப் போய்த்து கொண்டிருந்த கம்மம் தின்றுபடிக்கிற பஸ் போன்காரர்களின் தெற்றியில் கம் பட்டு இருந்தும் வந்திருக்கொண்டிருந்தது. ஸாட்சியில் எரிந்து கொண்டிருந்த நெருப்பின் வெளிச்சத்தில் அந்தப் காட்சி கோரமாக விருந்தது. அந்தப் பிரதேசம் மீதோ ஒரு போர்த்தகம் மூடிக் காட்சியளிக்கத் தொடங்கி விட்டது.

மீதே மயங்கி விழுந்துவிட்ட சிவானந்த தனக்கு இரண்டு போன்காரர்கள் தூக்கிச் சாருக்குக் கிடத்திச் கொண்டிருந்தார்கள். கமலவாசு பிதம்ப பிடித்துப் போய் தின்றான்.

"பயப்பாடீர்கள். எதுமாலுக்கு ஆபத்து ஒன்றுமில்லை. சிறிது நேரத்தின் மயக்கம் தெளிந்துவிடும்....." என்று கூதரீயம் கூறினான் ஒரு போன்காரன்.

கூட்டம் வெறி கொண்டு கத்திப் பழைய மாதிரி போய்ச்விட, கமலவாசு திசைத்து நின்றான்.

"என்ன இன்ஸ்பெக்டர், கம்மா நித் திரீர்கள்? சீக்கிரம் கடுங்குங்கள். அப்போது நான் கூட்டம் கிழியும். ஏன் இப்படிச் சன் மாதிரி நித்திரி-சன்?" என்று சிறி விழுந்த தான். துப்பாக்கியால் உட உத்தரவு கொடுக்க இன்ஸ்பெக்டர் தயங்கினார்.

"உடனடியே வெங்குலம் கூட்டம் தம்மை உழியு-ஓ லீடாது" என்று கமலவாசு.

"கொஞ்சம் பொறுங்கள். கூட்டம் கிழைத் தொடங்கி விட்டது....." என்று இன்ஸ்பெக்டர்.

"தயவு செய்து காணுது. உட வேண்டும். தங்கள் கண்களில் வெங்குலம், நான் கைத் துப்பாக்கியால் கூட்டத்தைச் சுடப் போகிறேன்" என்று கூறிச் சாருக்குள்ளிருந்த கைத் துப்பாக்கியை எழுப்பத்தொடுத்த திரும்பி யுன் கமலவாசு.

"அம்மா, அம்மா. . அப்படி ஏதாவது செய்ய விட்டீர்கள். தாங்களே பார்த்துக் கொள்ளுவிடுங்கள்" என்று பகை மனதோடு கூறினார் இன்ஸ்பெக்டர் போன்கார கூட்ட மினர் தின்று பக்கத்தை நோக்கி ஓடியார்.

இதற்குள் கூட்டம் சிவானந்தத்தின் காலர நெருங்கி விட்டது. கமலவாசுவை வும் கூட்டம் குத்தித் கொண்டது. கூட்டம் நெருக்கித் தள்ளியே அவனும் தளர்த்தான். கூட்டம் அவனைத் தள்ளிக் கொண்டு சத்திப் பிண்டிவாரி போய்ச்விடத் தென்படும் வந்து விட்டது. சிவானந்தம் மயங்கிக் கிடத்த கார் அளம் பார்த்தவையிருந்து மறைத்து விட்டது.

கூட்டத்தின் நேரிகளில் கமலவாசு தளர்த்து கொண்டிருந்த அதே நேரத்தில் சிவானந்தத்தின் காலர ஒரு போன்காரன் கூட்டத்திலிருந்து கிழக்கிச் சென்ற ஒதுக்காயிராமல் குடிசை சென்று விட்டான். ஊரகக் கூட்டத்துக்கெல்லாம் அவனுக்குக் கொண்டோயம் என்று பீதியிருக்க கமலவாசு கிழ வடம் தடுக்கிறது. கூட்டத்திலிருந்து வாரோ ஒரு போக்கிச் குதிப்பார்த்துக் கமல

வாசு பீது கங்கி ஏறித்து விட்டான். தவிர் விழுந்த இருந்தும் வந்தே மயங்கித் தனது கிழத்தான். இதைப் பார்த்துவிட்ட திரிவேணி யும், திசுதிரும் கமலவாசுவிலும் விசைத் தார்பன். மிகுந்த சிரமத்துடன் கூட்டத்தை கிணக்கிக் கொண்டு கமலவாசுவை நெருக் கிய போது, அவன் மயக்கத்திலிருந்தான். பரபரப்பின் அவைத் தூக்கிலுன் திரிவேணி. "குப்பிரண்டென்ட் போன்கார்புலையத் தீர்த்துக் கட்டுக்கண்டா. அவந்தான் உடச் சொக்கி உத்தரவு கொடுக்கினான்" என்று வாரோ கூட்டத்தில் கூறியது. திரிவேணி யின் காதில் விழுந்தது. திசுதிரிடம் திரும்பி, "இவன் நான் கிட்டுக்குக் கொண்டு போகிறேன், திரிவேனென்று, இவனுக்கு ஆபத்துத் தான். நீங்கள் அந்தவயது துக்கவாசுவை கிட்டுக்கு அழைத்து வாருங்கள்" என்றுத் திரிவேணி மெதுவாக.

"ஏப்பப்பிப்போவா?" திசுதிரிடேட்டார்.

"பக்கத்துச் சத்திப் பண்டியவார் கார் நித்திரை. அதில் போய்விடுவான்" என்று கூறிச் கொண்டே கமலவாசுவைத் தூக்க ஓய்வானான்.

இதற்கு சமயத்தில். போன்கார துப்பாக்கி வாக் கரும் சய்தம் கேட்டது. திரிவேணி குடிமாம் திசைத்து நின்றுன். பீதியிருக் கூட்டம் அவதிக் சிறதியது. திரிவேணிக்குப் பக்கத்தில் திசு ஒருவன் அவன் உதவிக்கு வந்தான். இரவு காலக் கமலவாசுவைத் தூக்கிக் கொண்டு கூட்டத்தைச் சிரமத் துடன் கிணக்கிக் கொண்டு பக்கத்துச் சத்திப் குழைத்தார்கள். அவர் சிறகு கொண்டிருந்த ஒரு உதவிக்கு கமலவாசு கையி் மத்திக் கைத்தார்கள். கமலவாசு கையத் தாக்கி வந்தான். சிசுநிப் கமலவம் தூக்கம் இடத்தை நோக்கி ஓடினார். கார்ன் கொத்தகாரர் பண்டியவார் தவிர் பீன்க் பரபரப்பின் திரிவேனிடம் குடி வந்தார்.

"என்னம்மா, என்ன விஷயம்?" பீதி வுடன் கேட்டார்.

"உங்கள் காரில் விடு வரைக்கும் போக வேண்டும்; அவராம்" என்றுத் திரிவேணி. பீது காரில் ஏறிச் கொண்டான் தவிர் பீன்கியே காலர குட்டிச் சொன்னார். கார், குத்துக்கு துறை வதியாக துக்கன் வந்து, கிதாழ்த்துக்கை அடைத்தது. அவர்களைச் சித்புத்துக்கை விட்டிச் சேர்த்துவிட்டு தவிர் பீன்க் சொன்ன கிட்டார்.

டாக்குக்குப் சிபோன் செய்ய குடிமாம் திரிவேணி. சிபோனில் பெசு டுடிப்பன்கி. சிபோன் கமிசன்க் பஸ் இடும்பன்கி அடித்து, தந்திக் கம்பல்கிச் சாய்த்து, காரிகன் தாசம் செய்திருப்பதாக டெவி போன் காக்மேஸுவினிருந்து கமலம் கொடத் தது. துக்க் கூட்டம் இப்படி வெறி கொண்டு தாச வேஸ்கிச் இரங்கிவிருப்பதை அறிந்த மணம் துடித்தான் திரிவேணி. சிபோன்க் மீது கைத்து விட்டு இடிந்த மணத்துடன் கமலவாசு படுக்கிருந்த கிட்டாக்குப் பக்கத்தில் வந்தான்.

"மேல், குமார் ! மருத்துப் பெட்டியும், தண்ணீரும் கொண்டு வா" என்றுத் குமார் உன் பக்கம் ஓடியான். கிட்டியின்

ஹெச்.பி.பி. உட்கார்த்தவன் திருவேணி.
படுதிறுத்த காவலாசன முன்னிலை, கன்
புகை திறுத்தவன். திறுத்த திறுத்த புகை
புகை திறுத்தவன். திறுத்த திறுத்த புகை
உட்கார்த்தவன் திருவேணி. உட்கார்த்தவன்
புகை திறுத்தவன். திறுத்த திறுத்த புகை
புகை திறுத்தவன். திறுத்த திறுத்த புகை

“எழுந்திருக்காதீர்கள்” என்றான் திரு
வேலா).

“தான் எங்கே இருக்கிறார்” - காமம்
வாசலில் கொட்டான்.

[illegible]

அப்போது திருநெல்வேலி, அப்போது தஞ்சாவூர் எங்குள்ள எங்குள்ள இரண்டு காக்கி வாகனங்கள்? எங்குள்ள இரண்டு காக்கி வாகனங்கள்?

துவரின் (1.4) டாஸா கரண ஸரி + 0.

“செத்தே போகிறேன்” அந்தப் பற்றி
கருணாநிதி அவர் கூறியது” என்று இவரது
எதிர்க்கட்சித் தலைவர், க. ப. முனியாண்டி அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இப்போது வெளியே போகாதிருங்கள்” என்று கூப்பிட்டு அழைத்தார். “இப்போது வெளியே போகாதிருங்கள்” என்று கூப்பிட்டு அழைத்தார். “இப்போது வெளியே போகாதிருங்கள்” என்று கூப்பிட்டு அழைத்தார்.

[illegible][illegible]

“உலகம் இவ்வளவு பெரிதானது அகநா. கால
காலக் கனா-கலைப்படி அளவு-கவனி-த-பாரிதவர்.”

“அடுப்பை நுட்புக் காய்சீடு பிளபென்...
சீக்கிரம்!” என்று அழைத்துப்போகிறார்.

இருவரையும் கைது செய்து விசாரணை நடத்த திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இவ்விருவரையும் கைது செய்து விசாரணை நடத்த திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்.

அடிப்பட்ட இடத்தில் விண்ணின் என்று வளிக்கிறது. கன்னம் மூலமதுபி இரத்தமாகக் கிவந்து விட்டது. இன்று கையால் அடிப்பட்ட கன்னத்தைத் தட்டிக் கொண்டு வயது கைகளால் கரையாக்கிவிட்டு தூக்கி காலத்தாகக் காணிக் கருவத்தாகக் கட்டுப் போட்டாள்.

பிறகு பேரத்தில் குமார் காப்பெட்டன் வந்தான். கமலாபாஸின் தங்கையின் தம்பி மூப்பு தாய்க்கி கொண்டு காப்பெட்டன் ஸாஸி றுடன் சிறிது களத்தில்லா இரேஷனி, குடாஷ காப்பி தொண்டைக்கும் நியமிப்பதும் கமல காசி மரகடம் தெளிந்து எண்ணித்தான். பரகடம் பரகடம் பரகடத்தான். 1963 இரே பிஷனையகற்றுப்பார்த்தான். இரேஷனியை எண்ணித்தான் பத்திது சிறிது வீட்டு யிருப்பதற்கு எண்டு இலகத்தான்.

11. இரதன் குடித்து விடுங்கள். கபிசுபுத் தீ. 94. 11. கபிசுபுத் தீ. 94. 11. கபிசுபுத் தீ. 94. 11.

“எனக்கு ஒன்றும் வெக்டராய்” என்று கூறிவிட்டு எழுந்திருக்க முடியாது என்பது உண்மை.

“தலைப்பிற்கு கொள்ளுங்கள் பதினெட்டுபேர்கள். உங்கள் விட்டுக்கு ஆள் அனுப்பிவிடுவர். உரி வந்ததுபி நீங்கள் போகலாம்” என்று சொல்லிவிடுவார்கள்.

கரையகாசனமே பார்வை நிலைகளில்
கொண்டதில் கற்றி வந்தது.

[illegible]

இரு விவரினால்தான் எடுத்துக் கொள்ளப்படக்கூடிய விவரிக்குத் தொடர்புவிருந்து நிர்வாகம், அந்தக் காலத்து நியோகத் தந்திருந்தது. இந்நியோகத்தின்படி பதவியிருக்கும் வீரப்பன் அவர்கள் தலைமுறை, உயரது என்ற இருமையு, அரண்மனைக்கு வந்த கட்டும் கொள்வதற்குமுற்று. அந்த இடத்தில் விட்டு, இந்நியோகத்தின்படி என்னவாகியிருந்து பெருததும் வீரப்பன் சென்றுவிட்ட பின்னால்தான் என்ன துடிக்காது. அந்த குற்றம் வரவில்லை போல் மனம் கொண்டு, அந்த யோடு பணியினை செய்து, பணியின் மீது துடிக்க அந்த இடத்திலே காலவரையில் இருக்கிறார்.

“நவநா ஞானப்பிரகாசம், அரிசி கங்கா, மரத்தெய்யம், அரிசினாம்பல், வேலாரு’ பள்ளத்தாறு, விருதுநகரம், பெண்ணாறு, அய்யா, செங்கல், மரத்தெய்யம்”

தமிழகத்தின் பரிசு

[illegible]

தமிழில் உதல் மூலம்!

[illegible]

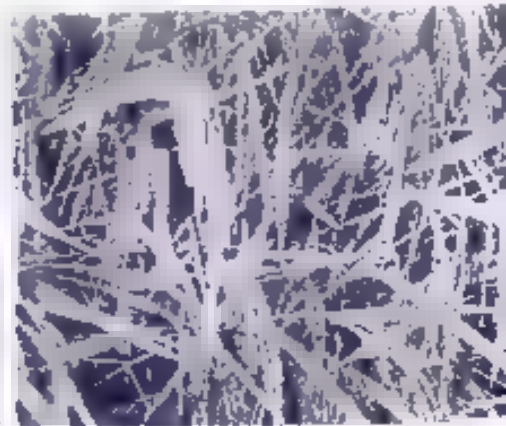
மேலும் அறியுங்கள்

உணர்ச்சிவசம்: அடுத்த கருத்துக்களை
புறக்கரித்தவர்கள் ஈழம் சொல்ல நேடிசாத
தெய்வம் ஒலியங்கம் காந்திவாக. அந்ததாந
ஒலிய திபுரர் தெரிவித்திரு. அரிணயபினை
ஒலியகம் மொழிகம். உருவங்கம் வளநா
தானும். உருவங்கபினை இவ்வாறு அரிண
தெய்வங்கமாக தெரிந்ததானம் ஒலியங்ககிள
மாதத்தும்பிவாது. ஒலியர் சித்தகலியம் எவன்
கருத்து வறந்து புலியகதை உருவங்ககிள
அதே கருத்துப் பார்ப்பிபார் உளந்தெய்வம்.

Copyright © 2004 by John Wiley & Sons, Inc.

உளர்வம்பு

2024年12月 12日 11:11

தொடர்விலும். அந்த அளவுக்கு ஒளி வங்கன் பேச வேண்டும்.

இவ்வுண்மையைத் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டு ஒளியங்கன் கண்டு ரசித்துக் கீர்தாக்கில் பாட்பாது ஒரு முறை. ஒளியக் கலை நுட்பங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாயின் ரசிப்பது இன்பமொரு வகை. இவ்விரு வகை யில் எப்படி ரசித்தாலும் ஸ்ரீ எச். வி. ராமு கோபாலின் ஒளியங்கன பாராட்டு பெறுகின் றன. ஏனெனில் அவருடைய ஒளியங்கன் எல் லாம் தரமே பேசுகின்றன.

திரு ராமகோபால் கலாநி 23 ஆண்டுக்காக இத்துறையில் பணியாற்றி வருகிறார். இதுபக் கலைஞர் ராய் கௌதுரேட்டம் இதுபக் கலை பயின்று திரு ராமகோபால் இப்பயிற் சியையே 1948ம் ஆண்டிலிருந்து ஆரம்பித்தார். பணியாற்றி வருகிறார். ராமகோபாலின் ஒளி வங்கன் கெரிரோ கலை விழாவிலும் கலங்கிசை, குஷியா, அமெரிக்கா, டிரூனியும் தடை பெற்று இத்தியக் கலைக் காட்சிகளிலும் இடம் பெற்றுப் பாராட்டுக்களைப் பெற்றுள்ளன.

நவீனப் போக்குகளில் அதிக விசுவப் பம் கொள்ளாத ராமகோபால், மேல் காட்டு ஒளியக் கலைஞர்கள் கையாலும் கத்திகளில் பாரதப் பழங்குடி கௌரவம் தாலும் மேற் கொள்ளாத தயவுசெய்தியை.

இவ்வி வாய் கலை ரகசிகள் கண்டு மகிழ் இம்மாதம் 27-ந்திகிலிருந்து அக்டோபர் 3வரை புதுதில்லியில் 3000 கால்கோ மாரக்கிலுள்ள ஸ்ரீதரணி கலைகூடத்தில் இவரது கித்திரங்கள் காட்சி பாட வைக்கப் படவிடுக்கின்றன.

பிச்சரி கம்பெனியின் மூன்றுவது விநியோக நிலையம்

தேர்ந்தவரான பிச்சரி ஸ்பலி ரகசிகளைக் கம்பெனி நிர்ணய விதிகளு காவதிக் தங்கள் ஸ்பலித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செயது

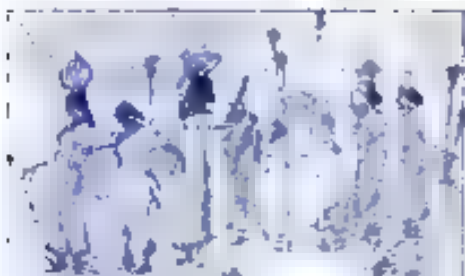
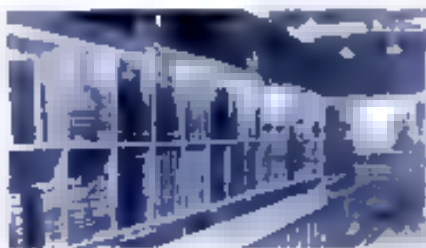
கொண்ட வேண்டுகோள்? "கொண்ட நகரத்தில் ஸ்பலித் ரோடு ஸ்பலித் பாலு கரங்கப் பாணைக்குடில் கொட்டப்பர் 6-ம் தெரு மூதம் எங்கள் மூன்றுவது 'கோ குமை'த் திறத்துவைத்துள்ளோம். காலுங்கள்" என்ற ருக்கன் பிச்சரி கம்பெனியார். பக்கிவ்லாப் என்னுட்க் கம்பெனியின் திவகா கட்டரட்டர் இரு பி. பி. கரட்டி இத்திலைத்தத்த தொட்டி வைத்தார்.

அஞ்சலியப் பெண்ணின் ஆளத்த நடனம்

ஸ்ரீமதி குக்கிணி தேவியின் ஆளி பெற்று கலாசேக்திரத்தில் மூத்திரைவைத் தாலியை பாத தாட்டிய திகழ்ச்சி எங்கு தடைபெற்றது அம் அவதூறில் தாக்கு பிரதான அம்சங்களை இவ்வயமாக காணலாம். கால்கிர சம்பந்த மான பாட அபிதயங்கள், கலை கலை மிலிக்கும் தடை கடைகள், தடைக்கல் தங்கு ரகிப்ப தற்கு ஏற்ற மிகுள்ள கால்கிரைமாவைப், என்னுட்க் கத்தமான கால்கிவினிய பிச்சரிணி இவை. கலாசேக்திரத்தில் கொந்த அரங்கி வேயே ஆகண்டு 21-ந்தி தடைபெற்று குமார் கலாசேக்திர பருவாணில் பாததாட்டிய அரங்கித்தும் இவ்வகையில் மிகவும் திறத்த ஒன்று அல்லாம் ராஜபத்திர கோத்த குப்பெண்மணி ஐந்தாண்டு காலம் கலா சேக்திரத்தில் பாததாட்டியம் பாயிந்து ஏற் கனவே பய கலாசேக்திர திகழ்ச்சியில் பங்கு கொள்புத்தாலும், அவருடைய மூற் கோத்த தனிப் பாததாட்டிய திகழ்ச்சியில் அவர் இக்கலையில் பெற்றுள்ள மூலமுமைய தங்குட்க் காண முடித்தது.

பட்டம் பெற்றுக் கலாசேக்திரத்தை விட்டுக் கொண்டிருக்கும் குமார் கலாசேக்திர பருவாணில் நடனங்கள் வருங்காலத்தில் மெலும் பரிமலிக்கும்என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

பிச்சரி நிர்ணய

பெரும் ரகசிகள்

அஞ்சலியப் பெண்

பாதிசூக

ர. வேங்கட ரத்தினம்

முதல் தரம்

சூழ்ந்த மாதங்களாகிய வீடு, போட்டது போட்டபடி இருந்தது. ஒரு சாமானும் கிடையாது. ஒழுங்காக வைக்கப்படவில்லை. பழைய பெயர் குப்பையாக வேறு ஆகிவிட்டிருந்தது. தென்போலிஸ்மெல் படித்திருந்த அழகுக்கும் தூயிற் கூட அப்படியே இருந்தது. இரண்டிலும் வெவ்வேறு கூட அழுது வடித்தது.

மேனாவில் புத்தலர்களின் மேல் புறநிபு படவம் படித்து விட்டது. எல்லாவற்றையும் தட்டித் துடைத்து கவகவகாய் என்று விட்டு எதுமாலி விளம்பினான். கூடத்து அயமாரிலில் மீது அவனது கவனம் சென்றது. அதில் சொக்கி வைத்ததாற்போல் மூதல் முதலில் கண்ணிற் பட்டிருந்த அந்த ஒரு வேளாக செருப்பி, பழையபட்டன் கண்ணிற் பறித்தது அந்தப் பட்டுச் செருப்பு இரண்டும்.

அவற்றைக் கையில் எடுத்தான். கண்ணில் விழுப்பு போதில் ஈரம் கிழித்து, பெருகி வளர்ந்து. முத்தலி மாதிக் கிழி உதிர்ந்தது. புடவைத் தட்டியிலும் அவன் கண்ணிற் துடைத்துக் கொண்டான். துணிபயிரியாமல் ஒரு பெருமூச்சும் வெளிவந்தது. அந்த மூச்சுக் கொட்டுதலானே என்னவோ, லுர்த்தி ராகும் அவன் இருந்த புறம் வந்தார்.

"அய்யா, அதை ஏன் இப்ப எடுக்கிறே? கண்ணைத் துடைக்கிறீர்."

கங்குபாய் கிம்மலாயினான். இரண்டு செருப்பையும் கண்ணில் புதறித் கொள்வதற்குப்போல விழிகனின் அருகே கொண்டு சென்றான்.

"நீ அதை என்னே வச்சு எடுத்தே? உர மாட்டே?" எனக் கடிந்துகொள்ளும் குரலில் லுர்த்தி ராய் மெய்நித்தார்.

கங்குபாய் செருப்பு இரண்டையும் அவ மாரியில் வைத்தான். உதவைச் சாத்தினான். ஒருமுறை உதவைத் திவந்து அவற்றை நோக்கினான். பின்னும் ஒரு நேர்த்து.

"எந்த வேலைக்கு யாங்கிப்பெனோ! குழந்தைகளையே விழிப்பிடுத்து இத்தப் பாயும் செருப்பு!"

மேட்டு, லுர்த்தி ராய் ஒரு கணம் பொறி கைவிட்டுப் போனார்.

சமாளித்துக் கொண்டு பேசினான் :
"செருப்பு என்னத்தைப் பண்ணும? நாம் கொடுத்த வச்சது அவ்வளவுதான்!"

கங்குபாய் மெய்யே யிவன்.

"எல்லாவையும் ஆகையோடுதான் யாங் கிப்பென. காஷார் பெய்கொட்டுவது சொன் னால் எக்ளிக்கெய்வே. உ.ப.வை நம்ம விட்ட துக்கு நம்ம இருக்கியிமன்று தென்கை, யாங்கிப்பென. இப்படி ஆகியது கைப்பென!"

அவர் குரலும் உயிர்வது.

இரு திரிட நேரம் மெனமம்.

"வைரத் தொட்டுக்கும் முத்து மாலைக் கும்பதான் நேரலும் எவ்வளவு பாய்ப்பா. நம்ம

அதிர்ச்சும், செருப்பு கூட இப்படி உரைக் குடிக்கும்படி நினைக்கவே!"

லுர்த்தி ராய் கங்கு பாயின் அருகே சென்று நின்று, உத்தர அவரும் அந்தச் செருப்புக்களைப் பார்த்துக் கொண்டே நின்று ஒரு கணம்.

"இப்படிக்கொண்டு எங்கிட்டே..."

"என்ன பண்ணப் போறேன்?"

கங்குபாய் அவற்றை அயிரிடம் தந்தான்.

"நாம் இதைப் பார்த்துக் கண்ணிற் கிட்டும்பே இருக்க வேண்டாம்..."

அவர் என்ன செய்வதென்று சொல்கிறார் என்று கங்குபாய் விவாதித்தான். கிசாரித்தான்:

"எிட்டம் கிட்டப் போனதை நம்மால் விட முடியுமா?"

"வேலைக்காரிவிட்டே கொடுத்திரு. அவன் குழந்தை போட்டுக்கட்டும்."

கங்குபாய்க்குச் சங்கடம்தான். "ஆமாம். அவன் பிள்ளைக்குச் சரிசாக இருக்கும். விட்ட பிள்ளைவந்தான் அவனும். மதிவானம் வந்தார். வேலைக்காரி. கொடுத்துப் பிறை அவகிட்டே..."

செருப்பு இரண்டையும் உயிரை வைத்து அயமாரியில் உதவை ஒக்கி அவற்றைதான்.

இரண்டாம் தரம்

வேலைக்காரி தன்னைக் கொடுத்த

கொண்டே நின்று. "அம்மா" என்ற அழையும் கூடக் வந்தது. அவன் கையைக் கவனித்த கங்குபாய், "என்னடி, திருப்பிக் கொண்டுவிட்டுப்போ செருப்பை?" என்று கேட்டான். அவன் குரலில் ஒரு விவாதித் திண்பும் குடிசொங்கிருந்தது.

"இவ்விளம்பா!" வேலைக்காரி மென்று விழிப்பினான்.

"இவ்வியவது? கொடுத்ததைக் கொண்டு வந்துவிடவே!"

"ஆமாம்..."

"என்னடி ஆமாம்! வேண்டாம்னு கொடுத்திரு. ஏனோ உன் பிள்ளைதான் போட்டுக் கட்டுமென்று தென்கைக் கொடுத்தா, நீ வேண்டாம்னு..."

வேலைக்காரி மெனக்கிவ.

"படுசெய்து குபாய் போட்டு துளா. டைட்டியெத்து யாங்கிக்கு வந்தது. விழுக்க வேண்டாமென்று நென்கை. எங்கிட்டே கொடுத்தா, நீ அதைத் திருப்பிக்கொடுக்கிறே. சொய்ய நல்லதாய் போச்சு. எங்கிட்டே குபாயாத்தமமாக இருந்துட்டுப் போகட்டும்." இவ்வாறு கூறும்போது கங்குபாய்க்கு அழுக்கையே வந்து விட்டது.

வேலைக்காரி கையைத் திசைத்து கொண்டே தனவையப் பார்த்தபடி நின்று. "அம்மா, கொடுக்கக்கக் கூடாது. என்னவோ மனை கேக்கலிவ. இவ்வாட்டித் திருப்பி எதித் தாத்திருக்க மாட்டேன்."

"பாசு கேக்கெத்துக்கு என்ன வந்துப் படுத்து? இஷ்டம் இவ்வாட்டி எடுத்துக்க வேண்டாம். கிசா பிச்செய்கலாம் எதற்கு?"

"அம்மா திருப்பித் திருப்பிக் கொய்ப் படநிவனே!" என்று வேலைக்காரி எதைபோல கூறத் தவித்தான். உறவும் தா எழவில்லை.

ஐந்தாம் தாள்

கங்குபாய் மாடி சன்னல் வழியே விதி
யைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான்.
"கொஞ்சம் இங்கே வாங்கிகொள்ளேன்" என்று
திமரேன அழைத்தான். அவரின் புடைத்துக்
கொண்டு ஒடிவந்த மூத்திர ராய் என்ன
வென்று திகைப்புடன் விளையினர்.

"அதப் பாருங்கோ, சூப்பைத் தொட்டிக்
கிட்டே. அது நம்ம வைத்திருக்கோ?"

மூத்திர ராவுக்குக்கொய்யைப் பூட்டி வைத்தது.
"அவன் பேச்சை இவ்வீடு என்விட்டே.
எடுக்காதே. போதும். தேத்திக்கு தான்
அவமானப்பட்டது. பாதிக்கதைவிலே கொட்
டாய் பண்ணி மாணத்தை காங்கிட்டான்."

அங்கு சென்றான். "கொஞ்சம் புக்க
அரை அறுபதிக் கப்பிட்டபுக்கி வரன் கொக்
துங்குகொண்டேன். நான் பாதத்துக்கிறேன்."

"என், இப்ப என்ன வந்துகொடுத்து?"

"சூப்பைத் தொட்டிக் குடியே இறங்கி
தொண்டிவருகலாம். எங்கே வரத்
தெறிக்கல் தரங்கல்லை. நான் புத்திமதி
கொண்டி வறுப்பிறன். கேட்டான்."

மூத்திர ராய் "நீ எங்கே கொட்டுப் போ"

வரக் கூறிவிட்டு ஒதுங்கினார். கங்குபாய்
யுள் அறுபதுவதற்குள் வைத்தி அப்பாய்
சென்றுவிட்டான். கங்குபாயும் அங்கு காலை

மாலை அடுக்கலையில் ஒன்றிவிட்டான். ஒரு
மணிப் போது கழிந்திருக்கும் - விதியின்
பெரிய ஊர்வலம் வரும் ஒரே கேட்டது.

"ஜே" கோலும் இடி மழையும் போய் ஒயித்
தது. கங்குபாய், "என்னவோ ஊர்கலம்
வராய்ப்பிடி இருக்கு" என்று வண்டியிலும்
கொய்க்கிவிட்டு, நேரே மாயுப் படி ஏறினான்.

ஆம், மீறும்மாண்டமான ஊர்வலம். ஊர்ப்
பெயர்வன் அல்லவா பெரும் இரும்பார்க்கள்
போல் இருந்தது. கங்குபாய் கண்ணின் அவை
விந்திதுப் பார்த்தான். திடீரென்று அவ

கூண்டை கண் விழிகள் குத்திப் பிடித்தான்.
ஆம், நஞ்சு கூட்டுத்தில் அவனையே கண்
மணி விட்டுச் சென்றார். சென்றுபுகுதல்

இரண்டும் நஞ்சுக் தெரிந்தது. மந்திரமாய்க்
கிறாரவையோ அவன் கண்ணித் தடைத்து
கிட்டுக் கொண்டு பார்த்தான். சென்றுபுகுதல்

இரண்டும் ஊர்வலத்தில் தனித்து கொண்
புகுந்தது. கங்குபாயின் இதயம் இனம்
புரியாத இன்ப உணர்ச்சியில் கிழிவித் தன்மீத்
தது. கூர்ந்து கவனித்தான். அந்தச்

சென்றுபுகுதல் இரண்டையும் வைத்தி தன்
தலை மீது ஏற்றி வைத்துக் கொண்டு ஊர்
வலத்தில் நடந்து முன்பேறிய வண்டி
இருந்தான். கங்குபாயின் கண்ணின் ஒரு

கணம் ஆழ்ந்தக் கண்ணீர்!
கூட்டம் அருகே வந்து தாண்டிக்கூடச்
சென்றுவிட்டது. சிறுவர்களின் முழக்கம்

காதைத் துண்டித்தது.

"ராமன் பாதுகைக்கு ஜே!"

"பரத மகாராஜாவுக்கு ஜே!"

"திருமால் திருவாக்கு ஜே!"

தெருவெல்லாம் ஒரே பேசுபேச்சாக. கங்கு
பாய் கைத்தியின் அதிசய ஊர்வலத்தைக்
கண்டு திகைப்பில் திணறிவிட்டான். வைத்த

சொன்னது

யாரோ?

ஒரு சமயம் சரோஜினி தேவி காந்
திஜிவிடம் "ஏழைகளுக்கும் ஆண்டவன்
ரொப்ப வடிவத்தில் வருகிறான் என்ற
பொன்மொழியை யார் சொன்னது,
சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்" என்றார்.

காத்தினி அதைக் கேட்டுத் தீவிர
மாகச் சித்தித்துப் பார்த்தார். அந்தப்
பொன்மொழி அவருக்கு மிகவும்
தெரிந்ததாகத் தோன்றியதே தவிர,
அதைக் கூறியவர் யார் என்பது
புறப்படவில்லை. "எனக்கு நினைவுக்கு
வரவில்லை. நீயே சொல்லி விடுவீன்"
என்றார் காத்தினி.

"சொல்லிடுமா? தாங்கள்தான்
அதைச் சொன்னது" என்றார் சரோ
ஜினி தேவி. -விஜய்

என் வாய்க்காது ஊர்கலத்தைப் பார்த்துக்
கொண்டு நின்றவளுக்கு விட்டவின் செருப்பு
வைத்திருக்க எப்படிச் செலத்தது என்று
பெறு விவரம்!

கங்குபாயின் கண்ணிலிருந்து ஊர்
வலம் மறைந்தது. தெரு மூக்குத் திரும்பிவது.
தங்கள் கிட்டு மீண்டும் அடுக்கலாக்கு
வந்தான் கங்குபாய்.

திடீரெனத் தெருவில் ஒரு பதறிநடம்!
படையாடல். தாண்டிப் போர் தலைதெறிக்க
ஒதுங்கலம். இறவார். மூத்திர ராவிடம்
வந்து எதோ சொன்னான். "திருமால்"
என்றார் ராய். "அப்படித்தான் தெருவில்
கொய்க்கிவிட்டு ஒதுங்கலம்" என்றான்
இறவார்.

"வண்டியை என்?" என்று இறவருக்குத்
சத்திவருவிட்டவர். "கங்கு, நீயும் ஊரார்?
வைத்தி மேலே லார் ஏறிருத்தாம்!" என்று
கங்குபாயும் ஏதோ கொண்டு விளம்பினார்.
தெரு மூலையில் ஊர்வலம் திரும்பும்போது
நல்லதெரிசல். சரிவாகக் கூட்டம். வாரி இற
வர் ஒழுங்காக ஊரார் அடித்துக் கொண்டு
தான் வந்தாலும். மற்றப் பெயர்வன்
வழியாகும் அப்படி இப்படி. ஒதுங்கிவிட்
பார்கலாம். பாயம், வைத்தி மட்டும்
ஆவேசம் வந்ததாற்போல் கண் மண் தெரி
வாயும் கத்திக் கொண்டு வந்தவன். பரத
னுக்கும்து. பாதுகைக்கும் ஜே போட்டுக்
கொண்டு வந்த உற்சாகத்தில் வாரியின் அடி
வில்க்கிச் செத்துக் கிடந்தான். சற்றுத்
தன்மீ, தனாயின் பட்டுச் சென்றுபுகுதல்
இரண்டும் பண்பனவென்று கண்ணைப் பதித்
தென்போலக் கிடந்தது. கூட்டத்தில் இருந்த
பிச்சைக்காரி. "இந்தப் பாலும் செருப்பு
ரெண்டுவது உணரையும் காங்கிடுச்சே!"
என்று கங்குபாயின் காதிலும் விழுந்தது.

இன்றைய உங்கள் வருமானம்
என்ன என்பதல்ல... நாளைய
உங்கள் தேவைக்கான சேமிப்பு
என்ன என்பதுதான் முக்கியம்!

பணம் சேமிக்கவும், காண்பீ, ஹேவிங்ஸ், பிக்ஸெட்—கொக்கரிங்
டிபாண்ட்டுகள் ஆகிய கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ளுவதான
எல்லா வசதிகளையும் வழங்குகிறோம்.

தலைமை ஆபீஸ்: கலகத்தா

கிராமத்தில் மிராகதாசர் காலத்தையின்
கலாநாயகமான சம்பவங்கள் வேறு அனுபவ
கள் பின்வரப்பட்டிருக்கின்றன. ஒத்த சகோ
தரருக்கு ஒவ்வொரு வயதிலும் கிராமங்கள்
முத்திரையாகவும், அவன் மனைவியும் சேர்ந்து
மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளும், அதன்
விளைவுகளும் பட்டத்தில் கைவந்தும் பார்க்க
வேண்டிய பகுதிகள்.

எஸ். வி. ரங்கராஜன் அண்ணன்; எஸ். வி.
சம்பவரான தம்பி, ரங்கராஜன் தம்பியிடம்

வேர்னித் திரை - வேர்னித் திரை - வேர்னித் திரை - வேர்னித் திரை

காவல்காரன்

மோகனராஜனின் பாடினதில் நடக்
கும் நாசவேதியைக் கண்டறிந்த போலீஸ்
அதிகாரி கட்டுக் கொள்வதோட பர்மத்தைத்
தப்பித் துணை முற்பட்ட இரகசியப் போலீஸ்
அதிகாரிகள் கதைதான் "காவல்காரன்".
வேறுமனை தப்பு மட்டும் துணைக்குதான்
அதில் கலாநாயகம் இருக்கிறார்கள். மோக
னராஜனின் கிளப்பில் முன்புதான் ஒரு
அழகியின் சேக் கரணம் கிடைக்கிறது.
அப்போதும் சேக் போலீஸா? படம் குறிவைக்க
குறித்துக் கொண்டு இருக்கிறது.

குத்துச் சண்டை வீரராகத் தொழில்
குறித்துக் குறித்துச் சண்டையிலும் காவல்து
லிருந்து இறுதியில் உண்மைக் குற்றவாளி
வைக் கண்டுபிடித்து விடுவதென்ற கதை
காட்சி வரை எம்.ஜி.ஆர்., எம்.ஜி.ஆர்., தாஸ்.

தாவனையப் பெற்றதா எப்போது பிழைப்பை
வும் தானத்தையும் துவங்கிதான் நன்றாக வேலைப்
படுத்துகிறார்.

நம்பியாசின் தடிப்பில் புதுமெருகு சேர்த்
திருக்கிறது.

டாக்டர், நூல், தொழில் ஆகிய ஒன்று
பாத்திரங்களையும் ஏற்று நானேக் கதைப்
போடு போடுகிறார்.

கிளாமார் திரைக் கதைவின் திருப்பத்துக்கு
யிசு மிக முக்கியமானவரென்றாலும் அங்குக்
கும் போலீஸ் சந்தர்ப்பம் இல்லை.

திரைக் கதை வீரப்பனாகியது, குழப்பம்
இல்லாமல் அமைந்திருப்பது பாராட்டுக்குத்

கண் கண்ட தெய்வம்

மோகன் அவன் மனைவி அன்னத்திடம்
அவளின் பதிலில் பேசும் தொருகியை
கலாநாயகம் கிடுக்கிடுக்கு.

கடையா தானில் கோணிக்கொண்டு
அண்ணலிடம் காட்டும் மரியாதை ஒன்று
போதும். மனைவி அன்னத்திடம் பேசும்
போதும், மன்களைப் பரிட்சையில் தலையிடு
பொருளை அறிந்து சீர்த் கிணத்தையோடும்
அவர் தடிப்பில் கிணத்தையே எட்டிக்கொண்டு.

தான்கு குழந்தைகளுக்குத் தாவாராக
வரும் பத்திரிகைகளையான கலாநாயகம்
காட்டியப் பட்டத்தின் தரத்தைக் கொடுக்காமல்,
கெஞ்சலுள்ள ஒரு மிராகதாசர் கிட்டு மரு
மனாகக் கத்து மிகவும் இவ்வாறு நடத்த
திருப்பது பாராட்ட வேண்டிய அம்சம்.

தானேக் கிணத்தின் கத்து மிகவும் நன்றாக
காதுகொடுகிறார். கலாநாயகி தலையிடு போலி
கருக்கமாத் நடக்கிறார், தலையிடு மருதல்!

கதை, கலாநாயகம் இரண்டையும் அருமையாக
அமைத்துத் தந்த கே. எஸ். கோபால
கிருஷ்ணன் பட்டத்தின் திருப்பது கலாநாயகம்
செய்திருக்கிறார். திரைக்கதைவின் கரும் பாத்
திருப்பதுக்கு ஏற்று நடக்கிறார் தொத்தெருத்
திருப்பது பட்டத்தின் கெற்றிக்கு துணைகாரணம்.

வறு. மே. கட்டவணக்கம் அருமையாக கலாநாயகம்
கருதிருக்கிறார்.

"திரைத்திரை கத்துதல்" என்ற பாட்டு
கலாநாயகம் மீண்டும் பாடவங்கும் பாட்டு.
"அடக்கொப்பாடுகளை சத்தியமாக நான் காவல்
காரன்", "காது கொடுத்துக் கேட்டேன்"
என்ற பாடகனை பாடப்படுகிறபோது கொட்
டகை அமர்க்கையப்படுகிறது.

கருக்கமாத் கோர்ட்டு கலாநாயகம் திரைக்க
பட்டு. போலீஸ் கமிஷனார் அதுகாலத்தின்
கிணத்தையே நடத்தியிருப்பது மாறுதலோடு
அருமையாகத் தருகிறது.

"காவல்காரன்" கிணத்தையே பல திருப்
பங்கள் கொண்ட பொருத்திருப்பது பட்டம்.

உங்களுக்கே... பருவ மங்கையின்

பைந்தளிர் மேனியெழில்.

இனம் கொஞ்சிப் புதுமெருகு
பிளிரும் எழிலுக்கே... ஜேய்
அழகு சோப்! காம நெகிழ்ச-
லிக்கானன்னையங்கள் கொழித்
த... ஆழ உயிரினிற் கதக்
பெரும் ஆதல மெனனம் நுள்
உலகப் படைத்தலிந்து தேடமா-
வத... இதிலே உள்ளவம்
என்பு பீறிய செழிப்பு... கம-
பும் பிதான் மனங்கொண்ட
உலகம்... உலகம்... உலகம்...
மறவர்கீர்கள். நன்மனை
உலோக ஐக்கன தாலுறை
தரித்தது ஜேய்... உலகம்...
ஜேய்... உலகம்... உலகம்...
உலகம்... உலகம்... உலகம்...
உலகம்... உலகம்... உலகம்...

உங்கள் எழில் பெருக

ஜேய்
அழகு சோப்

உலகம்... உலகம்... உலகம்...

LAAL
தயாரிப்பு

2014 PM

சிறிது நேர அமைதிக்குப் பின் கோதண்டராமன் மீண்டும் தொடர்ந்து பேசலானார் :

"இத்தனை நாட்களாக எரமிக்காத தெலுகோடு, எனக்கு நான்தான் சொத்தம் என்ற நிமிஷம் இருந்து விட்டேன். ஆனால் இனிமேல் நான் இருக்கப் போறது, மாசக் கணக்கோ, நாள் கணக்கோ, டாக்டரே சொல்வி விட்டார், இரண்டாவது 'ஹாரிட் அட்டாக்' ஏதாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று..."

தன் கையெழுத்தைய மரணத்தை தீர்த்துத் தன்னுள் புலம்பிக் கொண்டிருந்த பாரிசுதியாய், அந்த மரணத்துக்குக் காரணமான இருத்தலுடைய சாவைப் பற்றி நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை. கோதண்டராமனின் காய்க்கும் தனக்கும் எத்தனிடமான சம்பந்தமுமில்லை என்று அவன் நினைத்தான்.

"...ஆனால் தம் கையில் ஒன்றும் இல்லை எவ்வித குரோது தயம் மறுபுறத்துக்கு அந்நி காதத்தில் தானே உண்டாகிறது...! அது போல் மனக்குறும் இப்போதுதான் பிறத்திருக்கிறது. நாளைக்கு என் போட்டி எல்லாம் பேசலும் பேசல்களே வந்தாலும் அந்நி ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை. ஆனால் அதற்குள்ளே என் மனசை நான் கத்தப்படுத்திக் கொள்ளப் பார்க்கிறேன். பிராயச்சித்தம் ஒன்றினால்தான் மறுபுறமுடைய நீக்கொயின் கொடி புகளடையலென்றால் நீக்க முடியும் என்று யாரோ சொல்லியிருந்ததை நான் சேத்து பார்க்கிறேன்..."

கோதண்டராமன் நிறுத்தினார்...இனிமேலும் நின்றுப் பாரிசுதி அம்மானுக்கு அதுப்பு உண்டாகி விடுமோ என்ற அவலக்கே தொன்றியது.

"நான் வருகிறேன்...உங்கன் குடும்பத்தைப்பே திரிசுல மாக்கியதற்கு மேல் யோசன்திறேன் மன்னிப்பு கொடுக்காது... உங்களுடைய உணவார் என்னைக் கட்டெரிக்கும்...அப்படி எரிக்காதபடி என்னை மன்னித்து விடுங்கள்..."

"ஹி ஹி...யாடிய உணவார்டுக்கு நான் உங்களைக் குற்றம் சொல்வி என்ன பிரயோசனம்?" என்றுள் பாரிசுதி. அவளுடைய நா தழுக்கழுத்தது.

அடுத்த விதாடி கோதண்டராமன் காணர நோக்கி நடக்கலானார்.

கோதண்டராமன் திரும்பிச் சென்றதும், கத்திக் போல உட்கார்ந்து விட்ட பாரிசுதி அம்மான் மனம் குழம்பிப் போனார். அவ்வுதான் கைவர் இறந்து போனாரோ என்ற பிரமை அவளுக்குத் தோன்றி வந்ததற்கு. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலும் நடந்ததெல்லாம் மனத்திறையில் ஒழுது. சிதாவுக்கு நிச்சயதாரித்தம் நடத்தியது, அது தீவறயப் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டு அவர் ரயிலடிக்குச் செல்கை கோதண்டராமனின் காரிக் ஞறியது. அவர் நினைவிலிருந்து எழுதிய கடிதம், காவப்பூரிலிருந்து வந்த கத்தி, எல்லாம் இன்ற நடந்ததெல்ல போலத் தோன்றின.

கோதண்டராமனுக்கு ஊரில் தன்வெயர் இல்லை என்று அவனுக்குத் தெரியும். அவரிடம் அத்தரக்கக் காரியதரிசியாக இருந்த சாம்பலூர்ந்தி கோதண்டராமனின் விவயபாரத்தைப் பற்றிப் பேசியதே இல்லை என்னாலும், பிறர் மூலமாக அவன் தீவறயக் கேள்விப்பட்டிருந்தான். ஆனால் எத்தனையோ கறுப்பு மாரக்கெட்காரர்களைப் போல் அவரும் ஒருவர் என்ற எண்ணத்தான் மேலே எககி இருத்தது.

இப்போதுதான் உன் கை யா வ
கோதண்டராமன் அறித்து கொண்
டான். ஒரு கோவைக்கும் அஞ்சாதவர்
அவ்வளவு அவர்? என்னதான் அவர்.
அவனுடைய கணவருடைய கோவை
புடன் நேரடியாகச் சம்பந்தப்படாமல்
இருந்தாலும், கோவை தடத்தின்
அளவுப் பற்றிய தகவலை வெளிவராமல்
அடித்து விட்டாரே? இதற்குக் கார
ணம் அவருக்குத் தம்முடைய இரண்டு
வட்ட ரூபாயின் மெய் இருந்த பேராவை
தானே?

நினைக்க நினைக்கக் கோதண்டராமன்
மீது கோபம் அதிகரித்துக் கொண்டே
போனாலும், இவ்வளவு தூரம் அவர்
காலில் விழுந்து மன்னிப்புக் கேட்க வந்த
தற்குக் காரணம் அவர் எதிர்பார்க்
திருக்கிற மரணம்தான்! சாகப்போகிற
வரமீது அவன் கோபித்து, உணர்ச்சி
களைக் கொட்டி, தன்னைத் தானே
கடைசியில் தோற்று கொள்ளுவானே?

“ஏன்மமா, அவர் யார்?” நிமி
ரென்று கேட்டான் கமலா.

“யாராலும் உனக்கு என்ன?”
“எதுக்கு வந்தார்?”
“எதுக்கா விருந்தால் என்ன?”
“பெரிய கார் அம்மா, வேட்டை
பாட்டு!”
“இருத்துட்டுப் போறது.....”
“தான் ஒரு மாதிரியா இருக்கே?”
“தேவசாமம் போனால் சரியா
விடும்.....”

“அப்பா! இந்த வீட்டிலே ஒவ்
வொருத்தருக்கு ஒவ்வொரு சமயத்
திலே ஒவ்வொரு குணம்!” என்று
போனமிக் கொண்டே கமலா படுக்கை
அறைக்குள் அழைத்தாள்.

சுமார் எட்டரை மணிக்குச் சீதா
திரும்பி வந்தபோது கற்பகம் அவளை
அழைத்தாள்.

“என்ன வேணும் கற்பகம்...?”
“தே அதைப் பக்கம் போனாய்... இந்
தப் பக்கம் உக்க விட்டுக்கு ஒரு கார்
வந்தது” என்றாள்.

“காரா... எங்க விட்டுக்கா? இருக்க
காதே...”

“தான் பார்த்தேன்.
பெரிய பாட்டு கார்...”

நிமிரென்று ரவியின்
நினைவு வந்தது தோ
வுக்கு. அன்று அவன்
வந்தது கற்பகம் சொங்
வது போன்ற ஒரு
காரியதானே?

“யாரோ... அம்மா கிட்டே கேட்
டாக் தெரியும்...?”

சொல்லிட்டு அவன் விட்டான்
நுழைந்தான். முற்றத்தினருட்கு உட்
கார்ந்திருந்த அம்மானைப் பார்த்ததும்,
“என் அம்மா, யார் வந்திருந்தார்கள்.
காரியை?” என்று கேட்டான்.

“உனக்கு யார் சொன்னார்கள்?”

“கற்பகம்...”

“நம்ம வீட்டுக்கு யார் வந்திரு
யோகிருன்னு பார்த்திருந்தான் அவ
வெலை போயிருக்கு!” பாரதி கடித்து
சொண்டாடிக் கறிய. சீதாவுக்குப்
பதில் சொல்லவில்லை.

“என்னம்மா சொல்லக்கூடாதா?”

“உனக்கும் வந்தவருக்கும் சம்பத்
தம் இய்ய...”

“சரி, சொல்லாவிட்டால் வெண்
டாம்...” என்று சீதா. “கடவுள்,
ஜானா வந்தார்களா?” என்று விட்டான்.

“மூல்கை அன்றைய இரத்தவாநிற,
கடவுள், “இய்ய...” என்று இளைத்தான்.

சீதா மெய்யானமாதல் அல்லவென்ற
ஞர் சொல்லு வகையாகக் கருவிக்

கொண்டு திரும்பினான். இன்னும் அநே
இடத்தில் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பில்
இருக்கிறவனைப்போல உட்கார்ந்திருந்த
தாலாடல் பார்த்தான். அவன் இது
வரை அன்புராத வேதனை அவன் முகத்
தில் பிரதிபலிப்பதைக் கண்டான்.

“ஏன் அம்மா, வந்தவர் நம்மைத்
தெய்க் கொண்டு வந்திருந்தாரா -
இய்ய. சத்தானத்தைப் பார்க்க வந்
தாரா...”

“சீதா, இப்போ ஏன் தொந்தரவு
செய்கிற?”

“அம்மானைத்தான் பார்க்க வந்
திருந்தார்...அவர்”

அவர் வந்த கார் ரொம்பப் பெரிசு
என்றுடன், கற்பகம். அப்படியானால்
ரவிதான் வந்திருக்க வேண்டும்.

“வந்திருந்தவர் பெயர் என்ன,
ரவிதா அம்மா?”

“இய்ய...” பாரதி மெதுவாக
எழுந்தான். பிறகு மெல்லிய குரலில்,

“சீதா, கற்பகம் வந்தபோது நானே
உங்கிட்ட வந்திருந்தேன். சொல்கிறேன்
இப்போ என்னை ஏதும் கேட்டுத் துணிக்

வினாயா...

வெள்ளை **ALL**

சலவையின் மேன்மை, வெண்மையுடன் தூய்மை
வெள்ளை **ALL** பவுடரினால் மட்டும்தான் உங்கள் வெள்ளைத்
துணிகளை பளிச்சிடும் வெண்மையுடனும் வண்ண நிறத்
துணிகளை துப்புரவாகவும் வெளுக்க முடியும்.

ஸ்வஸ்திக் ஆயில் மில்ஸ் லிட்டுப்பாய்

காதே... என் மனசு இடிக்க போய்க்
கிடக்கிறது" என்னுள்.

சீதா அப்பறம் வாய் நிறக்கவில்லை.
அம்மாவின் போக்கிலே திடீர் மாற்றம்
உண்டாவி விருப்பளதக் கண்டு அவ
ளுக்குப் பயம் பிறந்தது. ஆனால் அது
தெளிவ அம்மா ஒன்றும் சொல்வ
மாட்டேன் என்கிறாள்?

ஒன்பது மணிக்கு ஜாஸ்து கைப்பையை
விசைக்கொண்டு, தனக்கே உரித்தான
விளையோடு வந்தாள். வந்தவள், கூடத்
தில் இருந்த கமலா என்ப பார்த்து.

இரண்டாம் பாகம்

அத்தியாயம் 1

ஆதம்பாரிப்பெட்டை...யின் கோதண்ட
ராமயின் பங்களாவதை தெரிவதவர்
கிளை மாது, ஆகனம், அகழறம் செய்கு
பார்த்தவர்கள் வெகு கிவிரே. இது
வளரையில் ஒரு சிசைக்காரன் கான்
வண்டுக் கேட்டைக் தாண்டி வந்தே
சென்றிருக்கிறது என்று 'பாக்கியா
நிலைய'த்தில் எரித்திரம் ஏற்பட்ட
தில்லை. பார்த்துக் காருகிறவர்கள்
அவர்கள் மோட்டார் கார்களில் வருகிற
வர்களாக இருந்தாலொழியத் தங்கள்
பெயரையும் எந்த நோக்கத்தையும்
கூர்க்காவிடம் சொல்லியாக வேண்
டும். அவள் அதன்மீது, காம்பவுண்டு
கேட்டுக்கருகே இருக்கும் கிளையின்
மூலம் பங்களாவுக்குச் செய்தியை
அனுப்புவாள். கிடைக்குப் பதிலைப்
பொறுத்திருக்கிறது. வருடம் மூன்று
மேலே நடக்க வேண்டுமா, அல்லது
நிறம்பிய போக வேண்டுமா என்பது.

ஒரு ஏகரா நிலத்தில் நடந்திருவே
கட்டப்பட்டிருந்த 'பாக்கியா நிலையம்'
பழைய காலப் பாணியில் இருந்த
தாலும் நவீன வசதிகளுடன் கிடைத்
து. பங்களாவுக்கு இரும்புத்திரை
களைக்கற்ற பூச்செடிக்கும் கொடி
களும் அழகாக வளர்ந்திருந்தன.
போர்ட்டிகோவைக் தாண்டினால் பச்
சைப் பிசைச் என்ற புல்வெளி, இரு
காம்பவுண்டு கேட்டுகளுக்குச் சேர்
தும் கிமெண்டுப் பாளையங்குக்கு நடுவே
அமைந்திருந்தது. விசையாண்ட புல்
வெளியில் இரண்டு கழுகு பறக்கள்
உருண்டு திரண்டு வளர்ந்திருந்தன.
அவற்றுக்கிடையே இரண்டு கிமெண்டுப்
பெஞ்சிகள் போடப்பட்டிருந்தன.

"கமலா, ஜெர்ரி துயிர் பிச்சை பரந்த
தேன். அப்பா! சிசைக் சிசைக் வயிறே
குலுங்கிப் போயிருந்து... இரண்டை-
வேஷத்திலே வர்றான் ரொம்ப
கிராண்ட்...." என்னுள்.

"ஏண்டி என் வயித்தெரிச்சலைக்
கிளப்பறே...?"

"நீயும் கிராண்ட் பாறேன்!" என்னுள்
ஜாஸ்து. அம்மாவின் முகத்தில் அவளு
கடவுள்களுக்கு, அவள் இருந்த மன
நிலையில் எந்த விதமான மாற்றமும்
தெரியவில்லை. சீதாவும் அவளுக்குச்
கட்டிக்காட்டவில்லை.

பங்களாவுக்கும் பிள்ளை இரு சிறு
வர்களுக்கும், இரண்டு பெட்டிகளும் இருந்
தன. ஒரு பக்கத்தில் ஏற்றுத் தெரவே
கிள் மார்ட்டின் கொட்டியல். ஒரு வேலம்
பக்கம் ஒரு நாட் டிரைவரும் கதவாடித்
கொண்டிருந்தன. பக்கக்கையும் நந்த
வனத்தையும் பார்த்துக் கொள்ள
ஆறுமுகம் விரு கூட்டிய நாளைக்குத்
இந்தது வருகிறது. ஆகவே உன்னை
அனுப்புவதா, வேண்டுமா என்று
கேட்டறியவும், காலை வேலை பாரிக்க
வும் இரண்டு கூர்க்கா காவல்காரர்கள்,
துரவியைத் துண்டிப்பதிலிருந்து எடுபிடி
கபரிசுக்களைவெல்லும் சொய்க் சோமாக்க
என்று சேலிவாசன். சமையல் வேலையில்
கெட்டிக்காரி என்று கொதண்டரா
வியை சரட்டிமிகேட் வாங்கிவிட்ட
பாவம்மாள்.

பங்களா கொதண்டராமயின் சிறிய
குடும்பத்துக்குச் சம்பந்தநிலைத அள
வுக்கும் பெரியது. போர்ட்டிகோவைத்
தாண்டினால் நாண்டுகத்து வருடம்
களுக்கு முன்பே 'மொண்டாய்க்' பாஷ
னுக்கு மாறியிருந்த திண்ணை, அதில்
நாளுக்கு பிறகு நாற்காலிகள், அதன்
பிறகு பிறம்மாண்டமான ஒரு தூங்கல்,
தூங்கல் தடுபெ ஒரு சிறு மப்பாங்கல்,
அதைச் சுற்றி இரண்டு ஒற்றைச்
சோபாக்களும், ஏதோ இரண்டாம்
இருந்தன. கொதண்டராமயின் பார்த்த
வருகிறவர்கள் நாற்காலியில் உட்கார்
வேண்டுமா அவ்வது சோபாவில் உட்
கார் வேண்டுமா என்பதை அவரே தீர்
மானித்து விடுவார்.

தூங்குக்கு இரு புறங்களிலும்
அறைகள் இருந்தன: வலதுபுறத்தில்

ஒரு முறை காந்தி ஆசிரமத்தில் இருந்து ரோடு போய், கோதண்டராமன் காலை நாலரை மணிக்கு வந்து சென்றார். சென்றதுக்கு கற்கள் வரங்க விற்பனையில் காந்தி ஐக்கி. "வலது புறங்களில் எந்தெந்த வரங்க கற்கள் இருக்க, வண்டிக்கு இரண்டு மூன்று ரூபாய்கள் கொடுத்துக் கற்கள் வாங்குவதா?" என்று எண்ணினார். ஆகவே எல்லோரும் உலாவச் செய்துப் போது கற்கள் பொறுக்கி எடுத்து வர வேண்டும் என்று கூறினார். காந்தியடைய உலாவிக் கொண்டு. "தயவு, நீ" என்று போட்டி போட்டிக் கொண்டு கற்கள் பொறுக்கியார். இப்படியே சில நாட்களில் ரோடு போய் கல் செய்து பணமும் மிச்சமாகிவது. கோதண்டராமன் எரிதலுக்கும் அப்போதும் சிலாடத்துச் சாந்தியிலே "ஒரு கல்லில் இரு மாக் காந்தி" திட்டம் எப்படி?

ஆதலால் "கந்தி நிலை 1944" தயவு, ச. மீதலால்

இரண்டாவது அறையினின்றும் மடிப்பு ஏறிவது. சிறு ஹாதுக்குப் பின்னால் தாழ்வாரம், பூங்கா, அளவ, சைவல் அளவு என்று எல்லாவேயும் மாடியில் நான்கு அறைகளும், ஒரு ஹாது இருந்தன.

கடந்த இரண்டு மூன்று மாதங்க ளாகக் கோதண்டராமனுக்குத் தெய்வத்தின் ரூபகம் உண்டாகியிருந்தது. "ஹார்ட்டு" இல்லாதவருக்கு எப்படி "ஹார்ட்டு அட்டாக்" வந்தது என்று ஹார்ட்டிலே சிலர் ஏனெனம் சொல்கது அவருடைய காதுகளிலே எட்டிமுழுவம். கோபம் வராத அளவுக்கு அவர் சகவர பத்திலும் மூங்க ஆரம்பித்திருந்தார். வகுஷத்தில் இரண்டு தின்களின் போதும், அமரவாசகங்களும் மே பங்களாலையிப் பார்த்திருந்த ஸைதீசர்கள் கடந்த தாற்பது நாட்களாக தினம் தினம் வந்து, கோதண்டராமன் செய்துவதற்கு மோட்சப் பாதையை வகுக்கிறார்கள்.

அன்று குத்ரஹோமம். இது மாநிலி எத்தியோவா ஹோமங்கையும் தயக்

கிரகசாந்திகளையும் குறுகிய காலத்தில் செய்துவிட்ட கோதண்டராமன் காலை நாலரை மணிக்கு வந்து சென்றார். சென்றது நேற்றி நிறையத் திருந்து அணித்து ஹாதுக்கு வந்தார்.

அவர் கோபாலில் உட்கார்ந்ததும், காப்பியும் ஹக்யமாக, சிமர்சக வந்து எதிரில் நின்று, முதன் முதலாகக் கோதண்டராமனிடம் சோலைக் கோ அய்யுது "உதவி கோரினோ வருகிற வர்கள் அகலட்டி வாய் முறைத்து நின்றுங்கள். ஆனால் இந்த சிமர்சக வுக்குக் கோதண்டராமன் இப்பது ஹக்யம் பழக்கம். எதுவானது "மாமா" என்று அளவாக்கும் அளவுக்கு ஓர் உரிமார் அவனுக்கு உண்டு.

"எண்டா, இவ்விக்குக் காப்பி குடிக்கமாட்டா?" உரக்கப் பேசியே பழக்கப்பட்ட கோதண்டராமன் தாழ்த்த குரலில் பேசுவதற்குக் காரணம், தூங்குபவர்கள் எத்தத்தில் எழுந்து விடுவாரெனோ என்று கரிசனம் அல்ல, அவருடைய "ஹார்ட்டு" நுக்குத் தொண்டலின் எத்தம் ஒத்துக் கொள்ளாத, அங்கவாதுதான்.

"நமக்குக் காப்பிடலாம் மாமா! தெவசத்தனலிக்கே காப்பி குடிப் பிரிகளோ!"

"மாமரிவிட்டுப் போய்க்கொண்டா...!"

"மாமரிக்கு என்ன மாமா, தெரியுமா? நான் சொன்னேன், ஆற்றிப் போதுக்கு மூன்று, காப்பிடுங்கள், காந்தி யார்தானே ஹோமம் பண்ணப் போனார்...!"

"என்னமோ, நீ அடிக்கக் கொல் விட்டே!" கோதண்டராமன் மெதுவாகக் காப்பியை அருந்திவிட்டு, "எண்டா, இந்த ஹோமம் இவ்விக்கு நடக்கப் போதது ரவிக்குத் தெரியுமோ இவ்விடையோ... பின் ஏன் அவன் பம்பாய்க்குப் போனார்...?" என்று கேட்டார்.

"மாமா...!" என்று இழுத்த சிமர்ச "ரவி எங்காவது போகவேண்டு அதுக்குக் காரணம் கேட்கலாம், அவன் தான் தெரிக்கண்டா பம்பாயும், சக் கத்தாவும், டிஸ்டிரிக்ட் போருளே... நீங்க இடுப்பு ஒடியச் சம்பாதிக்காத அவன் விதை தெனிக்கிற மாநிலி தெனிக்கிறது."

"போகட்டுமடா! அவனுக்காகத் தாவேடா சம்பாதிச்சேன்!" என்றார் கோதண்டராமன்.

சுமார் ஐத்தரை மணிக்கு சரத் தலைமையத் துண்டில் கட்டிக் கொண்டு, நெற்றியில் குங்கும்ம் துண்டிக், பட்டுப் புடவை சரசரக்க, பாக்கியம் ஹாதுக்கு வந்தான்.

மகத்தான
விழாக்காலச்
சலுகை

வாங்குவீர்
ஒரு

நேஷனல்
எக்ஸ்சேஞர் ரேடியோ

Kleertone கிளியர்டோன்

சாதனங்களின் விலைகளிலே
10% விசேஷத்
தள்ளுபடி பெறுங்கள்!

உங்கள் நேஷனல்-எக்ஸ்சேஞர் வியாபாரிதலு இன்றே காண்க!

நேஷனல் ரேடியோ & கிளியர்டோன் லிட.,
பலபல வகைகள் உள்ளன. உங்கள்
நேஷனல்-எக்ஸ்சேஞர் வியாபாரிதலு காண்க!

GRA

210 176 TM

மூட்டைப்பூச்சி!
மூட்டைப்பூச்சி!

Dalf
டால்ஃப்

மூட்டைப்பூச்சிகளை
ஒழித்துக் கட்டும்

பயன்தரும் சிக்கனமான
மூட்டைப்பூச்சிக் கொல்லி

மூட்டைப்பூச்சி ஒழிப்புக்குப் பயனுள்ள தேனிப்பு மூதைப்பூச்சிக் கொல்லி இது. மிகவும் சிக்கனம் வாய்வு தது! ௧ தேனிப்புக்குவளைகள் கரைக்க உதவும் இன்றே டால்ப் தேனித்து, மூட்டைப்பூச்சிகளுக்கு நிரந்தரமாக ஊடைகொடுங்கள்.

மேற்கு ஜெர்மனியின் பரவலான சுகாதார அமைப்புகளில் தரப்பட்டிருக்கப்பட்டு, தனி உரிமைபெற்ற பரவலான தரப்புகள்

(199) (இந்திய) மிட. பி.டி. பாக்டர் 1976, பம்பாய்-1 ௨.12.76 மார்ச் 1976
சீனாவில் - 1976

TA

"குவிச்சாச்சா....?" "ஹித்து"வலப் படித்துக் கொண்டே கோதண்டராமன் கேட்டார்.

"உம்...." என்ற பாக்சியம் அவருக்கு அருகே ஒற்றைச் சோபாவில் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

"வாத்தியார் எழு நணிக்ருத் தானே வாய் கொடுக்கு? நீங்க எதுக்கு வாதஞ் செய்துப் படுத்து, துக்கித் வாதியம் செடுத்துண்டு உடம்பையும் பார்க்குக்கறா இருக்கிறீர்கள்?"

கோதண்டராமன் பெய்வரை மடித்து விட்டு மலையினால் மார்த்தார் அவருடைய நெற்றிக் குங்குமத்தில் தன் மாக காய் ஒளி பிரகாசிப்பது போல் அவர் கண்களுக்குத் தெரிகிறது.

"எல்லாம் உன் நெத்தியிலே இருக்கே, அதுக்குத்தான் பாக்சியம்" என்றார்.

அவருடைய மடுந்தீயில் அவர் இன்னும் அதிகமாக கோபித்துக் கொண்டார்.

"இந்த நெத்திக் கங்குமத்தோடே தான் நான் போய் நிற்கும் அநாவசியமாக அவட்டிக் கொள்ளுகிறீர்கள், பூனாபூ பூன்காரரும் கொல்லியதுதான். ஆறு தேவதைகளை வெல்லாம் ஒரே தாளியே விடக்கூடாது என்று நீங்க இப்படி திணறினாய் அது இதுவற்று நோமப் பூனையிலேயே உட்கார்ந்து, வேளா வேளாகக் குட சரியா பூனாம் இருத்தீர், எல்லா பிரயோகங்கள் டாக்டர் சொல்பதையும் கேட்க மாட்டேன் என்கிறீர்கள்....."

அவர் பெரி மறுக்கவும், சிமாக்க, அவசரக்குக் காப்பி கொண்டு வரவும் சரியாக இருந்தது.

"நீங்கள் காப்பிட்டாக்க இன்னியா?"

"நான் கொடுத்தேன். தானே மூக்கால் மலி இருக்கும்....." என்று சிமாக்க.

மனைவி சொல்லமாகக் கூடித்து கொண்டதற்குப் பதில் சொல்வதே நேரமில்லை என்று கோதண்டராமன் படிப்பில் கவனத்தைத் திருப்பினார்.

இன்று நுமபத்தேரு வயதில் ஸட்டிபிழியாகத் திவ்யம் கோதண்டராமன் தம் மூப்பது அசுவது முயற்சி திரண்டு வயது வளையில் படாத கஷ்டமெல்லாம் பட்டவர். உலகத்திலேயே பொருவாதார தெருக்கையும், நோக்கெல்லாம் கஷ்டமும் தலைநிழித் தாமய தாட்சளில் ஒரு மாண்புமிகு வேறுபடுத்துத் தலைநிழி அகைத்தார். அகைத்தார் தவிர அவர் அகைத்தார் கொடுத்துவைத் தவிர அவர் தவிர தவிர மாடுபாண்டவது அப்தித்திருக்க

உடாதா? ஏதோ பெயர் அளவில் இருத்த சொத்தையும் தம் தாளியேயே விற்றுவீட்டு அவர் போய்ச் சேர்ந்தார்.

வதுவையில் கஷ்டப்படுபவர்களுக்கு இயற்கையாகவே பிறக்கும் நதரிவரும் தெருக்காரும் கோதண்டராமனுக்கும் இருத்தன. அவருடைய அரைகுறைய் படிப்பிக்கு யாரும் தவல் வேலை ஒன்றைத் தரமாட்டார்கள் என்று அவர் அறித்து, சிறிய வியாபாரமாக ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற கணவில் மூழ்கிக் விடத்தார். ஆனால் முதலுக்கு எங்கே செல்லுவது? உறவினர்கள் கோதண்டராமன் மீது கருணையோ, பரிவோ காட்டவில்லை, என்ன வியாபாரமாக இருந்தாலும் அதற்கு முதல் வேண்டும். முதலில் அதைச் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற நிலை எற்பட்டே. அவர் ஊர் ஊராக அலைந்து நிரியும் வியாபாரப் பிரதிநிதிகளாக ஒருவரிடம் வேலைக்கமர்த்தார். பற்பொழுது, கோப்பு என்று ஆரம்பித்த அவர் கடைசியில் சிறிது வளையாக்கிகள் வயா எட்டி, விட்டார். அதற்குள் அவருடைய வயது மறு ஏறிவிட்டது.

அந்த ஏறு வகுஷத்தில் தான், பணத்தை எப்படி சேகரிப்படுத்துவது என்று கண்ணியை அவர் சுற்றிக் கொண்டார். இரண்டு வேலைச் சாப்பாட்டி ஒன்றைத் தவறத்துக் கொண்டால், டட்டல் செலவில் ஆறு அறு குறையும் என்று அவர் மனம் கவக்குப் போட்டது. டட்டல் குழக்கு இரண்டு குறைய் கொடுப்பதை விட, நாளாறு வுக்கு டட்டல் வராத்தாளோ வலவது சுகிரிமோ வாய் அவிக்கும் என் பதைக் கண்டு கொண்டார். வயிற் றைக் கட்டி, வாயைக் கட்டிப் பணம் சேர்ப்பது என்பார்களே அதைத்தான் அவர் ஒரு வருஷங்கள் செய்தார். முடிவு? சேமிப்பு ஆவிரம் ரூபவய எட்டியது.

அந்த ஆவிரம் ரூபவடன் அவர் சென்னைக்கு வரவும், நேரை லிட்டல் உலகத்தைவே தம் காலடியில் கொண்டு வர வேண்டும் என்று எண்ணிச் செயலில் இறங்கவும் சரியாக இருந்தது.

கோதண்டராமன் இரும்பில் தம் பணத்தை முடக்கினார். இரும்பு தங்க மாறியது. தங்கத்தின் மீது உயர்ந்தது தான் செல்வச் செல்வ, தூர் வரை மனமார வாழ்த்திக் கொண்டே, கோதண்டராமன் மனித ரத்தத்தின் குதியைக் கண்ட புனிதோவ வெறு பிடித்துப் பணத்தைத் தேடலானார். உடனடி விட அவர் பணத்தைத் தேடித் கொண்டி போவது நின்றது. பணம் அவரைத் தேடி வந்தது. (தொடரும்)

இதன் மூலம்

அம்மைக்குத் தகுபடி கவனி கண்டுபிடித்ததொலம்
அது. இதைக் கீழ்க்கண்டிரு நூல்கள் சக்கரவர்த்தினி
சுரதாபரண - இராமகாந்தியியல் உட்கடர் மருள்படி
தற்குக் காரியம் ஆயுட்படி - அவிவர வரலாறுதான்.
முதிர்வுபடாததுடன் சுவரிகைப்படைபடப் பாக்டர்
பாணிக்ரம். மருள்படாதுகூட. கவி நோட்டெர்.
இருக்காக அவருக்கு சாணி இரண்டரை மெட்ரம்
நூல்கள் சார்பாயம் அளித்ததோடு, அவர் யாழ்ப்பாண
முற்புறம் ஆங்கிலோ-மலக்குப் பதினாறாம் குடியம்
பெண்ணையம் தற்குள்.

[illegible][illegible][illegible]

சுற்றுலா துறை "தமிழகம்" குடியியலுக்கு கல்விக்காகவும் பல் தரவாகவும் தே. கருத்து வ. கட்டுப்பாடு

அடிதகீஸாக!

1879-ம் ஆண்டு ஜூன் துறா பதின்ஸ் பக்கலைக் கழகத்தில் ஒரு விந்நாணி பதாபன சேர்த்துக்கொள் செய்துகொண்டிருந்தார். வெளி மூடிந்து விட்டுக்குச் சென்று காப்பா. உட்காந்தான். எவ்வளவு துறாவிள் எவ்வளவு துறாவிள் தித்தித்தது. முதலில் அய்யாருக்கு ஏற்றுப் பரிசு தந்து. பின்னால் விளக்கியது. தித்திப்ப

பொறுங்கள்!

தரமுள்ள
துணிகள்
விலை

அதிகமென்று
நினைக்கிறீர்களா?

இல்லை. நீங்கள் வாங்குவது சூனின் டஸ்கர் துணிகளாய் இருந்தால்! இந்த சுக துணிகள் உங்களுக்குப் பிடிக்கும் உறுதியானவை, நீடித்து உபயோகப்பவை. அதி நேர்த்தியாய் தயாரிக்கப்பட்டவை விலையிலும் நயமானவை, இவை எல்லாம் மதுரை வில்லாஸின் பெரிய அளவு உற்பத்தி செலக்சியங்களால் சாத்தியமாகின்றன. சூரபகத்தில் எவ்வளவு கொள்ளுங்கள்—சூனின் டஸ்கர், நயமான விலையில் தரமுள்ள துணிகள்

ஹார்வி

சூனின் டஸ்கர்

பாப்ளின் • டிரிஸ் • காவசியாத

நயமான விலையில் தரமுள்ள
துணிகள்

மதுரை விலை கம்பெனி லிமிடெட்,
மதுரை

மாளேஜிங் ஏஜன்டுகள்:
எ. ஜி. எப். ஹார்வி லிமிடெட்

மதுரை விலை கம்பெனி லிமிடெட்

பாபஜி: பனித நினைவுகள்

மேலி சபரி ராஜன்

அன்பு நான் எந்தென்பது
தொடங்கிய போட்டி அபராத
தொடங்கிய போட்டி அபராத
தொடங்கிய போட்டி அபராத
தொடங்கிய போட்டி அபராத

☐ கொண்டலின் கொண்டலின்

1917ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் ஒரு நாள்.

ஓர் இளைஞர் காத்தியபுகையில் வந்தார். அவர் கட்டிக் கல்லை பார்த்தார். பப்பாய் அரங்கம் சௌவயில் தெரு காலம் இருந்தது. "நான் தங்கள் காரியதரிசியாக இருக்க விரும்புகிறேன்" என்றார். அவர் வேலிக்குத் தான் தகுதியானவர் என்பதற்குப் பாய்வுகள் தரப் பற்றிச் சில கட்டுரைகள் எழுதி காட்டினார். அவருடைய எழுத்து அழகாயிருந்தது. முகம் அந்த நினைவுகளைக் காட்டி மூன்று. பத்துப் பதினைந்து நிமிட நேரத்தான் இருவரும் பேசினார்கள். காத்தியபுகை, "சரி, நீர் எவ்வாறு இருக்கலாம்" என்றார்.

"எப்போது நான் வேலை தொடங்கலாம்?" என்றார் இளைஞர்.

"முதலாவது நீர் வேலைக்குத் தொடங்கி விட்டால்" என்றார் காத்தியபுகை.

இளைஞர் இதை எதிர்பார்த்தவையிலும், "காத்தியபுகை போய்விட்டால் சில நாட்களில் வந்துவிடுகிறேன்" என்றார்.

"வேண்டாம், வேலையில்லை, அதெல்லாம் பின்பு பார்த்துக் கொள்ளலாம்" என்றார் காத்தியபுகை.

அந்த இளைஞர்தான் மகாதேவ தேசாய். அன்பும் பண்பும் நிறைந்த அறிஞர். கடைசி மூச்சு இருக்கும்வரை காத்தியபுகைக்குத் கொண்டாற்றினார். நீங்காத நிழல் போல அவருடனேயே இருந்தார்.

ஒரு நாள் இருவரும் ரயிலில் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரே இடத்தில் எழுந்து வநின் வசுவர் காத்தியபுகை. இந்தக் கவனம் அவரிடம் சுற்று அவரையே மிகுதிதான் சேர்.

அன்பு வேலை மிகுதி. மகாதேவ தேசாய், எழுத்தினை கொண்டே வந்தார். தன்னைக் கட்டித் தான். மகாதேவ தேசாய் - மூன்றுக்கு மேலேயே அறிவிட்டது. ஒரு வழியாக வேலை முடிந்தது. சுற்றுக் கண்ணு மூடினார். வழக்கமாக அவர் போறது புலர்ந்ததே எழுத்துமிளையார். அனல் அன்று தாங்கிக் கொண்டு வந்தார். நல்ல தூக்கம். ஏறு, ஏறனர் மனக்கு எழித்தார். எழுத்து முடிவான பார்த்த போது. என்ன அதிசயம்! ரொட்டி, வெள்ளை, பால், தேநீர் முதலியவை யெல்லாம் கைக்கப்பட்டிருந்தார். தேசாய்க்கு விடப்பட்டு திகைப்பும் உண்டாயின. அவை எப்படி, அங்கு வந்தது!

காத்தியபுகை தேநீர் சரப்பிடுவதை நினைத்திப் பல ஆண்டுகள் ஆனது. ஆனால் தேசாய் ஒரு தேநீர் எவ்வாறு மிகுதியும் அறிவார். இது காத்தியபுகைக்குத் தெரியும். ஆகவே, காத்தியபுகை தம் காரியதரிசி எழுத்தினை அவருக்கு வேண்டியவையெல்லாம் தயாராக விடுகிற வேண்டியவையெல்லாம் அவர். இதற்காக, தானே வண்டியை விட்டு இருக்கிச் சென்று, மேலேறியில் உள்ள சிறு நுழைக்காங்குமரிடம் கொய்க்கிவிட்டு வந்தார். அவர்களுள் அப்படியே கொண்டு வந்தார்கள். காத்தியபுகை அந்த மூலக்காணவத்துவிட்டு, தேசாய் எழுத்திடுகப்பதில் காக்க காத்துக் கொண்டிருந்தார். என்ன அன்பு, என்ன பரிசு!

☐ உடல் கொணையும் சுத்தியத்தின் கொணையும்

காத்தியபுகை வழக்கறிஞராக இருந்த போது பொய் வழக்கை எடுத்துக் கொண்டிருந்தார். நம்மிடம் வரும் எழுத்தாக்கப் பத்திரம் உண்டான சிவாக்கிதா மதுவாக்கிதா கெட்டிற்று கொண்டார். திருப்பதி ஏம் பாட்டான் மட்டுமே அவற்றை ஏற்றுக்கொள்வார். இது யாழ்ப்பாணம் இருக்குத் தெரியும். சிவாக்கிதா அவருக்குப் பெரும் புகழும் உண்டாயின. "காத்தியபுகை அவர் சிவாக்கிதா மதுவாக்கிதா அவர் ஆனார். அதிசயம் கொஞ்சம் அண்டலார்" என்று எங்கோகும் கொண்டிக் கொண்டார்கள்.

அவருடைய நம்புதிற்பை ஒரு சீக்கிரம் எவ்வாறு திகைக்கொண்டிருந்திருந்தார், அவர் மேலும் வருவா சில. ஜோகனியைப் புகைக்கு அருகேயுள்ள ஓர் கண்ணாடி சேர்த்தவர். அவர்

இய்யாழ்து நடைபெறுகிறது

சென்னை 2008 :

மீளாசா • ஸ்ரீ கிருஷ்ண

மஹாகவி • ராம்

மற்றும் தென்னாடுங்கும்

கமால்
பிரதர்ஸ்

(மலர்நாள் 1000000)

கண் கண்ட தெய்வம்

கமால் K.V. மலர்நாள் 1000000

1000000

ELEGANT

கிழக்குநாள்
தொலை

கதை, வசனம், இடர்த்துடன் :

K.S. கோபாலகிருஷ்ணன்

செயல்பை அனுப்பியிருக்காதிருக்கவும் கூட்டத்துக்குப் போனார். இது விவரமாக இருந்தது. காத்தியாயன் அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டார்: "நீய் உமயம் தாம் குழந்தைதான் லீடம். அசட்டு சிவமாக நடந்து கொண்டிருக்கும். அங்கிருக்கும் கொடுத்த சொல்லையும் பொருள் நினைப்பதில்லை. இது காலம், உமம் வாய்க்கக் கொடுத்துவிட்டால் பெரிய அரங்காவிருந்தாலும் சரி, சிறிதுவரையிருந்தாலும் சரி ஒரு மறிப்புக் கொடுக்க வேண்டும்."

அழுக்குக் கைக்குட்டை

1943-ம் ஆண்டு.

காத்தியாயனும் கனகாள் பா அம்மைமும் ஆகாசன் மாணிக்கமும் சென்னை கைக்குட்டைக்குத்தார்கள். அப்போது கனகாள் பா அம்மை உடல் நலம் குறைவாகப் படுத்துப் படுக்கையாக விருந்தார். அழுக்குப் பேரன் படுத்துக் கைக்குட்டை - இப்போதும் இருக்கிறார்கள். அங்கிருந்து கைக்குட்டையின் ஒருத்தி, அவள் எட்டு அங்கு ஒன்பது இருக்கும். அவள் தம் மார்புமேல் பார்த்து விருப்பினால். பாட்டையும் அந்தப் பேருத்தியைப் பார்த்து ஆவனாவிருந்தார்.

சமீபத்திலாவின் அப்பாவுக்கு இது தெரிந்தது. ஒரு நாள் அவர் தம் மனை அழகுத்துக் கொண்டு அங்கு புறப்பட்டார். "கைக்குட்டையை எடுத்துக் கொண்டாள்" என்று கேட்டார் சமீபத்திலாவின் தாய். "ஆம், எடுத்துக் கொண்டேன்." என்றான் சமீபத்திலா.

மணி பத்து இருக்கும். அப்போதின் கைமையப் பிடித்துக் கொண்டே கைக்குட்டை பிடித்தான். வழியில் உறவினர் வீடு இருந்தது. அங்கு சென்று நேரம் தங்கியிருந்தார்கள். பின்பு இரண்டு மணிக்குச் சென்றனர்.

போனார்கள். அன்று சிறைப்பெருமை. காத்தியாயனுக்கு மென்சை தான். காலேயே சிறைக் காட்டார். ஏதாவது கொஞ்சு கொஞ்சு விருந்தாம் என்றுக் காட்டினார்.

பேருத்தியைப் பார்த்தார் அவர். மறிப்புகள் படைத்தார். அழுக்கு அவன் கைக்குட்டைக்குத்த கைக்குட்டைமையப் பார்த்ததும் அவருக்குள்வெளியே போவாயிற் றிட்டது. காலமும், அது அங்குக்காவிருந்தது. விட்டிருந்த பழம் பழப்போது துயரையாகத் தான் இருந்தது. வழியில் சிறு கிழங்கு அங்குக்காவிருந்தது. "அவசியம் பிறந்தால் உத்தமம் கைக்குட்டை" என்று காத்தியாயன் ஒரு கைக்குட்டை அவளுக்கு எழுதித் காட்டினார்.

சமீபத்திலா கைக்குட்டை பிடிக்கிறான். "மாட்டேன். அந்த நகத்துப் போட்டு விட்டால் என்னுடைய வேறு

கைக்குட்டை இப்போது கைக்குட்டைக்காக தான் என்ன கொடுக்கிறேன்?" என்றான்.

"தாம் ஒரு கைக்குட்டை கொடுக்கிறேன்" என்று எழுதினார் காத்தியாயன். அப்பாவுக்கு ஒரு கைக்குட்டை கொடுத்தார்.

சமீபத்திலா அழுக்குக் கைக்குட்டையை கைக்குட்டைப் போட்டுவிட்டான். பின்பு மார்புமேல் பார்த்துக் கொண்டார். அவருடைய பேசு மறித்தான். அப்போது தம் தந்தையின் கைக்குட்டைப் புறப்பட்டான்.

மறுநாள் காத்தியாயன் ஒரு நாள் கைக்குட்டையைக் கொண்டு போய் அவனிடம் கொடுத்தார்கள். அவன் பார்த்தான். அவருடைய கைக்குட்டையேதான் அது. அதில் ஒரு துண்டுக் கைக்குட்டை இருந்தது. அதன் ஏதோ எழுதிவிருந்தது. சமீபத்திலா படித்தான் பார்த்தான். "இப்போது உன் கைக்குட்டை என்னவது துயரையாக விருத்தி தது. பார்த்தாயா?" என்று எழுதி விருத்தி தது. காத்தியாயன் தம்மையிடமிருந்துவிருத்தார். சமீபத்திலாவின் மூலம் மறித்தது.

ஒருமுறை கனகாள் சமீபத்திலா ஒருவர் வீட்டில் விருத்தியாகத் தங்கியிருந்தார் மகாத்மா காத்தியாயன். சமீபத்திலா கைக்குட்டை அவருடைய மார்பில் பிளாத்தியை நடக்க விருத்தது. பிளாத்தியை கொடுத்தும்போது பிளாத்தியை விளக்கவில்லை. அப்போதுவென்று காத்தியாயன் வந்தான். பிளாத்தியைத் தயாராகவென்று விளக்கின் விளக்க சமீபத்திலாவின் தந்தை பிளாத்தியைக் கொடுத்தான். சமீபத்திலா கைக்குட்டை சமீபத்திலாவின் "விளக்கை அளித்துவிடுவான்" என்றான். அதுதான் சமீபத்திலா ஒருவாட்டையுக்கு உத்தரவிட்டார். இதற்கு கைக்குட்டைக் காத்தியாயன் பிளாத்தியை மூலம் பேசும் போது "தன் கைக்குட்டைக் கொடுத்தது உன்மேல் இருக்கின்றது என்று சொல்வது" என்று குறிப்பிட்டார். பிளாத்தியை மூலம் கொடுத்த கைக்குட்டை கைக்குட்டையாக இருந்தது. அப்போது அதுமேல் ஒரு கைக்குட்டை சமீபத்திலா கைக்குட்டைக்காவே. அப்போது அதுமேல் ஒரு கைக்குட்டை. சமீபத்திலா தான் விளக்கக் கொடுத்த கைக்குட்டை தன்மேல் போதுக்கொடுக்கவே போட்டார். காத்தியாயன் கொடுத்த கொண்டு கொண்டு போட்டார்.

ஆதாரம்: "மகாத்மா காத்தியாயன் கைக்குட்டையின் மூலம் காத்தியாயன் கைக்குட்டை" தகவல்: ச. சூர்தன்

மிகுந்த வலுவும்,
மிருதுவும் கொண்ட

ட்ரயான்ஸ் ரேயான் நூல்

உங்களுக்கு
நிறைந்த லாபத்தை
தருகிறது.

ட்ரயான்ஸ் நூல் அதிகப்படியான வலுவும்
சீரான தன்மையும் வாய்ந்தது. திசையம்
பூச்சியரிப்புக்கு ஆனாகாதது. சீராயம் தேய்ந்து
எளிது. தெய்வதும் எளிது. ஆகவே, சிறப்பான
வலுவும், நீண்டகால உபயோகமும் கொண்ட
துணிவகைகளை தெய்து, அவற்றை விளையில் விற்று
திருத்த அளவு லாபம் சம்பாதிக்கலாம். நீங்கள்,
மயில், தீலம், பொன், மஞ்சள், கிசெட்டிமற்றும் பச்சை
ஆகிய கெட்டிச்சாய நிறங்களிலும் கிடைக்கிறது.
75, 100, 120, 150 மற்றும் 300 டிரையர்கள்
உள்ளவற்றிலிருந்து உங்களுக்குத்
நேனவயானகாதத் தேர்ந்தெடுங்கள்.

கொண்ட மற்றும் ஆந்திர ராஜ்யங்களில் பிரத்தியேக வட்டத்திட்டுகள்
ரேயான் ட்ரேடர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்,
51, செம்பதூர் தெரு, கொழும்பு-1 போன்: 21641—தெலி: "CELYARN"
கிளைகள்: த.பெ.தெ. 233, கோலம். த.பெ.தெ. 151, மதுரை,
த.பெ.தெ. 1372, சென்னைத்தூர்

"பிரபல டாக்டரிஸ் பெண்ணுக்குப் பரிசுதன் குவித்து வருவதில் ஆச்சரியம் என்ன? பிரகாஷுக்கு வந்த பரிசுகளைக் காட்டிலும் இவளுக்குப் பன்மடங்கு அதிகமாக வந்திருக்கிறது. அதனால் நீங்கள் தாளுக்கு தான் பிரபலமாகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று தெரிகிறதே! டிராஸ்டியில் பரிசுப் பெருக்கெழும் பிரகாஷுக்கு வந்த பரிசுக் கனத்தென்பேயை வைத்து விடலாம் என்றிருக்கிறீர்கள்?" என்றான் சத்திதாஷத்தாடல் தேவகி.

"அப்போது இவளைப் டிராஸ்டி என்று கூப்பிடத் தீர்மானித்து விட்டார்களாம்!" என்றார் டாக்டர் புவனேசுவரன்.

"சம்பூர்ணம் என்று பெரிய டாக்டர் வைத்து பெயரளிக்கவே இல்லாக் கூப்பிட வேண்டும்? அதுதான் டிராஸ்டி என்று சருக்க மாகக் கூப்பிடலாம் என்று நினைக்கிறேன்" என்றான் தேவகி.

"என் குடி பெரிய டாக்டரை நினைத் தாலே எனக்கு உடல் பூரிகிறது தேவகி. அவர் எனக்குக் குரு மட்டுமல்ல, குல தெய்வமே அவர்தான். ஆனந்தத்துக்கு அவர் பெயர் குட்டும் பொழுது நம் இருவ ருக்கும் அவன் ஆனந்தத்தைக் கொடுத்தான் என்பதற்காக அந்தப் பெயரைக் குட்டினார். பிரகாஷு பிறந்தவுடன் இவன் நமக்கு மேலும் பிரகாசத்தை அளிக்க வேண்டும் என்று அந்தப் பெயரை வைத்தார். இக் குழந்தையின் நம் வாழ்க்கை டிராஸ்டித் தும் அண்டிய வேண்டும் என்று சம்பூர்ணம் என்று அவர் வாயால் கூப்பிட்டார். உண்மை யில் அவருக்கு நிகர் அவர்தான்!" என்று மனம் தேவிமீத்க் கொண்டு ஓர்ந்தது.

மகிசனின் முகத்தைப் பார்த்த டாக்டர் திருக்கிட்டார். தேவிமீத்க் முகம் வாடிக்க் வந்ததுப் போலிருந்தது.

"உம்! மனமனமென்று சாஸனங்களை அடுக்கிவிட்டுப் போங்கள். ஓய்வு எடுக்க வேண்டும்!" என்றான் தேவகி நிரிந்துப் பட்டார்.

டாக்டர் பதில் ஒன்றும் சொல்லக் குழந்தையோடு உதவி செய்தார்.

"அப்பா!" ஆனந்தம் மெதுவான செஞ் டம் குரலில் குழைவுடன் அழைத்தான்.

"என்னம்பா?" என்று யாருளையுடன் கேட்டு அவனைத் தடவிக் கொடுத்தார் ஓர்ந்தது.

"தங்களுக்குப் போகிறதாய் பரிசுப் பெருக்கன் கொடுத்தார்கள்" எனக்கு ஒருத்தருமே ஒன்றுடக் கொடுக்கவில்லையா அப்பா?" ஏன் கொடுக்கவில்லை? என உங்கள் நாநிரியோ மம்மி மாநிரியோ இவ்வை என்று கேட்கவில்லை. எனக்கு வந்த தென்று ஒரு சாமான்குட இல்வியா?" என்று ஏக்கத்துடன் கேட்டான் ஆனந்தம்.

டாக்டர் சிரித்தார்.

தேவகி வெறுப்புடன் ஆனந்தத்தைப் பார்த்தான். "இப்போதுங்கள். ஆனந்தம் வர மா அத்தாபியலா? தேவகியை ஆயிரம் கொடுங்கள் சொல்லம் இவன் எங்கேவாவது போட்டிக் காசுமென்றுக் கேளுங்கள்" என்று படபடவென்று மொழிந்த மகிசனின் கண்ணினுவேயை கண்டதுப் ஓர்ந்தது.

"தேவகியை ஒய்வு எடுத்துக் கொள். உனக்கு உடம்பில் கோளாறு இல்லை. குடையில் வந்துவிட்டது....." என்று மகிசனின்

கைக் கடித்து கொண்டார். பின்னர் மகிசன் பார்த்து, "ஆனந்தம்! நீ வளரிக் தாத்தா விட்டில் பிறந்தாயல்லவா? அம்மேயே உனக்கு வந்த பரிசுப் பெருக்கனை வைத்துவிட்டு உன்னை மட்டும்தான் கொண்டு வந்தான் மம்மி!" என்று சமாதானம் சொன்னார்.

ஆனந்தம் தாயின் முகத்தைப் பதத்துடன் பார்த்தான். அவளருகே வந்தான்.

"அம்மா, அம்மா! இவ்வை நீயே சொல்லியடி. நல்ல சொன்னாரு இருப்பீர்கள் அம்மா!" கண்களில் நீர் ததும்பக் சொன்ன வார்த்தைகள் தேவகியை நெழி வைக்க விட்டன. முகத்தைத் திருபிக் கொண்டான்.

"தேவகி! உன்னைப் பற்றித்தான் நான் மிகவும் விரும்புகிறேன். நீ உன்னை திருத்திக் கொள்ளாவிட்டால் எங்களை இழுத்துவிட நேரிடும்!" என்று சற்றுக் கடுமையாகக் சொல்லினார். இக் குழந்தைகளை அரைந்துக் கொண்டு மாடிக்குப் போய்விட்டார் ஓர்ந்தது.

தேவகி அவர்கள் போவதையே பார்த்துக் கொண்டு நினைவுக் கட்டி வந்திருந்தான். துக்கம் தொண்டையை அடைக்க வெகுநேரம் அழுது கொண்டிருந்தான்.

ஓர்ந்திருக்கக் கவயாண்டாதி நாநித்து வருஷத்துக்கெல்லாம் தேவகிக்கு உடல் நயம் குறைவாக் தொடங்கியது. அப்பொழுது தான் டாக்டர் ஓர்ந்தது மேலுறாடுகளுக்குப் போய், "ஸார்ஜி" எல்லாம் பால் கொடுத்து தாய்மாடு திறம்பேய் பதிது. தொழில் குடி பிடிக்கு நல்ல சமையல். அவருக்குக் குருவாக இருந்த தெரிய சாஜன் டாக்டர் மிகவும் மது ஆகியுடன் ஓர்ந்ததிலின் தர்சனம் போலானத் திறந்து வைத்தார்.

கூட்டம் திறைய வந்து கொண்டிருந்த சமயத்தில் தேவகியின் உடம்பில் உலகை வைக்க கொடுத்தது. வெரிடடாக்டர் சிகையித் தான் ஓர்ந்ததையைத் தெற்றியார். பஸ்டாக்டர் களின் ஆலோசனைகளைத் தேவகிக்காக தாடினார். தேவகிக்கு எதுமட்டிக்கி நோய் ஆரம்பம் என்று தீர்மானித்தார்கள்.

டாக்டர் ஓர்ந்தது இடிந்தே போய்விட்டார். அவரைத் தெற்றியவர் டாக்டர் மிகவும் அவரின் தான். சாஸிடு கையத்தில் தேவகியைச் சேர்க்கலும் அவரை. ஆரம் பத்தியேயே பார்த்து. வெகு கவனமாக சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டதால் தேவகி ஒரு வருஷத்திலேயே டிராஸ்டி குணமடைந்தான். மேலும் ஒரு வருடம் நம் பெற்றோர்களிடமிருந்து விட்டுப் டிராஸ்டி ஆரோக்கியத்துடனும் பது போலிடி. ஆரம் திறம்பி வந்தான்.

இவரென்று ஒரு தான் ஓர்ந்ததிலில்வாத சமயத்தின் தேவகியைப் பார்த்த வந்தார் டாக்டர் மிகவும்.

வறுமில் தட்டுமம்! தேவகிகாரனிடம் "அம்மா எங்கே இருக்கிறார்கள்?" என்று.

"மாடிமில் குழந்தையைத் தாங்கள் பண்ணுகிறார்கள்!" என்று அவன் சொல்லி முடிப்பதற்குள். "என்னை குழந்தையா?" என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டு விட்டார். பின்னர் தன் அறிவாளமையை வேலிக்காரன் அறிவாக் கூடாது என்று நினைத்து ஆரோ

மாரிஸ் கத்திரிசன் அவரைத் துடைக்க
ஆயும் ஒரு பக்கம் உத்த மாகத்து விவரத்தார்.
தேவமி தோட்டியின் தாய்தான் முதல்த
காலிய பார்த்துக் கொண்டு வீசும். கால
அவரை அந்நாமம் தரவில்லை மானது மூன்று
பாறுத்துக் கொண்டுள்ளது. உட்கார்
தெருத்து வீசும்.

"தேவமி!" அவருக்கெல்லாம் கமிட்டார்.
எதிர்மாரியை வாய்க்க தந்த டாக்டரைக்
கண்டதும் மூச்சைப் பிடித்து வீசும்
தேவமி. மறுபின்பும் அவரை எதிர்த்துத்
கொண்டு வாய்க்கிடுவான் மீளாந்து கத்தி
டாக்டர் அவருக்கின் கிழக்கு வாய்க்
கிழை. "டாக்டர்! உங்கள் காலியை
கொடுக்காதே நான் பார்த்துமே. என்னை
மீள்கிறாய் காத் கத்தும்" டீவமி" என்ருள்

"கத்திரிசன்! உன் காலியை என்ருது
கொண்டிருக்கிறாய்" டீவமி. அவ் கொத்து
கொத்து வாய்க்க கொடுக்காதே
ஒரு ஆயம் காலியைக்கின் கிழக்கு மீளாந்து

கத்த கொண்டு கத்தும்
கொண்டு கிழக்கு கொண்டு
கத்தும் டீவமி என்ரு நான்
கத்தாத நான் கிழக்கு.
கத்தாத நான் கிழக்கு.
கத்தாத நான் கிழக்கு.
கத்தாத நான் கிழக்கு.
கத்தாத நான் கிழக்கு.
கத்தாத நான் கிழக்கு.
கத்தாத நான் கிழக்கு.
கத்தாத நான் கிழக்கு.
கத்தாத நான் கிழக்கு.
கத்தாத நான் கிழக்கு.
கத்தாத நான் கிழக்கு.

தேவமி ஒரு காலம் தன்
கிழமை திரைத் திரைத்
காலிய பெருமன்.
"டாக்டர்! உங்கள் காலியை
கொடுக்காதே நான் பார்த்து
மீள்கிறாய் காத் கத்தும்

நவராத்திரி தீபாவளி
விசேஷகாலம் பட்டு ஜவுளி ரகங்களுக்கு
விஜயம் செல்வுங்கள்

காஞ்சீபுரம் லீவ்ஸ் ஹவுஸ்

(Authorised dealers of Government Silk Weaving Factory, Mysore)
பட்டு ஜவுளி விநியோகம்

5/28-29, W.E.A., கிராமலாக், புது சென்னை-5 போன்ட் 563981

**நாங்கள்
அளிக்கும்**

நான்கு

நன்மைகள்

telin-BM-161

உங்கள் செலிபரேஷன்களிலிருந்து பாங்க் ஆப் மதுரை
ஆபத்துகளை நீக்க உங்களுக்கு நன்மைகள்

கணக்கு திறப்பதற்கு
ரூ. 5 ரத்தே போதுமானது

நினைவிடும் நேரங்களில்
வந்து ததிறந்து 4% வட்டி

அவசரத்தேவைகளுக்கு வரத்திறந்து
ரூ. 5,000 வரை உங்களை சேமிப்பிலிருந்து

பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

செக்ஸ்கள் மூலம் பணவிரியோக வசதிகள்

பாங்க் ஆப் மதுரை லிட்

மதுரை

முதுகு திவாகரம்
நம்புதல்

1 K. 14 மகாமண்டிபம்
காஞ்சிபுரம்

கோபால் பல்பொடி

பல் வலி, பல் அரிசை, வாய்நாற்றம்
பல்வலி கிரத்தம் வடிதல், முதலிய
பல் விபாதிக்கான குணப்படுத்தி
பல்களுக்கு வெண்மையும்
பலத்தையும் தருகிறது.

முதுகு திவாகரம் :- எஸ்.பி. எஸ். தெய்யம் அன் கோ,
25, கிழக்கு பாலையத் தெரு, மதுரை.

உங்கள் குழந்தையை ஆரோக்கியமுடன்
குதுகலமாக வைத்திருக்க உறுதுணை

உட்வர்ட்ஸ்

குடல் வலி, புளிப்பு, உட்புரல், பருமனெய்யுப பதிகத்
கொள்கை ஆகியவற்றிலிருந்து உடனடி நிவாரணம்
தருவது உட்வர்ட்ஸ். எப்போதும் உட்வர்ட்ஸ் மிகவும்
வாட்டர் உங்கள் வசம் இருக்கட்டும்

100 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக
புதிதான நவயமாகிய
உட்வர்ட்ஸ்
பெருகிறது

இயங்கவு ஆகிரமடைபதே செந்தமிழ்
பொய் என்று உணராதவருத்தினும்.

"குட்டாசின் மயமி!" என்று ஆனந்தமும் பிரகாசமும் இரட்டை தாயனங்கள் போல ஒலித்துக் கொண்டு மாயுவிடுகிறது இறங்கி வந்து, தாயாசின் இரு பக்கங்களிலும் உட்கார்ந்தார்கள். பிரகாசம் தன் தாயைப் பார்த்தான். சகோதரையைப் பார்த்தான். "அம்மா! அக்கா ஹாஸ்டலில் சேரப் போகிறார்களா?" என்று கேட்டான்.

தேவமி திகைத்துப் போனாள். "என் சொன்னார்கள்?"

"அப்பா தான் சொன்னார். அக்காவிடம் வந்து நீ 'ஹாஸ்டலில் சேர்த்துவிடணும். அங்கே சமீபமாக விடுக்கணும்' என்றார். அக்கா இவ்வாறு என்னுடைய தனிவாஸ்குதற்குப் போக முடியாது. என்னை? ஹாஸ்டலில் சேர்த்துவிடு!" என்று பிழிந்தான்.

தேவமிக்கு மூச்சே தின்று விடுமபோல் இருந்தது. கணவரிடமிருந்து குழந்தைகளை வதைத்து என்ன சொட்டா?

ஆனந்தம், தாயின் முகமாயத்தக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவன். அழகுடை விழுவாக்க வெளிப்படத் தாயின் மார்பில் முகத்தைப் பதித்துக்கொண்டு கேள்வி அழுதான்.

"அம்மா, நான் இவ்விடத்தில் தாய் மண்ணில்கூட அம்மா! எவ்விடமே போய்விட்டே இருக்காதேயென்போ அம்மா! நான் நூறுதரம் 'யாரி!' சொல்பதும் அம்மா!" என்று விசம் பிக்கொண்டே இருந்தான். தேவமி ஆனந்தத்தை இழந்து அழைத்துக் கொண்டாள்.

சீரேயக்காலம் தன் விடு தேடி வந்த டாக்டர் விவத்தின் மனைவியைக் கண்டதும் மரியாதையுடன் தேவமி அந்தமடவனை நமஸ்காரம் செய்துவிட்டுக் குழந்தைகளை அழைக்கவிட்டாள்.

ஆதி கதிரைப் டாக்டரின் மனைவி. சிறிது வேளாகையுமாகப் பிழியாதே "அதிருக்கட்டும். இவ்வேளுக்குக் காசியில் ஈரத்திட்டுத் துத்திவிட்டார்கள். ஆனந்தத்தை எதிர்ப்பு போட்டியில் சேர்க்க வேண்டும். எங்கே சேர்த்தால் தேவமிய என்று கேட்டுக் கொண்டு இருந்தார். டாக்டர் கோண்டிவாஸில் சேர்க்கவாயோ என்றார். உண்மையாகவே அவளை போட்டியில் வைக்க சேர்க்கப் போகிறார்களா?" என்று அந்தமடவன் கேட்டான். தேவமி ஒரு நிமிஷம் அவர்நுதலில் போனாள்.

தனக்குத் தேவியாமல் இயங்கவு தாரம் வந்துவிட்டாரா கணவரின் என்று மனத்துக்குள் வெருண்டாள். தாயும் அவருக்குச் சேர்த்ததற்குக் காட்டிக் கொள்கவா போகிறது நினைத்தாள்.

"அவர்தான் போட்டியில் சேர்த்தால் குழந்தைக்கு நல்ல வழக்கங்கள் என்னும் வதும் என்று ஒரே பிழைப்புமாக இருக்கிறார்!" என்று ஒரு போடு போட்டாள்.

"அப்போது ஆனந்தத்தைப் பிரித்து உன்னும் இருக்க முடியுமா தேவமி? என்ன குழந்தைகளை விடுவதெனிடப் பிரகாசனை ஹாஸ்டலில் சேர்க்கவாயோ? உனக்கு மூன்று குழந்தைகளைக் கவனிக்க முடியாதென்று தானே இந்த ஏற்பாடு?" என்று விடாமல் கேட்டாள் விவத்தின் மனைவி.

"நான் இந்த விடுக்குக் குடியாக வந்தேன் 'புதுகூட' மனைவி ஒரு குழந்தைக்கு மேல் உள்ள வந்தேன். இவர்களை விடுவதில்லை' என்று வந்தேன். இவர்களை விடுவதில்லை!"

"அம்மா! அதற்கு என்ன வேலை?"

"என் மனைவியை இவர்களைப் பிரிப்பதில்லை. குழந்தைகள் தனிமையாக வந்தேன் கொண்டுபோன!"

தேவமிவின் மனைவிவிருந்த கணக்கங்கள் எல்லாமாகச் சேர்த்து அவன் மனைவியைக் குழப்பின. என்ன சொல்வீரோம் என்று தெரியாமலே, "ஹேயோ! பிரகாசம் என் குழந்தை! அவனை எப்படி அங்கு விட்டிருப்பான்?" என்று உலகிவிட்டாள்.

டாக்டரின் மனைவி சிறிதும் சினைக்காமல், "கொண்டிவாஸில் ஆனந்தம் யார் பெற்ற குழந்தை?" என்று கேட்டாள்.

தேவமி சிலநேரம் நினைப்பாள். "அம்மா! ஆனந்தம் என் குழந்தை என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இவ்வாறு இவ்வாறு. அவன் மன வளர்ப்புக் குழந்தை. அதனை ஆகிரமத்திவிட்டுக் கொண்டு வந்தோம் அம்மா!" என்று பதிலளித்தாள்.

"தேவமி! ஆனந்தம் என் குழந்தை இவ்வாறு, சரிதான். எப்போது உனக்குப் பிழைக்க விடவோ உன் இஷ்டப்படியே செய்து விடலாம். கொண்டிவாஸில், ஹாஸ்டல் என்று போட்டியில் சேர்த்தால் வளம்பட்டது சொல்கிறாய், கண்டிவாஸைக் குடியாக ஏன் அங்கே? சொல்லிக்க வேண்டும்? பேசாமல் அவளை மீண்டும் அநாதை ஆகிரமத்துக்கே அனுப்பி விடுவோம்!" என்று குத்தலாகச் சொன்னார் மனைவி.

"அம்மா! என்னைக் கொல்லாதீர்கள். எனக்கு என்று குழந்தைகள் பிறந்த பிறகு யார் பெற்றவோ, நம் குழந்தைகளுக்குச் சரியாக இருக்கிறதே என்று இரண்டு என்னை வந்து விட்டதென்னவோ காலத்தால். ஆனால் அவை அநாதை ஆகிரமத்தில் சேர்க்க அனுமதிக்கவே மாட்டேன்" என்று சொல்லி அழுதாள் தேவமி.

மிகவும் விவரம் விட்டுவிட்டுத் திரும்பிய பொழுது அங்கே தம் கணவருடன் ஸ்ரீத்தியும் உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டான். நடத்தையைத் தெரிவிப்பதன் விவரித்தான்.

ஸ்ரீத்தி தலையில் வைபவ வைத்துக் கொண்டு அப்படியே உட்கார்ந்து விட்டார். திடீரென்று பெரிய டாக்டர் தன்விஞர், "ஸ்ரீத்தி! இதற்கு ஒரு வழிவகை எனக்குப் படுகிறது. அதுதான் அந்நிலை வைத்தியம். அது இந்தக் கோவில் தன் பணம் கொடுக்கும்!" என்று கூறினர் சந்தோஷத்தோடு.

இந்த டாக்டர் கனாமகர் சிறிது தேரம் எதையோ சர்க்கரை செய்தார்கள்.

ஸ்ரீத்தி சிறிது தென்புடனும் உயிர்க்கை புடனும் இறையிடறும் சொல்லிக் கொண்டு விளம்பினார்.

"நான் சாயங்காலம் இங்கு வந்தேன்!" என்று சொல்லி விடைகொடுத்ததுப்போது டாக்டர் விலம்பம்.

இவ்வாறு சாயங்காலம் ஸ்ரீத்தி வந்ததைத் துக்கு விவரமாக, சிகிச்சை எடுத்து வைத்தார். நேரமாகத் தேவகியின் அறங்குச் சென்றார்.

"தேவகி! நான் சாயங்காலம் ஸ்ரீத்திக்கு நோய்விடுவது விட்டுக் கொடுத்து வரமாட்டேன். நான் கொடைக்காளையில் மெதுசுக் கால்கள் பிரயம் நடக்கிறது. வருத்தத்துக்கு உறுத்தி நன்றி நான் குடிகளாக இருக்கிறேன். உன் உடம்பை அப்படிச் சொன்னோடு குழந்தைகளைப் பார்த்துக் கொள்!" என்று சொல்லி விட்டுக் கூடக் குழந்தைகள் கண்ணதத்தை நடவிக் கொஞ்சினார்.

தேவகியின் சந்தோஷம் தாக்கவிலும். ஸ்ரீத்தி பழையபடி தன்விடம் சந்தோஷமாகப் பேசுகிறார் என்று புர்த்துப் போனார்.

"அப்படியே ஆனந்தத்தின் அப்பிஷன் விஷயமாக விரைத்துக் கொண்டும் வரகாம் என்று இடக்கிறேன்!" என்று தேவகியை மூக்கைப் பார்த்தார்.

தேவகியின் மூகம் கறுத்துச் சிறுத்தது. தேவகியினால் கண்டிப்பை மூக்கை கொண்டு பெருமூக்க விட்டான். "அப்பிஷனுக்கு இப்போழுது என்ன அளவாய்? அவன் விட்டு விட்டு இருக்கமுடியும் என்றுதோன்றவில்லை!" என்று மெதுவாகச் சொல்லினார் தேவகி.

"அவர்களுக்கு சம்பந்தமில்லாத அநாதையை விட்டு விட்டு உங்களுக்கும் குழியானது என்று நீ சொல்வதை நம்பச் சொல்கிறேன்? நேற்று டாக்டர் விட்டால் அம்மாதேட்டார்கள். "ஆனந்தம் உன் பெண்ணிலேயா?" என்று அவன் உன் பெண் இல்லை என்று எப்போது வாய்விட்டுச் சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டாலோ, அப்போதே உங்களுக்கும் அங்குக்கும் தொடர்பு விட்டுப் போய்விட்ட மாதிரி தான். ஆனந்தத்துக்கு இந்த விஷயம் தெரிந்து அதன் பிழை உன்னை உடைத்துப் போவதற்குள் நானே ஒரு வழியைச் செய்து விடுகிறேன்!" என்று சொல்லிக் கொப்பிட்டு, தேவகியின் தலையைத் துடித்தது.

நீர்வாரி வரும்பாணதாய் பிரகாஷாக்குப் பல்லு ஒரு மணி வரைதான் பள்ளி. காள் போய்ப் பிரகாஷாவுக்கு அறங்குக் கொண்டு வந்தது விட்டது. பிரகாஷா வந்து எப்பிரிவிட்டுத் தாயின் அருகில் படுத்துக் கொண்டான்.

அழகம் போக மூன்றரை மணிக்கு ஆனந்தத்தின் அறங்குக்கு, காலை அனுப்பிவிட்டுக் காத்திருந்தான் தேவகி.

பள்ளிக்குச் சென்ற காள் ஆனந்தம் இன்னமும் திரும்பி வந்தது.

"குழந்தை யார் காலைவரைய விட்டுக்குப் போய் விட்டாள்? பள்ளிக்கூடத்தில் சொல்லுகிறீர்! இல்லாமல் வரவில்லை?" என்று மூன்றரை மணிக்குக் கேட்டான்.

தேவகி திரும்பிவிட்டான். "என்னது? யார் காலைவரைய போனாள்? அந்த வழக்கமே ஆனந்தத்துக்குக் கொடாகிறீர்! எத்தனை மணிவாணதும் நம் காலத்தாக அவன் காத்திருப்பானோ தவிர இன்னொருவர் காரில் ஏறமாட்டானோ?" என்று கூறித் தலையிடுவான்.

சாத்திரி ஒன்றை மணி வரை ஒரு தகவலும் கொடக்கவில்லை. குழந்தையும் வீடு வந்து போகவில்லை.

தேவகியின் புலம்பல் தியைத்துக்கு தியையும் அறிமையாகக் கொண்டு வந்தது. குழந்தை யார் பொருக்க மாட்டானே என்று ஒருதாம் புலம்பினான். குழந்தை தன்னைவிட்டு இடக்க மாட்டானே என்று அறந்தான். இரவு முழுதும் தூக்கம் இல்லாமல் கழித்தது.

மறுதான் காலை பெரிய டாக்டரின் மனவி வந்தான். "அம்மா! என் ஆனந்தம் வரவில்லை?" என்று கதறினார் தேவகி.

"எம்மா, உட்காருத்துக் கொள்ளாதே, தேவகி! ஆனந்தம் வராதது கூட நடவதுதான். உட்காரு உன் விஷயத்தில் நல்லது பண்ணி இருக்கிறார் என்று நினைத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான்!" என்று மிகவும் விவரம் சொல்லி மூடியவதற்குள் தேவகி காளிமாதிரி ஆனார்.

இரு கண்டிப்பையும் பரவரமாக உருட்டி விழுத்துக் கொண்டு கொரமானதொரு சந்தம் தொண்டையிலிருந்து வர அப்படியே மயக்கமாக விழுந்து விட்டான்.

இவற்றை அங்கே தன் பூரண அருவியும் அன்னி விக்கொண்டிருக்கும் கொடைக்காளன் வீடு சர்க்கரை விட டாக்டர் ஸ்ரீத்தி ஒரு சிறிதும் பெருங்கி உட்கார்ந்திருந்தார். அருகில் ஆனந்தம் பறிகொடுத்தவன் மாதிரி உட்கார்ந்திருந்தான்.

டாக்டர் விவரம் ஸ்ரீத்தியும் சேர்த்து செய்த வேராகிதான் இது. ஆனந்தத்தையும் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து நேராகக் கொடைக்காளனுக்கு ஸ்ரீத்தி கூப்பிட்டுக் கொண்டு வந்து விடவேண்டியது. அவனாகக் காலையம் தேவகி தலையாள். அதில் பழைய பாசம் பிழைக் கரக்கும். குழிப் பிழை அமைதிபாசிக் கரியாகப் போய்விடுமென்பது அப்பிபடை கருத்து.

கொடைக்காளனுக்குத் தன்னைக் கூடத்திச் செல்லக்கூடப் போல் அமைத்துக் கொண்டு வந்ததைக் கண்டு ஆனந்தம் நிரைத்துப் போனது மட்டுமல்ல. எங்கிலும் போய்க் கொண்டிருந்தான். கொடைக்காளனில் ஒரு இடத்தையும் அவன் சந்தோஷமாகப் பாரக் கனோ சர்க்கரியா இல்லை.

அப்படியும் பெண்ணும் டாக்டர் தன் இடத்துக்கு விடுகிற வந்தான். அங்கு ஸ்ரீத்திக்கு ஒரு தந்தி வந்தது. "தேவகி அப்படியும்

நவராத்திரி விசேஷ விற்பனை!

பட்டுச் சேனைகள் சோளி பீஸ்கள்

மங்கள புதிய தீபாவளி கள்கள்
மற்றும் நூல் சேலைகள்
இதர ஜவுளி ரகங்களுக்கும் கிடைக்கும்

நல்லி

டெக்ஸ்டைல்ஸ்

போன் :
442567

பாண்டி பஜார்

தி.நகர் - சென்னை-17

எக்ஸிமா சொறி

உங்கள் எகுமத்திம் உமாரி & கோடி
மேய்லிஸ் துலாசமிகளும் படிப்புகளும்
உள்ளன, கிருமிகள் அமைகளிம் படிபுரத்
திருத்து, தாங்குமடிவாக அரிப்படி,
பொடிப்பு, மேய்லிப்படிபுரவும் படிபுர்தல்
சரிதம், வரிசெய், படிபுர்தல், படிபுர்தல்
காலிம் அரிப்பு மூகலிவ சார்புதல்
உள்ளும்குழலிம், மல. சார்புதல் சிபி
சைகல் துலாசமிகளான துலாசமிக்
கூம், மிவெலிம், அதன் ஒவாள் சார்புதல்
கூழ்க்குழலிம் சார்புதல் கிருமிகள் அழிவ
திம்மை, மிவெலிம் சார்புதல் கிருமிகள்
இந்த மூலத்து திசிலோடர்ம் (Nixoderm)
துரிதமான திசிலோடர்ம் கிருமிகள் கொடி
லிடுகி, மல. பார்ப்பும் உவகன் எழுமத்தல்
மிருதுவாகவும், பார்ப்பும் பார்ப்பும், மல.
மலகல்யம் திருக்கச் செவ்வித, தும்பே
உவகன் கெயிலோடர்ம் திசிலோடர்ம்
(Nixoderm) மலகல்யங்கள், எகும உபாந்த
களிள் மூகலிவமான் கிருமிகள்
திசிலோடர்ம் திசிலோடர்ம் அழிக்குமென்ற
புரான தும்பிக்கையுடன் கால்குங்கள்.

*

சுத்தமான தேன்!

நாளுக்கு நாறு சுத்தமான குடகுத்
தேன், 450 கிராம், 225 கிராம்
பாட்டில்களில் கிடைக்கும், சர்க்கா
ரால் ஆங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆக்மரர்க்
ஒத்திரையுடன் ஸ்டெர்லைசர் கம்
பெனிபரபல பாக்கெட் செய்யப்பட்டது.

ஸ்டெர்லைசர் கம்பெனி லிமிடெட்
153, மவுண்ட் ரோடு, மதுரை-2.

சென்னை-17

பணம் சேமிக்க வழிகள் பல உண்டு!

உஷாவின் விசேஷ சலுகைத் திட்டம் அவற்றுள் ஒன்று!

கோடை தீர்ந்து விட்டது. ஆனால் ராங்கள், வரும் கோடை வரப்பற்றி இப்பொழுதே சிந்திக்க ஆரம்பித்து விட்டேன். நீங்களும் அப்படித்தானே! எங்கள் விசேஷ சலுகைத் தளமானத் திட்டத்தின் மூலம் பலனடைந்து, பணத்தை மிச்சப்படுத்தி சேமிப்புகள்

தேர்ந்தெடுக்க உலா ஃபேன் ரகங்கள் பல—விவகாரில் கூடுதல் எதுவும் இல்லை—மேலும் கலப்படம் தவிரைகள்.

இச் சலுகைத் திட்டம் செப்டம்பர் 1-ம் தேதி முதல் ஆரம்பமாகிறது—முள்ளதாக வந்து வாங்குபவருக்கு தவிரைத் தொகையும் மிகக் குறைவு.

இத்திட்டத்தின் மீதும் அதிக விதப்பிரயோகம் செய்யுமா?

ஆம்

—தர நிழலேகப்படது. தரவேகக்கு பாதிரிமாவது!

உடனே புறப்படு. விசுவம்!" உடனேயே
காவரத் தயார் செய்வுச் சொல்லி ஆளத்தத்
தான் சென்னைக்குப் புறப்பட்டார் மூர்த்தி.
சென்னைலும் விடே குவிய நீர்வயாக
இருந்தது. பிரகாஷ் வாசனியே நீர்வயன்
ஆவத்தத்தைத் பார்த்ததும், "அக்கா!"
என்று கட்டிக் கொண்டார். இரண்டு நாள்
19ம்மையத் தாங்க முடியாமல் திடீர்க்கையத்
தொட்டுத் தொட்டுப் பார்த்தார்.
"அக்கா! மம்பிக்கு ஸ்கூல், டாக்டர்
ஸ்கியாகக் குத்துகிறார். மேலே அழுதுக்கி-
யிருக்கு! நாலும் தி இல்லாம சாப்பிடவே
இல்லை!" என்று மறுபி ரொழிந்தார்.

மூர்த்தி பஸ்த பஸ்தக்ளும் உயர்வத்துடன்
தேவவி படுத்திருந்த அழைக்குள் சென்றார்.
மேலிய டாக்டரும் அவர் மகிஷியும்
அங்கு இருந்தார்கள்.

தேவவி மிழித்த நாழாய் படுத்துக்
கொண்டிருந்தார். மூர்த்தி கோணாகப்
பொய் அவள் நாயத் துடிக்கப் பார்த்துக்
கண்டதைத் தொட்டார்.

தன் மகையை உயிரோ தொடுவதை
உணர்ந்த தேவவி அப்படியே எழுந்து
படுக்கையில் உட்கார்த்தான், கயல் தெருக்
க் கண்ணி ராழி கண்டதா உழுட்டிருந்தல்.
"எனக்கும் எவ்வைத் தொட வேண்டாம்"
என்று கத்தினார்.

"என் ஆவந்தி எய்க" என் குழந்தை
எய்க கொண்டு வராதே. உயர்வாய்!
ஆவந்தி! என் மேலே கொடியா ராஜாத்தி!
எவ்வை விட்டுவிட்டு எவ்வை கொண்டுவிட்டு
எவ்வை அழுதாய், மேலாய் உட்கட வேண்டி
ஒரே விடைய, மூர்த்திக்கு இந்தக் கொடுமை
எவ்வை உட்கட கண்டிருந்தல்.

டாக்டர் சிகலம் ஒரு இயற்கைகூட
கொடுத்தவருடன் ஆவந்தி தித்திமரயில் மூர்த்தி
லும் தேவவி.

மூர்த்தியின் அருகே வந்த எரிசலம் அவர்
தொண்டியை ஆதரவுடன் பார்த்தார்.
"மூர்த்தி! இதங்களுக்கு அறிச்சி வைத்தியம்
மேலே தீர்த்ததோம். அவன் நமக்கு
அறிச்சிவை உண்டாகக் கிட்கிட்கிட. அவன்
மகன் ஒரே குழப்பமாகக் குழப்பிவிட்டான்.
நீ உயர், நான் உயர் எவ்வை தெரிந்து கொள்ள
முடியாத மேலே தீர்த்து வந்தவன் டாக்டர்.
கூசனிகலில் திடீரில் இருக்கிறார்" என்று.
அவர் மகிஷி குவிக்கு தலை திரிவாரம்
கண்ணர் வழிய நின்று கொண்டிருந்தார்.
வாஸ்பிட்டு அழுதார் மூர்த்தி.

"எதிரியத்தக் கண்டிடாதே. மூர்த்தி!
நாம் இவ்வை முறையிற் சென்று அவனைக்
குணமாடிகச் சொப்பிவாம். உடனே இவ்வை
விட்டாலும் தானைடையில் சேரவிடிறோம்!"
என்று தெறுறியார் மேலிய டாக்டர்.

"கடவுளே! நானே, தேவவியோ எவ்வை
பாவம் சொத்திருந்தாலும் அங்குமே இந்தச்
பச்சிளம் குழந்தைகளிடம் வயரம் வைக்
காதே. இக்குழந்தைகளுக்குத் தரவிய் அர
வியைவைக் கொடு. இந்த விட்டிலில் அமைதி
யுள் ஆனந்தமும் திவாக் செயி" என்று
கெக்குகல் பிரார்த்தித்தார் மூர்த்தி.
குழந்தைகளும் தந்தையின் முகத்தைப்பே
யாந்ததுக் கொண்டு அம்மைய குணமாக வேண்
டும் என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

பஞ்சாபிரதம்

ஒரு மணி தாராளமாக வந்தபடியால்.
கோவையின் துரையாளன் அ. இ. ரோட்
டார் வசதிவி பந்தங்களை அடைந்தார். திரு
முத்துராமியியில் தொடங்கி வளக்க இயல்
வியல். எத்தன் மைதாவு நுழைவையிடுதல்
அவர் திரும்பிவிட வேண்டியதாகிறது.

பிராகட்டும்! இந்தப் பந்தங்களில் எவ்வை
ருக்கும் முன்பதாக வெளிப்பே வந்துவிட்ட
பெருமையை அமைச்சர் கலாமாகத் தட்டிக்
கொண்டு விட்டாரல்லவா?

ஃ ஃ ஃ
வளக்கலில் தமக்கு அவிக்கப்பட்ட ஒரு
விருந்தில் பிரகம் போது, மதவிச் பிரதம்
பிரதம், "இதிராவில் பட்டிவி திவ்வை
மில் உருவது பிரகம் கொடியை திவ்வைவை
அடைந்ததுடன் வியல்" என்று. "செய்தி

என்" விருந்துக்கு வந்தவர் பட்டிவி
எவ்வை கட்டி அங்குமாய் பட்டிவி இருக்கிறார்!
என்று கேட்டிருந் திருக்கின்ற உபவாயி!

ஃ ஃ ஃ
"மதிய உணவு நிதிக்குப் பணம் திரட்ட,
நிராம! பணவிக் கட்டியால் உணவுப் பெட்டி
கிள வளக்கலாம்!"

—செய்தி உயர் அவராகார்
"வயிற்றுக்கு உணவு ஒரு இந்தப் பெட்டிகள்
உபயோகமாகும் என்பதையதால் மறப்பே.
உணவுப் பெட்டிகள்" என்று பெயர் வைத்
திருப்பாராகினார்" என்று விவாதிருந் ஒரு
நிதியுயர்.

ஃ ஃ ஃ
காதி கர்வகலாரகில் மாணவர்கள்,
உயிருக்குத் தனித்துக் கொண்டிருந்த ஆயிரம்
காலந்தடைகளை வெளைத்தினின்று கார்பாற்றி
நிற்கார். செய்தி

"காதிவில் உயிர் எவ்வை முன்னியத்தனை
இப்படித் தருக்கலாமா?" என்று கண்ணர்
எதிருகிட்டு ஒரு நிராய்!

ஃ ஃ ஃ
"பந்த் பிரகம் தினர்ச்சிகளிலும் விவத்
கலம்" பெருக்க முடியாது" — கேரவ கலர்வார்.

இது தெரிந்தும், அறிக்கைப் பந்த் பிரகம்
தினர்ச்சிகளைச் சிலர் ஏன் விவாதிக்கவேண்டும்?

ஃ ஃ ஃ
மாணவர்கள் கொள்கைக்கு இணங்க,
செய்தித் திரைப்படங்களில் இத்திப் படங்கள்
காட்டுவாய், உரிமையாளர்கள், திறத்தியன்
எவ்வை செய்தி

பிறர் உலவியலில் தானாகவே நிதும்
திவ்வியிருந்த படங்களுக்கு மாணவர்கள்
பொரித்த ஒரு துண் சாக்குப் போக்காகவே
அமைத்திருக்கும்! — கேசக்கி

எத்திம், ஓர் இடமக் தேவையாம்
இருத்திப் பார்க்க வேண்டும் என்ற
ஆன் அதன வயதான தாயாருக்கு.

ஒரே மகளுக்குத் திருமணம் செய்து
என்க வேண்டும் என்று எத்தத் தாய்க்குத்
தான் விருப்பம் இருக்காது?

கனகலிங்கத்தின் விட்டுக்குத் தென்னை
என் சித்திர ஆராவின் விட்டுத் தடுக்கத் திடீ
தின்ற தான் ஆராவின் தாய்க் கையினை
அவர்க் கையிற் பார்த்து அமர்ந்து கொண்டது.
ஒரு விண்ணவாக் தன் மடியில் மகத்துக்
கொண்ட தனது தாய் கையினால் கொண்டு
காக்க மிட்டுக் கொண்டிருக்க ஒரு மயலை.
என்பதை அவள் மூம் விண்ணவ தனித்தியை
எனக்கித் தெரிவிப்பது எழுந்தான்.

சித்திர ஆராவின் மகள் செந்திரவக்னி!
அந்தப் பெண்ணைக் கை கயிதா ஆராவின்
மாமா கையினால் தான் மடித்துக் கொண்டிருக்க
பொது. "புராவின் மகன் மகன்" இத்த
பெண் துணைகொண்ட ஒரு பெண்ணைக் கையி
லில் கைகொண்டு கொண்டிருக்கின்றான். சித்திர
மாமா கையினால் கொண்டு வருவான். சித்திர
மாமா இத்த இத்த செந்திரவத்தின் என்
கையினை கையிற் திடீ மடம் எழுதுவது
புராவின் மகன் மகன் தாய்க்கு என்ருக் கொண்ட
பெண்!

அக்க செந்திரவக்னி இத்த செந்திர
வக்னியை இத்திரவக்னி!

அதனைக் கொண்டது - இத்த, அதனைக்
கையிற் இத்திரவக்னி, என்னு இத்திரவக்னி
கொண்டு சித்திரவத்தின் திடீ மடம் கொண்டது
அருந்துவது....

"செந்திரவக்னியை...!" என்றான்.

"ஆராவின்... கையினால் என்னுத் தான்
எழுந்த சித்திரவக்னி... கையினால் சித்திரவக்
னியைத் தான் கையிற் கையிற் கையினால்
கையினால்...!" - என் செந்திரவக்னி
கையினால் கையினால் செந்திரவக்னி.

"செந்திரவக்னியை! அந்த என்ருக்
அம்மன்...!"

"அம்மன் கையினால் கையினால்...
கையினால் கையினால் தான்... அம்மன்.
அம்மன் கையினால்... கையினால் கையினால்...
கையினால் 'அம்மன் கையினால் தான்' என்று
அத்திம்.

அம்மன் கையினால் ஒரு தாய்க்கையிற் கை
கையினால் கொண்டு தெரிவிப்பது கொண்டிருக்க
தென்.

"அம்மன் கையினால் பத்தி கொண்டு
கையினால் கொண்டது...!"

• **අනුමාන**

[illegible]

“செனத்தரம்! எவர்களுக்கிட தந்த
நிலைவாங்கிற்று. இவ் பூராவின் வளம்புகட
அத்தனை நூறாக இனிதான். ஒரு சேட்ட
யின் பட்டினம் எவ்வளவு கடினமாக வளங்க
பெறுவான். ஆனால் எங்கள் பட்டினம்
அவன் நூற்றிலின் பட்டினம்போல் என்
வளத்தரத்தின் மிகத்து வளமாக கற்புக
வல்லின் அவன் எதற்குந் ஆனாகத்தம்...
பார்க்கப் பெறாது வந்த அவன்சைதன்
காரணப்போல் எவ்வளவு தான் ஒரு குழி
லாக மாற்றத்தாற்போல்...”

[illegible]

1977-இல் திருச்சி மாவட்டம் கருங்குங்குளம் கிராமத்திலிருந்து இத்தகைய கட்டிடத்திற்குப் பணி ஆரம்பமாகியது. இது கட்டிடப்பணியை மேற்கொண்டிருக்கும் கட்டிடக்கலைஞர் வண்ணாசாமிசுவாமி அய்யங்கார் அவர்களின் கருங்குங்குளம் கட்டிடத்திற்குப் பணி ஆரம்பமாகியது.

ஆறுநாள் இத்த மொத்தப்பணியிலும் அரசு
என்றதென்ப - எதொன்றும் கிடைக்கவில்லை -
என்பது வலியுறுத்திவிட்டது. பெரும் இழப்பது.
எனக் கூறமுடியும். உடனாகத்தான் மொத்தப்
பெற்றிற்றுப் போய்திடுமே, இந்த நிலையுக்கு
மாத்திரம் உடனாகத்தான்.

மதுரைநகரத்திலிருந்து அய்யங்குடி வரையில் தரமான
மதுரைநகரத்திலிருந்து - மதுரைநகரத்திலிருந்து - அய்யங்குடி
வரையில் அக்கரகத் தொண்டுகளால் பித்த
நிலக்கெட்டி முன் !

11. பின்வரும் எழுத்துக்களைப் படித்துக் கொண்டு, அவற்றின் பொருள் என்ன என்பதைத் தயக்கமின்றி எழுதினால், உங்களுக்குப் பதில் கொடுக்கப்படும்.

[illegible]

எனக்கு ஜோஷிப் சின்ன வயதுதான்.
பத்துப் பிள்ளைத் குஞ்சும் அப்போது.
பிச்சாரி ஓர் ஒலியாக - உனக்கு அழகு
தூசுடைய பருமனாக - சிறந்தது. உன்
சில சின்ன சுவைகளும் நம்பு வதற்கு
ஓர் ஒலியாக - உன் பிச்சாரி உன்

என் உணர்த்திய உணர்வுதான் என்
வனோ, உத்தப் பாஸப் பதுவத்தினையே
மதரவாக்கியை உணர்வதற்குத் தான் அந்த
மூட்டிய மனவியை - தான் மார்த்தப்போது
தெரிவதற்குத் திரிவதற்கே உணர்வதன்.

என்னுள் இந்தப் பரிசுத்தமாக அழகுபட
யா.ஓ ஒய்யர்த் திறந் தாக்கிலிட்டுப் பத அந்தத்
குடாத்திலிடுங் மாசு த் து அழகுதானே
என்னுளே?

என்றை எத்தனை பேர் போய் போயிருங்கள், 17
தங்கள் ஒவ்வொரு உங்களை உணர்ந்தது
என்பது 17 என்று அப்போதெல்லாம் பதி
னாறுக்கு முடியாமல் தினாதிருக்கும் நான்.
இப்போதுதான் என்மட்டுமான். இந்த அந்த
செய்தியைப்பற்றி பதிலளிக்கும் இந்த நேர
யில் உணர்வின் மூலமாகத்தான்.

செவ்வகங்கடம் வெளியூரிலிருந்து இருபது மீட்டர். எழை - அரை மைலுக்குள் - மணித்த ஐந்துடன் வரவேற்று, அதன் திருநெல்லை வரலாறுகள் புகழ்ந்தார்.

இதனோன்று என் கெடுக்கிறப் பற்றிக்
கொண்ட அயரது கண்கள் கலங்கின, யனக்
கொன்றும் புரிவதில்லை.

“தாயே! உன் கருணைமீதும், உன் அன்புமீதும் நான் நம்பிக்கை வைக்கிறேன். உன் கருணைமீதும், உன் அன்புமீதும் நான் நம்பிக்கை வைக்கிறேன்.”

++எனக்கு எங்களுக்கு - இந்த மடம்
உள்ளே இருக்கிறார்கள்? ++

1980-ல் மாண்புமிகு இயல்புப் பேரகரணர்
ஜான் லாக் ரூய்லேஸ், "எதற்கு மத்திய
தேவநாமிசுதாயம் எழுதித் தருகிறேன், ஈஸ்"
என்பதில்,

19. குரகங்களிலும் 4-5 கோட்டோடாகவும்
இருக்க. தமிழர் அங்கம் எங்கடி நீ படம் எழுது
காது 2¹¹) எங்கு எழுவதில் மாண்டுநீ கேட்க
வும். கொஞ்சம் விதிவிலகித்தான் விட்டோம்
44 45 46

1. காமம், தம்பி! உனக்குத்தான் அந்த
விஷயம் பற்றி தயிலாத்த தெரிவிப்பேன்! உனது
தம்பி என்னைவுக்குமாம் கண்டிப்பாக (குறி)
கொள்ளுவார் (உனது) அந்த என்னைவுக்குமாம்

தனார் இ.பி. இளம் குலம் தெரியாத இராமேசுவரம் கட்டிவிடுவதா? என்றுதான் நோய் வரவாதத்துக்கு 1911-12-ல் ஊர் வரவாதப் பேரேடு போத்தே! -ய்யுறும் இந்த மய

கவுன்சி இந்த சௌதரத்தையும் பெற்று என்
முகமே : மட்ட ஆறு மாகத்துக்கெல்லாம்
சென் ஐரம் என்று பெயர் பண்ணிப் பெ
காத உண்ண முடிவப்போ இந்த கவுன்சி

அதற்கு, அந்த நகரத்துக்குள்ளேயே
தனது சொந்த இடம் போய்ச் சொந்த
மாடாமி என்று பெயர் பெறியதும் உட்கார்
தல்களைத் தெரிவித்தது..... அந்த தம்பி, இந்த

மதுரையில் இருந்தது எனக்கு நினைவு இ
அதுபயம். அதனுடன் இந்த விட்டுக் கூடத்து
=சுலிதா தகுதிகமாய் அயலுண்ட

"பெயர்ச்சொல்" ஒன்றை மட்டும் எவ்வகை ஆதாரம் இல்லாமல் - அரை நூற்றாண்டு காலமாக தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அப்போது சொந்தநகரில் அங்கே காபி

அவள் திறை மலரும்

போர்ஹான்ஸ் கொண்டு பற்களைத் தக்கபடி பராமரிக்கும் முறையைக் கற்பிக்க வேண்டிய காலம்

அவள் தேக்கிப் பெற்று வளர்ந்து வருகிறாள். சிங்கால வாழ்க்கையில் அவள் அநேக முக்கிய விஷயங்களைப் பற்றி உலகமீட்டமிருந்து கற்றுக்கொள்வாள். பற்களைத் தக்கபடி பராமரிக்கும் முறையை அவளுக்குக் கற்பிக்கத் தவறுதிகள். சற்று உபாஸ்தகனையும், பற்சிகைகளையும் எப்படி போர்ஹான்ஸ் நடுக்க உதவுகிறது என்று அவளுக்குக் கூறுங்கள் இப்போதே அவளுக்குக் கற்றுக் கொடுங்கள். ஏனெனில் அவள் பற்கள் ஆயுளமுழுவதும் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும்.

பல்வைத்தியர் ஒருவரால் உருவாக்கப்பட்ட போர்ஹான்ஸ் பற்பனைச் சிறுக்குக்களை விசேஷ மருந்து களாகக் கொண்டது உங்களுக்கும் சரி, அவளுக்கும் சரி நல்லதொன்று நீங்கள் அறிந்த பற்பனைச் சிறு-களைவே நியமிக்கும், காசியிலும் போர்ஹான்ஸ் கொண்டு பற்களைத் துக்க அவளுக்குக் கற்றுக் கொடுங்கள் - ஆயுட்காலப் பற் பராமரிப்பு முறை அது

போர்ஹான்ஸ் பிறை

பற்களைப் பாதுகாக்கும் முறையைக் கற்பிக்க இதிலே சிறந்த சமயம்

இலவசம்! "பற்களைவும், சருகளைவும் பராமரிக்கும் முறை" என்ற விவரமான வண்ணப் புத்தகம் 10 ரூபாய் கட்டிப் பெறக்கூடியது. தயார் செய்து 10 ரூபாய் தகவலை அனுப்பவும். முகவரி: டென்டர் அட்வைசரி பிளேஸ், தயார் தயார் 10021, மும்பை-1.

மேலும்

முகவரி

1. மேலும் மேலும் கட்டிப் பெறக்கூடியது. தயார் செய்து 10 ரூபாய் கட்டிப் பெறக்கூடியது. தயார் செய்து 10 ரூபாய் கட்டிப் பெறக்கூடியது.

2. மேலும் மேலும் கட்டிப் பெறக்கூடியது. தயார் செய்து 10 ரூபாய் கட்டிப் பெறக்கூடியது.

இதில் முறை.

10

பெர்ஹான்ஸ் பற்பனைச் சிறுக்குக்கள் ஒருவரால் உருவாக்கப்பட்ட

புடம் வந்தார். கண்களில்கூடப் புள்ளுறுவலிக்கும்தம் பெண்டைப் பார்த்துக் கொண்டே, "இது அச்ச அல அம்மாவேதான். தம்பி! ஆளு புடம் எழுதப் போறவன் நீ! எப்படியாவ முடிவு செஞ்சுக்க! நீ எழுதப் போற அத்தப் புடம் மட்டும் என் 'உயிர்ச் படமாக' - மதுரவயலிலின் உயிர்ச்சித்திரமாக - இருக்கட்டும். அவ்வளவுதான்!" என்று கூறவும் எனக்கு மெய் சிளிர்ந்தது.

நீங்கள் சென்னைக்கு வந்து ஒரே மாதம் களுக்குப் பிறகுதான் கண்களில்கூத்தின் 'உயிர்ச் படத்தை' எழுதி முடித்தேன்.

எதிரே சித்திரச் சாயலில், "காவியம்" நுளியலில், மதுரவயலிலின் - குறுபத்திலிலின் மூல அழகின் கவர்ச்சியையும் அமைதியையும் தெய்வத் தன்மையையும் முழுவதும் கொண்டிருக்கிற வெருவாய் பாடுபட்டிருத்ததன் பால் எவர்க்குக் கிட்டியிட்ட இருப்பினைய என்ன சிறுசுடி எனக்குத் தந்து கொண்டிருத்தது. மதுரவயலிலின் கண்களில் உயிரோலி பாட்டிருத்தது. அதிலிருந்து முறியிட்ட ஒரு கிரணம் எனக்கு மாற்றறியாத உண்மை உணர்வை அறிவுறுத்தியது.

என் கண்ணிலிருப்பேன அடாபட்டிருத்த ஒலிய உணர்வைத் தட்டி எழுப்பியது இத்தத் தெய்விக முகமாந்தி அவ்வாறு?

உண்மையில் இது கண்களில்கூத்துக்கு மட்டும்தான் உயிர்ச் படம்? எனக்கும்மட்ட அப்படித்தான்.

இது எனக்குத் தாய்ச் சித்திரம். என் உயிர்த்துள்ளே உறைந்த தெய்வ உணர்வை அதன் கர்ப்பக்கிருக இருட்டை நீக்கித் தூண்டாவிடக்கொளியுடன் துலக்கிக் காட்டிய சித்திரம்....

ஆசானுக்குப் படத்தை அனுப்பியவந்தேன். ஒரு வாரத்துக்குப் பிறகு எனக்கு இரண்டு கடிதங்கள் வந்தன.

ஒன்று அய்யர் மிருத்தா:

"...இத்த விட்டிய நான் எங்கே சென்றதும் அங்கேயலாம் என்றாக் தொட்டிது வருவதைப் போல் மதுரவயலிலின் கண்களின் எப்படித்தான் எழுதினயோ? நீச்சயம் ஒரு நான் இத்தப் படத்தில் மூலமாக அவன் உயிர் பெற்று விடுவான் போலிருக்கிறதே!...."

மற்றொரு கடிதம் -

ஆம். சௌந்தரவயலிலிடமிருந்துதான் :

"...அம்மா இத்தனை அழகாயிருத்தாளா? இத்தச் படம், உண்மையைச் சொல்லப் போனால், ஒரு பெண்ணை எனக்குக் கொஞ்சம் பொருமைமையுக்கூடத் தருகிறது. என் தாயின் உயிர்ச் சித்திரத்தைத் திட்டித் தீர்த்திருக்க உங்களுக்கு என்ன எனம்மாறு செய்யப் போகிறீயோ, தெரியவில்லை...."

புரையிங் மாண்டருக்கு அது மிஸஸிலின் உயிர்ச் சித்திரம்; அவர் மகளுக்கு அது பாசம் தரும்படி தாயின் உயிர்ச் சித்திரம் -

எனக்கோ? என் கண்களில்கூத்து வித்திட்ட அத்தத் தெய்விக அழகுக்கு நான் கெளுத்திய காளிக்கைச் சித்திரமல்லவா?

ஆதரிசக் கணவர்

அது 1944ஆம் வருடம். அன்னை கன்தாசி பாலும் அண்ணல் கந்திரியும் சிறையிலிருந்த காலம். சிறையில் பாவுக்கு உட்பந்தலம் மோசமாகிவிட்டது. மாற்பு வலியில் தோடல்நிதிமோலியாகிப் கொண்டிரு விட்டது. "ராமா, நேர ராமா! என்று அவற்றிக்கொண்டே விருத்தார். பாபு இரவிலும் பகலிலும் பாசியிடம் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பார். கட்டிலில் சாய்ந்திருப்பதைவிட அவர் மீதாவது சாய்ந்து கொண்டு உட்காரவே விரும்புவார் அன்னை. பாபுஜி அவர் அருகில் வந்து உட்காரும்போது அவர் மீது சாய்ந்து கொள்வார். அவர் உட்கார்ந்திருப்பதில் பாவுக்குச் சிறிது அமைதி ஏற்பட்டு வந்தது.

பலவிடம் அதிகமாகி விட்டதனால் பா என்னை உயிரழப்போது அவருடைய காலையத் துடைக்க வேண்டி விருத்தது. துணியைத் துண்டுக்கொள்கச் சிறித்து வைத்துக் கொண்டு அதனால் துடைத்து வந்தனர். பாபுஜி அகத்தமான அத்துண்டுக்கைக் கழுவுவதற்ாகத் தாமே எடுத்துச் சென்றுகொண்டார். தடுத்தான் "நான்நான் கழுவுகிறேன். எனக்கு இதைச் செய்வதென்றால் மிகவும் பிடிக்கிறது" என்று கூறுவார்.

"கருவாயை நாய்கள் செம்மினோம். நீங்கள் உங்கள் நேரத்தை மிச்சப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்" என்று பாபுஜியிடம் யாழாவுது சொல்லுக், அதற்கு பாபுஜி, "நீங்கள் சேவை செய்கச் சித்தமா விருப்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் இரவிக் காலத்தில் பாவுக்குச் சேவை செய்வ எனக்குக் கடவுள் இத்தச் சத்தப்படுத்த அவித்திருக்கிறேன். அந்த மதிப்பிட முடியாத கார்ப்பென்று நான் கருதுகிறேன்." என்று கூறினார்.

அன்னை பா இறப்பதற்கு இரு நிகங்கள் முன்பிருத்தே அவர் யாருடைய மடியில் கடைசி மூச்சை விடப் போகிறார் என்பது பற்றிப் பாபுஜி ரொ ஆரம்பித்துவிட்டார். "எத்த பாக்கியளாதிக்கு அது கொடுத்து வைத்திருக்கிறதோ, யார் அவ்வளவு கவனமாக அவளுக்குச் சேவை செய்து வருகிறார்களோ? கடவுள் ஒருவருக்கே அது தெரியும்" என்றார். இந்த பாக்கியை அவருக்கே கிடைத்தது.

- இரா. பாலாஜி

பாண்ட்ஸ்

டீம்ப்ளவர்
ஃபேஸ் பவுடர்

**சொப்பன
சுந்தரியின்
வதனப் பொலிலை
உங்களுக்கு அளிக்கும்!**

பாண்ட்ஸ் டீம்ப்ளவர் ஃபேஸ் பவுடர் சோகப்
படித்து மூத்திலுள்ள சிறு குழைவளை மூடி
மறைக்கிறது... மூத்தகைப் பளிச்சென்று வைத்
கிறது! உங்களை அதை நிறுத்திநிறுத்தி
தேர்ந்தெடுக்கப் பவகித வண்ணங்களில்
விடைகின்றது.

சீஸ்பிரை-பாண்ட்ஸ் இன்கார்ப்பொரேட்டட்
(வணிகநிலைப்பெட்டி பொதுவுடன வுசுந்தர. விம்
குறிக்கப்பட்டது)

முகத்தின்
முறுவலுக்குத்
தேவை
முழுப் பாதுகாப்பு

கிருமிகள் அணுகாதவாறு உங்கள் வாய்க்கு முழுப் பாதுகாப்புத் தருவது ஸிக்னல்

கதன் சொல் வரிசையிலிருந்து
கிருமிகளைத் தாக்கும் நெருக்கமானாரின்

கண்ணாடிக் காணும்படி
ஒர் நச்சுநாசினி
அபாயிய பற்பலகை
திரு ஒன்றே

இந்துஸ்தான் லீவர் லிமிடெட்டின் தரமான தயாரிப்பு.
லீன்டர்ஸ்-36, 8-77 TM